

Obsah

II Nelegislativní akty

ROZHODNUTÍ

2013/8/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 12. června 2012 o opatřeních SA. 27420 (C 12/2009) (ex N 19/2009), která provedlo Finsko ve prospěch společnosti Osuuskunta Karjaportti (oznámeno pod číslem C(2012) 3249) ⁽¹⁾.....** 1

2013/9/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 25. července 2012 o státní podpoře č. SA.33114 (2012/C) (ex. 2011/NN) – Polsko Údajná státní podpora pro loděnice Crist (oznámeno pod číslem C(2012) 5057) ⁽¹⁾.....** 38

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 12. června 2012

o opatřeních SA. 27420 (C 12/2009) (ex N 19/2009), která provedlo Finsko ve prospěch společnosti Osuuskunta Karjaportti

(oznámeno pod číslem C(2012) 3249)

(Pouze finské a švédské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2013/8/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

řízení poskytlo Finsko Komisi dopisem ze dne 13. května 2009 další informace.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními, a s ohledem na tyto připomínky ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 15. ledna 2009 oznámilo Finsko Komisi podporu na záchranu spočívající v záruce a úpravě splátkového kalendáře, která byla poskytnuta společnosti Osuuskunta Karjaportti (dále jen „Karjaportti“; v době podání oznámení byla společnost známa jako Järvi-Suomen Portti Osuuskunta). Dopisy ze dne 5. února 2009, 11. února 2009, 16. února 2009 a 20. února 2009 poskytlo Finsko Komisi další informace.
- (2) Dopisem ze dne 8. dubna 2009 Komise Finsko informovala, že se s ohledem na oznámená opatření a některá opatření provedená v minulosti rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) ⁽²⁾. Na základě tohoto rozhodnutí o zahájení

- (3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k opatřením podpory.
- (4) Komise obdržela připomínky od jedné zúčastněné strany. Tyto připomínky předala Finsku, aby se k nim mohlo vyjádřit. Připomínky Finska byly obdrženy dopisem ze dne 28. srpna 2009. Finsko poskytlo další informace e-mailem ze dne 3. listopadu 2009.
- (5) Dopisem ze dne 15. prosince 2009 Komise Finsko informovala, že se rozhodla řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU rozšířit na dodatečná opatření podpory, která byla provedena v minulosti. Finsko poskytlo další informace dopisem ze dne 12. února 2010.
- (6) Rozhodnutí Komise o rozšíření řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁴⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k opatřením podpory. Komise neobdržela od zúčastněných stran žádné další připomínky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 13.6.2009, s. 16; Úř. věst. C 58, 10.3.2010, s. 4.

⁽²⁾ S účinkem ode dne 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES stávají články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Oba soubory ustanovení jsou v zásadě totožné. Pro účely tohoto rozhodnutí by se odkazy na články 107 a 108 SFEU měly případně považovat za odkazy na články 87 a 88 Smlouvy o ES. Smlouva o fungování EU zavedla rovněž některé změny v terminologii, např. nahrazení slova „Společenství“ slovem „Unie“ nebo výrazu „společný trh“ výrazem „vnitřní trh“. V tomto rozhodnutí se používá terminologie podle SFEU.

⁽³⁾ Úř. věst. C 134, 13.6.2009, s. 16.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 58, 10.3.2010, s. 4.

(7) Dne 1. března 2010 informovalo Finsko Komisi o zpětvzetí oznámení o záruce ve prospěch společnosti Karjaportti. Dopisem ze dne 26. března 2010 Komise Finsku sdělila, že se zpětvzetím oznámení o záruce bude zabývat v konečném rozhodnutí spolu s ostatními posuzovanými opatřeními. Komise mimoto Finsku zaslala další dotazy, na něž Finsko odpovědělo dopisem ze dne 22. dubna 2010. Dne 15. července 2010 zaslala Komise Finsku žádost o informace, na niž Finsko odpovědělo dne 20. srpna 2010. Další žádost o informace zaslala Komise dne 28. září 2010 a Finsko na ni odpovědělo dne 29. listopadu 2010. Komise si posléze vyžádala doplňkové informace dopisem ze dne 16. listopadu 2011. Finsko tyto informace poskytlo dne 16. prosince 2011.

2. PŘÍJEMCE

2.1. Družstvo Karjaportti

(8) Karjaportti je družstevní společnost se sídlem v Mikkeli, s výrobními zařízeními ve městech Mikkeli a Kouvola, jež se obě nacházejí ve východním Finsku (Itä-Suomi), což je region způsobilý pro regionální podporu podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Družstvo bylo původně založeno v roce 1914. V roce 1950 bylo nazváno Osuusteurastamo Karjaportti; ode dne 31. prosince 2002 bylo známo

jako Järvi-Suomen Portti Osuuskunta a ode dne 14. prosince 2010 pak jako Karjaportti. V současnosti společnost Karjaportti zaměstnává trvale 300 osob a na jaře a v létě dalších 100 až 120 sezónních pracovníků.

(9) Společnost Karjaportti podniká v oblasti výroby potravin, především v oblasti zpracování masa na výrobky jako masové kuličky a párky. Družstvo mimoto prodává balené maso, kusy masa a jatečně upravená těla. Společnost Karjaportti vyváží malý objem do ostatních členských států.

2.2. Finanční situace společnosti Karjaportti

(10) Ode dne 1. prosince 2004 prochází společnost Karjaportti restrukturalizací pod soudním dohledem podle zákona o restrukturalizaci podniků č. 47/1993⁽⁵⁾ (dále jen „řízení pod soudním dohledem“; podrobnější informace o restrukturalizaci pod soudním dohledem viz 31.–43. bod odůvodnění).

(11) Informace o finanční situaci společnosti Karjaportti před restrukturalizací pod soudním dohledem a během ní jsou uvedeny v následující tabulce:

Tabulka I

Hlavní finanční údaje společnosti Karjaportti v EUR

Rok	Obrat	Hospodářský výsledek	Čistý výsledek (zisk/ztráta)	Schodek z předchozích účetních období	Akciový kapitál / rezervy a rezervní fondy	Zůstatek vlastního kapitálu
2000	139 620 882	8 682	- 1 169 091		7 681 411/ 10 247 107	8 893 097
2001	139 748 861	2 082 662	549 865		7 812 809/ 9 078 473	9 442 963
2002	135 781 234	2 259 488	14 382		7 783 428/ 9 559 942	17 357 751
2003	128 354 480	- 3 299 914	- 6 009 055		7 585 778/ 9 506 525	11 083 248
2004	125 849 631	- 3 972 464	- 10 686 420		7 234 608/ 3 497 953	46 141
2005	101 507 619	- 6 629 915	- 9 235 908	- 7 404 955	7 772 913/ 216 662	- 8 651 289
2006	99 802 293	- 3 485 054	4 277 565	- 16 640 864	8 141 610/ 216 662	- 4 005 028
2007	86 962 069	- 8 916 539	- 7 943 878	- 12 363 299	6 244 277/ 216 662	- 13 846 239
2008	80 901 753	- 3 791 985	- 2 770 037	- 20 307 178	5 768 185/ 216 662	- 17 092 368
2009	64 793 763	305 936	- 2 124 435	- 23 077 214	5 077 160/ 216 662	- 19 907 828

⁽⁵⁾ Laki yrityksen saneerausesta 25.1.1993/47, Lag om företagsrening 25.1.1993/47.

(12) V roce 2008 podaly finské daňové úřady dvakrát návrh na vyhlášení úpadečného řízení proti společnosti Karjaportti. Při prvním návrhu dne 7. října 2008 předložily příkaz k úhradě částky ve výši 461 579 EUR. Daňové úřady posléze svůj návrh stáhly. Návrh byl opětovně podán dne 1. prosince 2008 s příkazem k úhradě částky ve výši 981 658 EUR. Úpadečkové řízení proti společnosti Karjaportti bylo v červnu 2009 uzavřeno, jelikož družstvo splatilo daňovým úřadům dlužnou částku.

3. POPIS OPATŘENÍ

(13) Posuzovaná opatření spočívají v opatřeních, která provedlo město Mikkeli, kde má společnost Karjaportti své sídlo, a opatřeních provedených společností Finnvera Oyj (dále jen „Finnvera“). Finnvera je specializovaná finanční společnost, kterou vlastní finský stát, a je oficiální finskou vývozní úvěrovou agenturou⁽⁶⁾. Níže jsou popsána nejprve opatření, která provedlo město Mikkeli (oddíl 3.1), a poté opatření společnosti Finnvera (oddíl 3.2).

3.1. Opatření, která provedlo město Mikkeli

3.1.1. Záruka poskytnutá dne 12. června 2000 (opatření č. 1) a postoupení pozemku (opatření č. 2)

(14) Opatření č. 1: Rozhodnutím ze dne 12. června 2000 poskytlo zastupitelstvo města Mikkeli společnosti Karjaportti absolutní záruku („takaus“) pokrývající celý budoucí úvěr ve výši 25 milionů FIM (přibližně 4,2 milionu EUR⁽⁷⁾). Úvěr s pevnou úrokovou sazbou ve výši 5,35 % a s desetiletou dobou trvání společnosti Karjaportti poskytla v září 2000 banka Tapiola Pankki Oy (dále jen „Tapiola“). Rada města Mikkeli zároveň záruku provedla, a to podepsáním smlouvy o záruce. Záruka byla poskytnuta bez poplatku a jako absolutní záruka, kdy ručitel odpovídá za jistinu, jako by se jednalo o jeho vlastní dluh, což znamená, že věřitel mohl ručitele požádat o splacení jistiny, jakmile se stala splatnou. Úvěr se zárukou byl poskytnut na financování výstavby výrobního zařízení v obvodu Tikkala ve městě Mikkeli⁽⁸⁾.

(15) Záruka byla zajištěna formou již existujících zástavních práv k nemovitostem se zapsanou hodnotou ve výši 7,5 milionu FIM (1 261 409 EUR)⁽⁹⁾. Při provedení opatření

č. 1 byly jako zajištění k dispozici zástavní práva k nemovitostem v hodnotě přibližně 3 milionů FIM. Záruka byla mimoto zajištěna obchodními hypotékami⁽¹⁰⁾ se zapsanou hodnotou ve výši 25 milionů FIM resp. 30,5 milionu FIM, které se vztahovaly na movitý majetek společnosti Karjaportti.

(16) Při zahájení restrukturalizace pod soudním dohledem v prosinci 2004 požádala banka Tapiola město Mikkeli na základě záruky o uhrazení nesplacených dluhů společností Karjaportti. Po provedení těchto plateb ve prospěch banky Tapiola nastoupilo město Mikkeli na místo banky Tapiola jako věřitel společnosti Karjaportti (viz 34. bod odůvodnění).

(17) Opatření č. 2: V roce 2000 byl společnosti Karjaportti postoupen rovněž pozemek na výstavbu výrobního závodu v Tikkale, a to venkovským okresem Mikkeli⁽¹¹⁾. Pozemek měl rozlohu 152 366 m² a město Mikkeli jej společnosti Karjaportti poskytlo bezúplatně, tj. nebyla uhrazena žádná kupní cena. Město Mikkeli se mimoto zavázalo, že převede pozemek, který je připraven na výstavbu. Za tímto účelem město Mikkeli uhradilo společnosti Karjaportti náklady na přípravu pozemku ve výši 2 000 000 FIM (přibližně 336 376 EUR)⁽¹²⁾.

(18) V souvislosti s výstavbou výrobního závodu v Tikkale byla provedena další opatření ve prospěch společnosti Karjaportti. Společnost Finnvera poskytla úvěry a záruky ve výši 20 000 000 FIM (přibližně 3 363 759 EUR) a Ministerstvo práce a hospodářství (posléze Ministerstvo obchodu a průmyslu) udělilo přímé granty ve výši 15 000 000 FIM (přibližně 2 552 819 EUR).

(19) Celkově měla opatření popsána v 14.–18. bodě odůvodnění, která měla být provedena za účelem výstavby výrobního závodu v Tikkale, nominální hodnotu 63 783 719 FIM (přibližně 10 757 652 EUR). Podle přehledu uvedeného v následující tabulce činil hrubý grantový ekvivalent provedených opatření 3 617 143 EUR:

⁽⁶⁾ Viz popis společnosti Finnvera v 56. bodě odůvodnění.

⁽⁷⁾ Byl použit směnný kurz 1 EUR = 5,95 FIM.

⁽⁸⁾ V prvním rozhodnutí o zahájení řízení byla záruka uvedena jako opatření č. 1.

⁽⁹⁾ Město Mikkeli původně získalo zástavní právo k nemovitosti Rokkala náležející společnosti Karjaportti (nemovitost 491-8-8-2) se zapsanou částkou ve výši 7,5 milionu FIM (1 261 409 EUR); v roce 2002 bylo zástavní právo převedeno na výrobní závod v Tikkale (nemovitost 491-35-1-1), jelikož město Mikkeli nemovitost Rokkala odkoupilo (viz popis opatření č. 3, 25. bod odůvodnění).

⁽¹⁰⁾ Obchodní hypotéka je zřízena vydáním hypotečního zástavního listu zaevidovaného v registru obchodních hypoték; tyto hypoteční zástavní listy se vztahují na zastavený majetek a jsou poskytnuty věřiteli dotčeného podniku jako zajištění. Zapsaná částka na hypotečních zástavních listech spolu s narostlými úroky se sazbou stanovenou v hypotečních zástavních listech a částkou, která je vyhrazena na náklady na vymáhání, představují maximální částku, kterou může jejich držitel získat. Obchodní hypotéka se bude v zásadě vztahovat na veškerý obchodní majetek (např. strojní zařízení, vybavení, práva k ochranné známce, suroviny, výrobky, hotovost, pohledávky) dlužné společnosti s výjimkou nemovitého majetku.

⁽¹¹⁾ Venkovský okres Mikkeli se v roce 2001 stal součástí města Mikkeli.

⁽¹²⁾ Viz bod 155 zápisu ze zasedání rady města Mikkeli ze dne 25. února 2002.

Tabulka II

Hrubý grantový ekvivalent provedených opatření v EUR

Opatření	Částka	Hrubý grantový ekvivalent
Záruka města Mikkeli	4 204 698	345 786
Postoupení pozemku městem Mikkeli	300 000	300 000
Příprava pozemku uhrazená městem Mikkeli	336 376	336 376
Úvěr společnosti Finnvera	1 681 879	82 162
Přímé granty: Ministerstvo obchodu a průmyslu	2 552 819	2 552 819
CELKEM	10 757 652	3 617 143

(20) Hrubý grantový ekvivalent záruky poskytnuté městem Mikkeli vypočítalo Finsko takto: Porovnávalo tržní sazbu u srovnatelné záruky (1,75 %) se záruční prémie, kterou skutečně účtovalo město Mikkeli (0 %). Prvek podpory v záruce se rovná rozdílu mezi oběma prémie, tj. 1,75 %. Pokud by město Mikkeli účtovalo prémie s touto sazbou, získalo by během desetileté doby platnosti záruky jako prémie částku ve výši 2 406 250 FIM, což by při použití diskontní sazby ve výši 5,7 % ke dni poskytnutí záruky činilo 1 055 949 FIM (přibližně 345 786 EUR).

(21) Hrubý grantový ekvivalent úvěru společnosti Finnvera vypočítalo Finsko takto: Porovnávalo úrokovou sazbu, kterou za úvěr účtovala společnost Finnvera (šestiměsíční EURIBOR plus 1,75 %), s referenční sazbou podle sdělení Komise o způsobu stanovení referenčních a diskontních sazeb⁽¹³⁾, jež bylo platné v době poskytnutí úvěru. Prvek podpory odpovídá rozdílu mezi oběma sazbami za dobu trvání úvěru (10 let). Od výsledku výpočtu byla odečtena provize, kterou musela společnost Karjaportti za úvěr zaplatit (0,5 %). Při použití diskontní sazby ve výši 5,7 % ke dni poskytnutí úvěru činil prvek podpory 82 162 EUR.

(22) Způsobilé investiční náklady byly vypočteny na základě nákladů souvisejících s pořizovacími cenami podle rozdělení uvedeného v tabulce:

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 273, 9.9.1997, s. 3.

Tabulka III

Rozdělení projektových nákladů souvisejících s pořizovacími cenami v EUR

Pozemky a stavby	14 208 192
Stroje a zařízení	11 155 379
Kancelářské vybavení / programové vybavení	572 356
CELKEM	25 935 928

(23) Prvek podpory ve výši 3 617 143 EUR odpovídá intenzitě podpory 13,95 % celkových způsobilých nákladů ve výši 25 935 928 EUR.

(24) Společnost Karjaportti požádala o opatření, která provedlo město Mikkeli, před zahájením prací na investičním projektu⁽¹⁴⁾. Opatření přijalo Finsko na podporu regionálního rozvoje. Nový výrobní závod měl zvýšit počet pracovních míst z přibližně 400 na 550 až 600.

3.1.2. Odkoupení pozemků (opatření č. 3)

(25) Dne 28. února 2002 odkoupilo město Mikkeli od společnosti Karjaportti šest pozemků a jednu stavbu i se souvisejícími nájmey. Kupní cena, která byla uhrazena, činila 6 646 787 EUR⁽¹⁵⁾. Ke dni odkupu nemovitostí městem Mikkeli a v případě jednoho pozemku ke dni převodu jeho vlastnictví na město Mikkeli nebyly nemovitosti zatíženy zástavními právy.

3.1.3. Záruka poskytnutá dne 8. března 2004 (opatření č. 4)

(26) Rozhodnutím ze dne 8. března 2004 udělilo zastupitelstvo města Mikkeli záruku pokrývající celý úvěr ve výši 607 054 EUR, který měla poskytnout banka Tapiola. Dne 14. dubna 2004 byl úvěr poskytnut s pevnou úrokovou sazbou ve výši 4 % a s desetiletou dobou trvání. Záruka byla udělena bez jakéhokoli poplatku a jako absolutní záruka. Úvěr resp. záruka měly nahradit úvěr poskytnutý bankou Tapiola, pro nějž město Mikkeli původně udělilo záruku rozhodnutím ze dne 2. listopadu 1992. Původní úvěr činil 7,5 milionu FIM (1 261 409 EUR) a byl poskytnut s úrokovou sazbou ve výši 4,5 % na dobu 10 let.

⁽¹⁴⁾ Podle zápisu ze zasedání zastupitelstva města Mikkeli ze dne 12. června 2000 byla přijata opatření týkající se budoucí výstavby nového výrobního závodu.

⁽¹⁵⁾ K této ceně byla připočítána částka ve výši 336 376 EUR v souvislosti s náklady na přípravu pozemku, které společnosti Karjaportti uhradilo město Mikkeli. V souladu s tím obsahuje smlouva o koupi nemovitosti kupní cenu ve výši 6 983 163 EUR.

(27) Záruka byla zajištěna formou zástavního práva k nemovitosti, a to výrobnímu závodu v Tikkale, který byl použit jako zajištění již u opatření č. 1. Město Mikkeli mimoto drželo obchodní hypotéku se zapsanou hodnotou v registru obchodních hypoték ve výši 25 milionů FIM. Rovněž tato obchodní hypotéka byla použita jako zajištění již u opatření č. 1.

(28) Při zahájení restrukturalizace pod soudním dohledem v prosinci 2004 požádala banka Tapiola město Mikkeli na základě záruky o uhrazení nesplacených dluhů společnosti Karjaportti. Po provedení těchto plateb nastoupilo město Mikkeli na místo věřitele společnosti Karjaportti místo banky Tapiola (viz 34. bod odůvodnění).

3.1.4. Záruka poskytnutá dne 10. května 2004 (opatření č. 5)

(29) Rozhodnutím ze dne 10. května 2004 udělilo město Mikkeli absolutní záruku, která se vztahovala na celý úvěr ve výši 1,7 milionu EUR, jenž měla poskytnout banka Tapiola. Dne 8. června 2004 se banka Tapiola rozhodla poskytnout tříletý investiční úvěr ve výši 1,7 milionu EUR s pohyblivou úrokovou sazbou dvanáctiměsíční EURIBOR s připočtením pevného rozpětí ve výši 0,3 %. Záruka byla udělena bez jakéhokoli poplatku a jako absolutní záruka. Záruka byla zajištěna stejným zástavním právem k nemovitosti vztahujícím se na výrobní závod Tikkala jako opatření č. 1 a č. 4 a stejnou obchodní hypotékou⁽¹⁶⁾, kterou drželo město Mikkeli. Město Mikkeli mimoto získalo jako zvláštní zástavu nové zajištění ve formě zástavního práva se zapsanou hodnotou ve výši 1 135 268 EUR vztahující se na výrobní závod Tikkala.

(30) Při zahájení restrukturalizace pod soudním dohledem v prosinci 2004 požádala banka Tapiola město Mikkeli na základě záruky o uhrazení nesplacených dluhů společnosti Karjaportti. Po provedení těchto plateb nastoupilo město Mikkeli na místo věřitele společnosti Karjaportti místo banky Tapiola (viz 34. bod odůvodnění).

3.1.5. Opatření přijatá v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem (opatření č. 6)

(31) Dne 17. listopadu 2004 podala společnost Karjaportti společně s věřiteli Nordea Bank Finland Abp (dále jen „Nordea Bank“), Nordea Rahoitus Suomi Oy (dále jen „Nordea Financing“) a OKO Osuuspankkien Keskuspankki Oyj (ode dne 1. března 2008 se tato společnost nazývá Pohjola Pankki Oyj; dále jen „OKO/Pohjola Bank“)

u okresního soudu v Mikkeli návrh na restrukturalizaci pod soudním dohledem. Podle finského práva lze takovou restrukturalizaci provést za účelem obnovení životaschopného podnikání dlužníka v tísní, zajištění jeho další životaschopnosti nebo dosažení restrukturalizace dluhu⁽¹⁷⁾. Restrukturalizace společnosti Karjaportti pod soudním dohledem byla na základě rozhodnutí okresního soudu v Mikkeli zahájena dne 1. prosince 2004. Z právního hlediska nesmí dlužník ode dne zahájení splácet restrukturalizované dluhy nebo poskytovat zajištění za takovéto dluhy⁽¹⁸⁾. Restrukturalizovanými dluhy jsou veškeré dluhy, které vznikly přede dnem zahájení restrukturalizace.

(32) Následně byl okresnímu soudu předložen dne 23. června 2005 program restrukturalizace a dne 30. listopadu 2005 revidovaný program restrukturalizace. Doba trvání programu restrukturalizace, kterou okresní soud schválil dne 30. ledna 2006, činila deset let (do dne 1. července 2015). Mezi rokem 2004 a 2008 ukončila společnost Karjaportti 372 pracovních smluv a zadala některé své činnosti externím dodavatelům, například akvizice a činnosti týkající se jatek a bourání masa.

(33) Celkově představovalo přibližně [30–70] (*) % restrukturalizovaných dluhů, na něž se vztahovala restrukturalizace pod soudním dohledem, dluhy vůči soukromým věřitelům. Soukromými věřiteli s nejvyššími podíly na těchto dlužích byly výše zmíněné banky Nordea Bank a OKO/Pohjola Bank a rovněž Nordea Financing.

(34) Dne 16. prosince 2004 požádala banka Tapiola v souvislosti s restrukturalizací pod soudním dohledem město Mikkeli o uhrazení tří nesplacených úvěrů, za něž se město Mikkeli zaručilo a které jsou popsány v bodě 3.1.1, 3.1.3 a 3.1.4. a . Po zaplacení dlužných částek bance Tapiola se město Mikkeli stalo věřitelem společnosti Karjaportti, co se týká celkové částky tří nesplacených úvěrů, která činila 5 356 895 EUR. Na úvěry se vztahovalo zajištění popsané v 15., 27. a 29. bodě odůvodnění.

(35) V rámci restrukturalizace pod soudním dohledem město Mikkeli mimoto zapsalo pohledávku ve výši 682 087 EUR, která sestávala z poplatků, jež nebyly zaplacený oddělení správy majetku, oddělení vodního hospodářství a oddělení nakládání s odpady v rámci městského úřadu Mikkeli. Na tuto pohledávku se rovněž vztahovalo zajištění popsané v 15., 27. a 29. bodě odůvodnění.

⁽¹⁷⁾ Viz zákon o restrukturalizaci podniků č. 47/1993, § 1.

⁽¹⁸⁾ Viz zákon o restrukturalizaci podniků č. 47/1993, § 17.

(*) Důvěrné informace

⁽¹⁶⁾ Viz pozn. pod čarou č. 9.

- (36) Úvěry a ostatní dluhy (nezaplatené poplatky) vůči městu Mikkeli se v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem považovaly za velké zajištěné pohledávky⁽¹⁹⁾. Ostatní velké zajištěné pohledávky držely soukromé strany (Nordea Bank, Nordea Financing, OKO/Pohjola Bank) a společnost Finnvera⁽²⁰⁾.

Tabulka IV

Velké zajištěné pohledávky v EUR

Věřitel s velkými zajištěnými pohledávkami	Částka	Podíl v %
Nordea Bank	[...](*)	[10–40] %
Nordea Financing	[...]	[0–20] %
OKO/Pohjola Bank	[...]	[10–40] %
Finnvera	[...]	[10–40] %
Město Mikkeli – úvěry v důsledku uplatněných záruk	[...]	[10–40] %
Město Mikkeli – ostatní dluhy (nezaplatené poplatky)	[...]	[0–20] %
CELKEM	24 579 150	100 %

- (37) Ve vztahu k úvěrům a ostatním dluhům (nezaplateným poplatkům) vůči městu Mikkeli se v programu restrukturalizace předpokládala tato opatření:

Snížení úrokových sazeb u zajištěných pohledávek

- (38) Úvěr města Mikkeli ve výši 5 356 895 EUR se považoval za „zajištěnou pohledávku“ a byl rozdělen na dvě části. U obou částí byly v souladu s programem restrukturalizace sníženy úrokové sazby: u části ve výši 4,0 milionů EUR činila úroková sazba do dne 31. prosince 2010 [...] EURIBOR minus [...] % (předpokládalo se však, že úroková sazba nebude vyšší než [...] % nebo nižší než [...] %). Po tomto datu se účtovala úroková sazba [...] EURIBOR. U zbývajících částí ve výši 1 356 895 milionů EUR byla účtována úroková sazba [...] EURIBOR⁽²¹⁾. Stejně jako v případě úvěrů se nezaplatené poplatky ve

výši 682 087 EUR považovaly za „zajištěnou pohledávku“ a úroková sazba se snížila na [...] EURIBOR⁽²²⁾.

- (39) Rovněž u zajištěných pohledávek soukromých věřitelů se v programu restrukturalizace předpokládá úroková sazba [...] EURIBOR. U určité částky každého věřitele kromě [...] se do dne 31. prosince 2010 předpokládá snížená úroková sazba [...] EURIBOR minus [...] %; minimální úroková sazba ve výši [...] % a maximální úroková sazba ve výši [...] %. Po dni 31. prosince 2010 činila úroková sazba u všech zajištěných pohledávek [...] EURIBOR.

Tabulka V

Částky úroků u velkých zajištěných pohledávek v EUR

Věřitel s velkými zajištěnými pohledávkami	Úroková sazba [...] EURIBOR minus [...] % do dne 31. prosince 2010; po tomto dni bude účtována úroková sazba [...] EURIBOR u částky	Úroková sazba [...] EURIBOR u částky
Nordea Bank a Nordea Financing	[...]	[...]
OKO/Pohjola Bank	[...]	[...]
Finnvera	[...]	[...]
Město Mikkeli – úvěry v důsledku uplatněných záruk	[...]	[...]
Město Mikkeli – ostatní dluhy (nezaplatené poplatky)	[...]	[...]

Úprava splátkového kalendáře

- (40) Město Mikkeli souhlasilo s odkladem splátek výše uvedených dluhů. Podle programu restrukturalizace se splacení zajištěných pohledávek města Mikkeli předpokládá v roce 2015. První splátka měla být uhrazena dne 1. července 2009, od roku 2010 se předpokládají dvě splátky ročně a v roce 2015 má být zaplacená zbývajících velká část zajištěných pohledávek, tj. [...] EUR v případě úvěrů v důsledku uplatněných záruk a [...] EUR v případě ostatních dluhů (nezaplatené poplatky).

- (41) Rovněž soukromí věřitelé souhlasili s odkladem splátek zajištěných pohledávek.

⁽¹⁹⁾ Podle § 3 odst. 7 zákona o restrukturalizaci podniků č. 47/1993 se zajištěnými pohledávkami rozumí restrukturalizovaný dluh, kdy věřitel na rozdíl od třetích stran drží skutečné zajišťovací právo k nemovitosti, která patří dlužníkovi nebo je v jeho vlastnictví, je-li hodnota v rámci restrukturalizace dostatečně vysoká, aby pokryla částku pohledávky věřitele po odečtení nákladů na likvidaci a pohledávek s vyšší prioritou.

⁽²⁰⁾ Viz popis společnosti Finnvera v 56. bodě odůvodnění.

⁽²¹⁾ V prvním rozhodnutí o zahájení řízení bylo snížení úrokových sazeb uvedeno jako opatření č. 2.

⁽²²⁾ V prvním rozhodnutí o zahájení řízení bylo snížení úrokových sazeb u nezaplatených poplatků uvedeno jako opatření č. 4.

Tabulka VI

Odklad plateb v EUR

Věřitel s velkými zajištěnými pohledávkami	Dluh	Splátka splatná dne 1.7.2009 a 2.1.2010 a 1.7.2010	% celkové výše dluhů	Splátka splatná dne 2.1.2011 a 1.7.2011	% celkové výše dluhů	Splátka splatná co šest měsíců počínaje dnem 2.1.2012 do dne 2.1.2015	% celkové výše dluhů	Splátka splatná dne 1.7.2015	% celkové výše dluhů
Nordea Bank	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Nordea Financing	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
OKO/Pohjola Bank	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Finnvera	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Město Mikkeli	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Město Mikkeli	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Celkem	24 579 150	500 000	2 %	1 000 000	4 %	1 500 000	6 %	10 579 150	43 %

Podmíněné prominutí pohledávek

- (42) Podle programu restrukturalizace mělo být splácení úvěrů a nezaplacených poplatků městu Mikkeli dokončeno do roku 2015, přičemž velká část dlužné částky měla být uhrazena v roce 2015. Pokud společnost Karjaportti v roce 2015 na konci restrukturalizace pod soudním dohledem nesplní určité ekonomické požadavky (poměr mezi závazky a provozní marží vyšší než 4), promine město Mikkeli částku nespacených dluhů ve výši maximálně [0–3] milionů EUR.
- (43) Na konci restrukturalizace pod soudním dohledem se sníží rovněž pohledávky ostatních věřitelů. Nordea Bank odepíše částku ve výši maximálně [0–3 miliony] EUR a Nordea Financing částku ve výši maximálně [0–2 miliony] EUR. Pohledávka společnosti Finnvera se sníží nejvýše o [0–2 miliony] EUR. Pohledávka [...] nebude snížena. Podle programu restrukturalizace se částky, o něž mají být zajištěné pohledávky sníženy, zakládají na hodnotě zajištění u zajištěných úvěrů v případě dvou různých scénářů: podle prvního scénáře pokračuje společnost Karjaportti v činnosti; podle druhého scénáře společnost Karjaportti svou činnost změní nebo ukončí, tj. bude nutno zajištění uplatnit. Obě hodnoty byly stanoveny prostřednictvím dvou nezávislých ocenění⁽²³⁾. Konkrétní částka, o niž byla zajištěná pohledávka snížena, pak byla u každého věřitele určena zvláště s přihlédnutím k jeho pořadí a po srovnání hodnot v případě dvou rozdílných scénářů.

3.1.6. *Odkoupení akcií od společnosti Karjaportti (opatření č. 7)*

- (44) Dne 2. září 2005 prodala společnost Karjaportti 50 % akcií v realitní společnosti Kiinteistö Oy Suksimäki společnosti ve vlastnictví města Mikkeli za kupní cenu ve výši 860 000 EUR.

3.1.7. *Přeměna nezaplacených úroků na úvěry (opatření č. 8)*

- (45) Společnost Karjaportti neplatila u zajištěných pohledávek města Mikkeli úroky za období od 16. prosince 2004 do 19. prosince 2005⁽²⁴⁾. Tyto úroky činily 281 982 EUR a rozhodnutím zastupitelstva města Mikkeli ze dne 19. prosince 2005 byly přeměněny na úvěr s dobou trvání do konce roku 2010. Úrokovou sazbou u tohoto úvěru je tříměsíční EURIBOR plus 0,3 %. Předpokládalo se, že úvěr začne být splácen v březnu 2009, a ke splácení mělo dojít ve čtyřech stejných splátkách, jež měly být hrazeny dvakrát ročně, tj. v roce 2009 měla být zaplacená částka ve výši 144 991 EUR a v roce 2010

měla být zaplacená částka ve výši 144 991 EUR⁽²⁵⁾. Splácení dlužných částek bylo přinejmenším částečně odloženo (viz opatření č. 12).

- (46) Přeměna nezaplacených úroků na úvěry v roce 2005 byla v zásadě stanovena v programu restrukturalizace. Podle programu mělo být v této souvislosti zacházeno stejně nejen s městem Mikkeli, nýbrž rovněž se všemi zajištěnými věřiteli. V souladu s tím přeměnil dne 28. prosince 2005 [jeden soukromý věřitel] úroky na úvěr ve výši přibližně 1 623 000 EUR s dobou trvání půjčky do konce roku 2010. Úroková sazba činila tříměsíční EURIBOR plus 1,5 %. Předpokládalo se, že splácení začne v roce 2009. Dne 29. prosince 2005 přeměnil [další soukromý věřitel] úroky na úvěr ve výši přibližně 1 532 500 EUR s dobou trvání půjčky do konce roku 2010. Úroková sazba činila tříměsíční EURIBOR plus 2 %. Začátek splácení se předpokládal v roce 2009.

3.1.8. *Odpis dluhů v účetních výkazech za rok 2006 (opatření č. 9)*

- (47) Rozhodnutím ze dne 5. února 2007 schválila rada města Mikkeli odepsání pohledávky vůči společnosti Karjaportti ve výši 274 023 EUR v účetních výkazech za rok 2006. Odpis dluhu v účetních výkazech neměl žádný dopad na právní vztah mezi věřitelem a dlužníkem, a město Mikkeli proto nadále usilovalo o splácení tohoto dluhu.

3.1.9. *Odpis dluhů v účetních výkazech za rok 2008 (opatření č. 10)*

- (48) Město Mikkeli odepsalo ve svých účetních výkazech za rok 2008 nejistou pohledávku vůči společnosti Karjaportti ve výši 5,7 milionu EUR. Odpis dluhu v účetních výkazech neměl žádný dopad na právní vztah mezi věřitelem a dlužníkem, a město Mikkeli proto nadále usilovalo o splácení tohoto dluhu.

3.1.10. *Neprovedená záruka, která se plánovala v roce 2009 (opatření č. 11)*

- (49) Zastupitelstvo města Mikkeli rozhodlo dne 8. prosince 2008 o poskytnutí absolutní záruky ve výši 2,75 milionu EUR k pokrytí budoucího úvěru, který měla společnost Karjaportti poskytnout banka Tapiola. Zastupitelstvo pověřilo městskou radu, aby rozhodla o podrobných podmínkách týkajících se absolutní záruky, tj. provedení záruky. Podle oznámení měl úvěr činit 5 819 807 EUR s úrokovou sazbou ve výši 3,65 %. Jako odměna za záruku předpokládá oznámené opatření jednorázový poplatek ve výši 4 % a záruka bude udělena na dobu deseti let⁽²⁶⁾.

⁽²³⁾ Obě ocenění stanovila tržní hodnotu zastavených pozemků na základě srovnatelných cen a údajů o nájemném; tato ocenění provedly společnosti Kaakon Notariaatti Oy, www.kaakonnotariaatti.fi a Catella Property Oy, www.catella.fi. Studie zadal správce konkurzní podstaty společnosti Karjaportti.

⁽²⁴⁾ Od té doby společnost Karjaportti hradí u zajištěných pohledávek úroky.

⁽²⁵⁾ V prvním rozhodnutí o zahájení řízení byla přeměna nezaplacených úroků uvedena jako opatření č. 3.

⁽²⁶⁾ V prvním rozhodnutí o zahájení řízení byla záruka uvedena jako opatření č. 5.

- (50) Rozhodnutí zastupitelstva města Mikkeli se nestalo pravomocným, jelikož u správního soudu v Kuopio (Kuopion Hallinto-Oikeus) byla podána stížnost. Na základě této stížnosti soud městu Mikkeli nařídil, aby provádění záruky ukončilo a požádalo Komisi o schválení podpory.
- (51) Jelikož se rozhodnutí zastupitelstva města Mikkeli o poskytnutí záruky nestalo pravomocným, banka Tapiola úvěr společnosti Karjaportti neposkytla. Finsko vzalo oznámení týkající se záruky v březnu 2010 zpět, jelikož společnost Karjaportti stáhla svou žádost o záruku a městská rada dne 22. února 2010 rozhodla o neprovedení rozhodnutí městského zastupitelstva.
- 3.1.11. *Úprava splátkového kalendáře od roku 2009 (opatření č. 12)*
- (52) Odklad splácení zajištěných pohledávek: Podle programu restrukturalizace schváleného soudem se předpokládalo, že společnost Karjaportti uhradí v roce 2009 částku ve výši [...] EUR a v roce 2010 zbývající částku zajištěných pohledávek ve výši [...] EUR (viz tabulka VI). Podle oznámení mělo být splacení těchto částek odloženo nejpozději do dne 1. července 2015.
- (53) Odklad splácení úvěru poskytnutého v roce 2005 (přeměna nezaplacených úroků): Předpokládalo se, že společnost Karjaportti uhradí v roce 2009 částku ve výši 140 991 EUR a v roce 2010 stejnou částku nezaplacených úroků přeměněných na úvěr (40. bod odůvodnění). Podle oznámení mělo být uhrazení těchto částek odloženo na roky 2011 až 2013 ⁽²⁷⁾.
- (54) Správní soud v Kuopio (Kuopion Hallinto-Oikeus) zakázal dne 4. února 2009 provedení rozhodnutí městského zastupitelstva, které se týkalo úpravy splátkového kalendáře. Zdá se však, že k úpravě splátkového kalendáře přesto došlo. Počínaje od května 2009 předkládala společnost Karjaportti městu Mikkeli a ostatním věřitelům pravidelně návrhy na odklad plateb týkajících se splatných dluhů za účelem zachování činnosti družstva ⁽²⁸⁾. Tyto návrhy rada města Mikkeli schválila.
- (56) Finnvera je specializovaná finanční společnost, kterou vlastní Finsko a která je oficiální finskou vývozní úvěrovou agenturou. Činnosti společnosti Finnvera se řídí cíli průmyslové politiky a politiky týkající se vlastnictví, které stanoví stát. K těmto cílům patří: zvýšení počtu začínajících podniků; poskytování financování na změny, s nimiž se setkávají malé a střední podniky, a podpora růstu podniků, internacionalizace a vývozu. Předpokládá se, že společnost Finnvera dodržuje při svých činnostech zásadu ekonomické soběstačnosti. Finsko však hradí část ztrát společnosti Finnvera z úvěrů a záruk; stát je přímo odpovědný za domácí záruky a vývozní úvěrové záruky poskytnuté společností Finnvera a uděluje záruky při získávání finančních prostředků ze strany společnosti Finnvera. Tato státní opatření ve vztahu k společnosti Finnvera nespádají do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí; Komise si vyhrazuje právo posoudit je v pozdější fázi. Na společnost Finnvera se vztahuje zákon o správním řízení č. 434/2003.
- (57) Co se týká řízení společnosti Finnvera, vlastníka společnosti, kterým je v případě společnosti Finnvera stát, zastupuje dozorčí rada, která dohlíží na správu společnosti ze strany představenstva a generálního ředitele. Členové dozorčí rady jsou voleni z parlamentních skupin politických stran na základě jejich zastoupení ve finském parlamentu. Dozorčí rada společnosti Finnvera mimoto zahrnuje zástupce organizací v souladu s cíli průmyslové politiky společnosti. Představenstvo, které má 6–9 členů a 2 náhradníky, potvrzuje strategii společnosti, schvaluje účetní výkazy a průběžnou zprávu, podporuje rozvoj společnosti a zajišťuje, aby její činnosti byly v souladu se zákonem a plnily cíle stanovené vlastníkem. Čtyři členové představenstva a dva náhradníci jsou voleni z kandidátů, které jmenují různá ministerstva. Za správu společnosti odpovídá generální ředitel.
- (58) Společnost Finnvera je ode dne 25. září 2007 osvobozena od placení daně z příjmů. Toto osvobození od daně schválila Komise. Schvalující rozhodnutí se zakládá na závazku finských orgánů, že společnost Finnvera omezí své činnosti na správu režimů státní podpory ⁽²⁹⁾.

3.2. Opatření provedená společností Finnvera

- (55) Podle informací, které předložilo Finsko, poskytla společnost Finnvera společnosti Karjaportti v letech 2004 až 2008 řadu úvěrů a záruk.

⁽²⁷⁾ V prvním rozhodnutí o zahájení řízení byla tato opatření uvedena jako opatření č. 6.

⁽²⁸⁾ Návrhy pocházejí ze dne 26. května 2009, 28. září 2009, 18. listopadu 2009, 22. ledna 2010, 17. února 2010, 12. dubna 2010, 2. června 2010, 23. srpna 2010, 3. listopadu 2010, 10. února 2011 a 31. května 2011.

3.2.1. Záruka poskytnutá dne 17. března 2004 (opatření č. 13)

- (59) Dne 17. března 2004 udělila společnost Finnvera záruku na celý úvěr ve výši 91 000 EUR s poplatkem za poskytnutí záruky ve výši 3 % ročně. Úvěr, který měl dobu trvání 3 roky, poskytla banka Tapiola s pevnou úrokovou sazbou ve výši [2–5] % ročně. Úvěr resp. záruka měly nahradit úvěr, který banka Tapiola poskytla v roce 1992.

⁽²⁹⁾ Rozhodnutí Komise N 715/06, Finsko, osvobození společnosti Finnvera Oyj od daně, Úř. věst. C 307, 18.12.2007, s. 6.

3.2.2. Úvěr poskytnutý dne 12. ledna 2006 (opatření č. 14)

(60) Dne 12. ledna 2006 poskytla společnost Finnvera úvěr ve výši 180 000 EUR s úrokovou sazbou šestiměsíční EURIBOR + 2 % ročně. Úvěr souvisí s úroky narostlými během procesu restrukturalizace v období od 2. prosince 2004 do 28. února 2008, které byly přeměněny na nový úvěr. Úvěr byl zajištěn zástavními právy k nemovitostem nacházejícím se v obcích Tikkala, Lappeenranta a Kouvola, a akciemi v [...]. Úvěr byl poskytnut do konce roku 2010 a splácení mělo začít v roce 2009. Ke dni 23. listopadu 2011 nebyla dosud splacena jistina ve výši [...] EUR. Úroky na úvěry současně přeměnili i soukromí věřitelé [...] a [...].

(61) Dne 28. prosince 2005 přeměnil [soukromý věřitel] úroky na úvěr ve výši přibližně 1 623 000 EUR s dobou trvání půjčky do konce roku 2010. Úrokovou sazbou je tříměsíční EURIBOR plus 1,5 %. Splácení mělo podle předpokladů začít v roce 2009.

(62) Dne 29. prosince 2005 přeměnil [další soukromý věřitel] úroky na úvěr ve výši přibližně 1 532 500 EUR s dobou trvání půjčky do konce roku 2010. Úroková sazba činila tříměsíční EURIBOR plus 2 %. Splácení mělo podle předpokladů začít v roce 2009.

3.2.3. Záruka poskytnutá dne 14. září 2006 (opatření č. 15)

(63) Dne 14. září 2006 udělila společnost Finnvera společnosti [...] protizáruku ve výši 300 000 EUR s poplatkem za poskytnutí záruky ve výši 1,65 % ročně, který hradí společnost Karjaportti. [...] zase poskytla společnosti Karjaportti záruku za tutéž částku s úrokovou sazbou ve výši 1,25 %. Tato záruka a protizáruka pokrývaly 16,7 % částky ve výši 1,8 milionu EUR týkající se smlouvy o subdodávkách uzavřené mezi společnostmi [...] a Karjaportti. Doba platnosti záruky společnosti Finnvera činila 8 měsíců. Na zbývající část smlouvy o subdodávkách se vztahovaly záruky od [...] a [...] (825 000 EUR resp. 675 000 EUR), které účtovaly poplatek za poskytnutí záruky ve výši 1,75 %. Společnost Finnvera se na poskytnutí těchto záruk nepodílela, tj. s ohledem na tyto záruky nebyly poskytnuty žádné protizáruky. Platnost protizáruky společnosti Finnvera skončila dne 30. června 2007, aniž by byla tato protizáruka uplatněna. Na základě této záruky proto společnosti Finnvera nevznikly žádné platební povinnosti.

3.2.4. Úvěr poskytnutý dne 6. července 2007 (opatření č. 16)

(64) Dne 6. července 2007 poskytla společnost Finnvera úvěr ve výši 250 000 EUR s úrokovou sazbou šestiměsíční EURIBOR + 2,5 % ročně. Úvěr byl poskytnut na šest měsíců a měl být splacen do dne 15. ledna 2008. Dosud byla splacena pouze část tohoto úvěru (nesplacená částka ke dni 23. listopadu 2011: [...]).

(65) Soukromí věřitelé, [...] a [...], poskytli současně úvěry ve výši 800 000 EUR resp. 650 000 EUR, rovněž s šestiměsíční dobou trvání. Úrokovou sazbou u těchto úvěrů byl měsíční EURIBOR plus 2 %. Splácení těchto úvěrů je rovněž opožděno (nesplacené částky ke dni 23. listopadu 2011: [...] EUR a [...] EUR).

(66) U těchto dvou úvěrů a u úvěru poskytnutého společností Finnvera poskytla společnost Karjaportti toto zajištění: obchodní hypotéku se zapsanou hodnotou ve výši 1 850 067 EUR; akcie ve společnosti [...] a bankovní účet. Tato zajištění byla mezi společnostmi Finnvera, [...] a [...] rozdělena podle jejich rizika ve vztahu k těmto úvěrům. Ve skutečnosti měli tito tři věřitelé stejné pořadí a zajištění si rozdělili podle svých procentních podílů (Finnvera: [0–30] %; [první soukromý věřitel]: [10–50] %; [druhý soukromý věřitel]: [10–50] %).

3.2.5. Záruka poskytnutá dne 9. ledna 2008 (opatření č. 17)

(67) Dne 9. ledna 2008 udělila společnost Finnvera společnosti [...] protizáruku ve výši 280 000 EUR s poplatkem za poskytnutí záruky ve výši 2,5 % ročně, který hradí společnost Karjaportti. Protizáruka pokrývala 80 % záruky ve výši 350 000 EUR, kterou společnosti Karjaportti poskytla dne 11. ledna 2008 společnosti [...] v souvislosti se smlouvou o subdodávkách uzavřenou mezi [...] a [...]. Společnost [...] účtovala poplatek za poskytnutí záruky ve výši [0–3] %. Společnost Finnvera měla přístup k zajištění ve formě držby akcií ve společnosti [...] společností Karjaportti. Podle odhadu společnosti Finnvera ze dne 8. ledna 2008 měly v době udělení protizáruky tyto akcie pro společnost Finnvera hodnotu ve výši [...] EUR. Platnost protizáruky skončila dne 28. února 2011 a na základě této záruky se neuskutečnily žádné platby.

4. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

(68) Jak je popsáno v 2., 3. a 6. bodě odůvodnění, Komise se dne 8. dubna 2009 rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení (dále jen „první rozhodnutí o zahájení řízení“). Toto formální vyšetřovací řízení bylo dne 15. prosince 2009 rozšířeno na několik dodatečných opatření (dále jen „druhé rozhodnutí o zahájení řízení“).

4.1. Opatření, která provedlo město Mikkeli

4.1.1. Záruka poskytnutá dne 12. června 2000 (opatření č. 1)

(69) V prvním rozhodnutí o zahájení řízení měla Komise pochybnosti, zda je dotyčné opatření v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství. Za prvé, podle sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk⁽³⁰⁾ (dále jen „sdělení o zárukách z roku 2000“), které platilo

⁽³⁰⁾ Úř. věst. C 71, 11.3.2000, s. 14, bod 4.2.

v době provedení opatření, může opatření představovat státní podporu, jelikož záruka pokrývala dotyčný úvěr v plné výši. Tento závěr by nezměnilo ani sdělení o zárukách z roku 2008, které platí v současnosti ⁽³¹⁾. Poskytnutí záruky bez poplatku, tj. ve skutečnosti převzetí finančního rizika bez jakéhokoli protiplnění, nelze popsat jako chování tržního subjektu.

- (70) Co se týká slučitelnosti, Komise měla pochybnosti, že by záruka mohla být způsobilá pro výjimku podle čl. 107 odst. 3 SFEU; podle předběžného posouzení se zdálo, že nejsou splněny podmínky pokynů Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnážích ⁽³²⁾ (dále jen „pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999“).

4.1.2. Postoupení pozemku (opatření č. 2)

- (71) Ve druhém rozhodnutí o zahájení řízení vyslovila Komise pochybnosti, zda se prodej uskutečnil v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, jelikož nebyly splněny požadavky stanovené ve sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci ⁽³³⁾. Usuzovalo se, že nebyla zaplacená tržní cena, jelikož pozemky byly společnosti Karjaportti postoupeny bezúplatně. Společnost Karjaportti nemusela mimoto uhradit náklady na přípravu pozemku.

4.1.3. Odkoupení pozemků (opatření č. 3)

- (72) Ve druhém rozhodnutí o zahájení řízení vyslovila Komise pochybnosti, zda podmínky prodeje vyhovovaly zásadě investora v tržním hospodářství, jelikož Finsko neposkytlo žádné důkazy, že se odkoupení pozemků uskutečnilo za tržních podmínek, jako je ocenění nemovitostí nezávislým odborníkem.

4.1.4. Záruka poskytnutá dne 8. března 2004 (opatření č. 4)

- (73) Ve druhém rozhodnutí o zahájení řízení měla Komise pochybnosti, zda je dotyčné opatření v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství. Za prvé, podle sdělení o zárukách z roku 2000, které bylo v té době v platnosti, může opatření představovat státní podporu, jelikož záruka pokrývala dotyčný úvěr v plné výši. Tento závěr nemění ani sdělení o zárukách z roku 2008, které platí v současnosti. Poskytnutí záruky bez poplatku, tj. ve skutečnosti převzetí finančního rizika bez jakéhokoli protiplnění, nelze mimoto popsat jako chování tržního subjektu, zejména v situaci, kdy společnost již měla potíže.

- (74) Co se týká slučitelnosti opatření, Komisi nebyly poskytnuty dostatečné informace, které by jí umožnily určit, zda byly splněny požadavky stanovené v pokynech k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.

4.1.5. Záruka poskytnutá dne 10. května 2004 (opatření č. 5)

- (75) Komise měla podobné pochybnosti jako v případě záruky poskytnuté dne 8. března 2004.

4.1.6. Dohoda o restrukturalizaci pod soudním dohledem (opatření č. 6)

- (76) V prvním rozhodnutí o zahájení řízení měla Komise pochybnosti, zda jsou opatření přijatá během restrukturalizace v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství.

- (77) Za prvé, město Mikkelin souhlasilo se snížením úrokových sazeb u zajištěných pohledávek s tím, že účtované úrokové sazby byly mnohem nižší než referenční sazba pro Finsko platná v té době. Jelikož se referenční sazba považuje za tržní sazbu u zdravých podniků a jelikož společnost Karjaportti byla v té době podnikem v obtížích, nepovažuje Komise za pravděpodobné, že by soukromý věřitel poskytl úvěry s tak nízkou úrokovou sazbou.

- (78) Co se týká slučitelnosti opatření, Komise měla v době zahájení řízení pouze omezené poznatky o restrukturalizačních opatřeních, která společnost Karjaportti přijala od roku 2004. Usuzovalo se, že probíhající restrukturalizace nebyla úspěšná, jelikož daňové úřady podaly v prosinci 2008 návrh na vyhlášení úpadečného řízení proti společnosti Karjaportti. Komise měla tudíž pochybnosti, zda lze prostřednictvím přijatých restrukturalizačních opatření dosáhnout dlouhodobé životaschopnosti podniku. Co se týká ostatních kritérií pro podporu na restrukturalizaci podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 ⁽³⁴⁾, bez oznámení a plánu restrukturalizace nemohla Komise posoudit, zda byly splněny ostatní požadavky pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.

4.1.7. Odkoupení akcií od společnosti Karjaportti (opatření č. 7)

- (79) Ve druhém rozhodnutí o zahájení řízení měla Komise pochybnosti, zda je dotyčné opatření v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství, jelikož Finsko nepředložilo žádné důkazy, že se odkup akcií uskutečnil za tržních podmínek.

⁽³¹⁾ Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10.

⁽³²⁾ Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽³³⁾ Úř. věst. C 209, 10.7.1997, s. 3.

⁽³⁴⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2; prodloužené v roce 2009, Úř. věst. C 156, 9.7.2009, s. 3.

4.1.8. Přeměna nezaplacených úroků na úvěry (opatření č. 8)

- (80) Co se týká přeměny nezaplacených úroků na úvěry, město Mikkeli souhlasilo s účtováním velmi nízké úrokové sazby u tohoto úvěru. Soukromí věřitelé, kteří rovněž přeměnili nezaplacené úroky na úvěry, ve skutečnosti sjednali vyšší úrokové sazby, což vedlo Komisi k otázce, zda může být takovýto přístup v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství.

4.1.9. Odpis dluhů v účetních výkazech za rok 2006 a 2008 (opatření č. 9 a opatření č. 10)

- (81) Ve druhém rozhodnutí o zahájení řízení se Komise domnívala, že pokud by odpis dluhů v účetních výkazech za rok 2006 a 2008 znamenal rovněž zánik právní povinnosti, mohl odpis poskytnout společnosti Karjaportti výhodu. Podle názoru Komise bylo sporné, zda by soukromý investor v tržním hospodářství jednal stejně.

4.1.10. Neprovedení záruky, která se plánovala v roce 2009 (opatření č. 11)

- (82) V prvním rozhodnutí o zahájení řízení Komise pochybovala, že město Mikkeli jednalo při poskytnutí záruky jako soukromý investor v tržním hospodářství, a předběžně usuzovala, že záruka představuje státní podporu. Co se týká slučitelnosti, Komise měla pochybnosti, zda je záruka v souladu s pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004, jelikož se zdálo, že není dodržena zásada „jednou a dost“. Poplatek za poskytnutí záruky a úroková sazba u úvěru byly mimoto příliš nízké, než aby splňovaly bod 25 písm. a) pokynů, a záruka nebyla v souladu s bodem 25 písm. c) pokynů, jelikož nebyla omezena na šest měsíců.

4.1.11. Úprava splátkového kalendáře od roku 2009 (opatření č. 12)

- (83) V prvním rozhodnutí o zahájení řízení Komise pochybovala, že město Mikkeli jednalo jako soukromý věřitel v tržním hospodářství, když souhlasilo s úpravou splátkového kalendáře, a měla předběžně za to, že opatření představuje státní podporu. Co se týká slučitelnosti, Komise měla pochybnosti, zda je úprava splátkového kalendáře v souladu se zásadou pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004, jelikož se zdálo, že nebyla dodržena zásada „jednou a dost“. Mimoto se zdálo, že úprava splátkového kalendáře nesplňuje požadavky vztahující se na podporu na záchranu. Úprava splátkového kalendáře nebyla omezena na šest měsíců, a nebyla tudíž v souladu s bodem 25 písm. c) pokynů.

4.2. Opatření provedená společností Finnvera (opatření č. 13–17)

- (84) Ve druhém rozhodnutí o zahájení řízení se Komise domnívala, že opatření byla provedena ze státních

prostředků a že je lze přičíst státu, jelikož společnost Finnvera je zcela ve vlastnictví Finska. Co se týká úvěrů, Komise měla pochybnosti, zda účtovaná úroková sazba překročila příslušné referenční sazby. Komise neměla mimoto dostatek informací, aby mohla posoudit, zda byla opatření provedena společně se soukromými investory a za stejných podmínek. Co se týká záruk, Komise měla pochybnosti, zda byly uděleny na základě stávajících režimů, jelikož záruky poskytnuté velkému podniku v obtížích do těchto režimů nespádají. Pokud byla opatření provedena mimo existující režim podpory, Komise pochybovala, že by byla v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství.

5. PŘIPOMÍNKY FINSKA

5.1. Opatření, která provedlo město Mikkeli

5.1.1. Záruka poskytnutá dne 12. června 2000 (opatření č. 1)

- (85) Finsko tvrdí, že by se záruka neměla považovat za státní podporu, jelikož společnost Karjaportti by pravděpodobně byla schopna získat takovouto záruku na soukromých kapitálových trzích. Finsko poukazuje na skutečnost, že banka Tapiola poskytla úvěr, který byl zajištěn dotyčnou zárukou, jako součást celkového financování ve výši 25 milionů EUR určeného na investice do výrobního závodu Tikkala. K financování přispěly i další strany. Státní podpora pro investici spočívala v postoupení pozemku a uhrazení nákladů na jeho přípravu ze strany města Mikkeli (viz 89. a 90. bod odůvodnění), úvěrech a zárukách poskytnutých společností Finnvera a rovněž přímých grantech poskytnutých Ministerstvem obchodu a průmyslu.

- (86) Finsko mimoto tvrdí, že město Mikkeli jednalo se všemi společnostmi, které požádaly o záruku, stejně.

- (87) Pokud by se opatření považovalo za státní podporu, zastávalo Finsko názor, že by tato podpora byla slučitelná s vnitřním trhem, jelikož byla poskytnuta v souladu s pokyny k vnitrostátní regionální podpoře⁽³⁵⁾ (dále jen „pokyny k regionální podpoře z roku 1998“). Velké podniky byly způsobilé pro regionální podporu podle čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU, pokud nepřekročily 24 % způsobilých čistých nákladů. Tyto podmínky byly splněny. Finsko zejména předložilo výpočet, podle něhož byl hrubý grantový ekvivalent nižší než 24 % i s přihlédnutím k veškeré státní podpoře na investici.

5.1.2. Postoupení pozemku (opatření č. 2)

- (88) Finsko uvedlo, že současná účetní hodnota pozemku není vhodným ukazatelem pro určení hodnoty pozemku v době převodu. Město Mikkeli odhaduje tržní hodnotu

⁽³⁵⁾ Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9.

pozemku v době postoupení na 300 000 EUR. Podle Finska činily náklady na přípravu pozemku 2 miliony FIM (336 376 EUR).

- (89) Finsko se domnívá, že převod pozemku a uhrazení nákladů na jeho přípravu jsou v souladu s pokyny k regionální podpoře z roku 1998 (viz 87. bod odůvodnění).

5.1.3. Odkoupení pozemků (opatření č. 3)

- (90) Podle Finska souviselo odkoupení pozemků v roce 2002 s projektem výstavby výrobního závodu v Tikkale, pro nějž společnost Karjaportti potřebovala finanční prostředky. Finsko uvedlo, že nemovitosti byly odkoupeny za tržní cenu. Ocenění přihlédlo ke skutečnosti, že nemovitosti byly pořízeny za účelem jejich přeměny převážně k využití pro obytné účely prostřednictvím změny územních plánů, přičemž část plochy se bude nadále využívat k obchodním účelům. Na nemovitosti se mimoto vztahovala zástavní práva poskytnutá soukromým věřitelům a celková hodnota zástavního práva jen k jedné ze šesti nemovitostí činila přibližně 9,6 milionu EUR, což potvrzuje, že hodnota nemovitostí byla vyšší než kupní cena. Město Mikkeli tudíž dodrželo zásadu investora v tržním hospodářství a odkoupení nezahrnovalo státní podporu.

5.1.4. Záruka poskytnutá dne 8. března 2004 (opatření č. 4)

- (91) Finsko uvádí, že úvěr se zárukou byl poskytnut za účelem nahrazení staré půjčky na důchody, která byla poskytnuta v roce 1992. V té době poskytlo město Mikkeli společně se společností Finnvera a [...] záruku za půjčku na důchody. Jako protizáruku získalo město Mikkeli zástavní právo s hodnotou 7,5 milionu FIM (1 261 409 EUR) vztahující se na nemovitost společnosti Karjaportti. Při vydání záruky dne 8. března 2004 si město Mikkeli tuto protizáruku ponechalo.

- (92) Finsko uvádí, že původní záruka byla poskytnuta před přistoupením Finska k EU. Když město Mikkeli poskytlo dne 8. března 2004 novou záruku, nejednalo se o novou podporu, jelikož původní záruka byla přeměněna na novou záruku, přičemž zůstaly zachovány dostatečné protizáruky. V té době poskytli rovněž ostatní ručitelé u původní půjčky na důchody z roku 1992 společnosti Karjaportti úvěry.

- (93) Finsko popírá, že by společnost Karjaportti byla na jaře 2004 podnikem v obtížích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999. Podle Finska byly tržní prognózy v prvním pololetí roku 2004 uspokojivé a společnost Karjaportti plánovala v roce 2004 zisk ve výši 3 miliony EUR. Společnosti Karjaportti se mimoto na jaře a v létě 2004 podařilo získat od soukromých věřitelů úvěry s poměrně nízkými

úrokovými sazbami. V prosinci 2004 se společnost Karjaportti považovala za životaschopný podnik, když její věřitelé schválili restrukturalizaci navzdory dlouhodobým finančním potížím. V opačném případě by společnost Karjaportti vyhlásila úpadek.

5.1.5. Záruka poskytnutá dne 10. května 2004 (opatření č. 5)

- (94) Finsko považuje záruku za pokračování financování, které v roce 2000 poskytlo město Mikkeli na investici do výrobního závodu Tikkala. Záruka byla poskytnuta s cílem dokončit původní investiční projekt zahájený v roce 2000. V době poskytnutí záruky nebyla společnost Karjaportti podnikem v nesnázích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, jak již bylo uvedeno u záruky poskytnuté v březnu 2004 (viz 93. bod odůvodnění).

- (95) Podle Finska by se v případě, že by záruka zahrnovala státní podporu, jednalo o slučitelnou podporu, jelikož byla v souladu s pokyny k regionální podpoře z roku 1998. Velké podniky byly způsobilé pro regionální podporu podle čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU, pokud nepřekročily 24 % způsobilých čistých nákladů. Tyto podmínky byly splněny, jelikož prvek podpory v záruce činil pouze 57 835 EUR, zatímco celkové investice společnosti Karjaportti v Tikkale dosáhly výše [...] EUR.

5.1.6. Restrukturalizace pod soudním dohledem (opatření č. 6)

- (96) Finsko uvedlo, že všechna přijatá opatření souvisela se zahájením restrukturalizace pod soudním dohledem. V souladu s judikaturou Soudního dvora neodůvodňuje použití právních předpisů o úpadkovém řízení nebo insolvenčním řízení pod soudním dohledem samo o sobě to, aby se tyto právní předpisy považovaly za státní podporu⁽³⁶⁾.

- (97) Za druhé, během restrukturalizace nebyly poskytnuty žádné nové úvěry, nýbrž byl upraven splátkový kalendář u dluhů, které vznikly před restrukturalizací, a to v souladu s vnitrostátními právními předpisy o restrukturalizaci podniků, přičemž se s věřiteli zacházelo stejně. Kromě pohledávek města Mikkeli byly během tohoto řízení restrukturalizovány rovněž pohledávky soukromých subjektů. Věřitelé společnosti Karjaportti byli rozděleni do několika skupin. Pohledávky každé skupiny věřitelů podléhaly vzájemně rovným a obdobným podmínkám. Finsko podotýká, že to platí zejména s ohledem na zajištěné pohledávky města Mikkeli. Zdá se tudíž, že město Mikkeli jednalo jako soukromý investor v tržním hospodářství, když souhlasilo s restrukturalizací pod soudním dohledem.

⁽³⁶⁾ Viz věc C 480/98 Španělské království v. Komise, Sb. rozh. 2000, s. I-08717, bod 18.

(98) Finsko rovněž uvedlo, že město Mikkeli považovalo za ziskovější upravit splátkový kalendář než umožnit, aby společnost Karjaportti vyhlásila úpadek a byla trvale uzavřena, což je prokázáno rovněž v likvidační rozvaze připojené k programu restrukturalizace.

(99) Co se týká slučitelnosti opatření podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, Finsko tvrdí, že by se společnost, která prochází restrukturalizací, měla obecně považovat za podnik v nesnázích ve smyslu pokynů. Poté opakuje, že restrukturalizace nezahrnovala státní podporu a že město Mikkeli neprovedlo během restrukturalizace žádná opatření podpory.

(100) Finsko posléze předložilo tvrzení týkající se jednotlivých provedených opatření: Co se týká uplatnění záruky města Mikkeli za úvěr poskytnutý v roce 2000, Finsko uvedlo, že město Mikkeli neposkytlo společnosti Karjaportti žádné nové úvěry, nýbrž na žádost banky Tapiola pouze nastoupilo na počátku restrukturalizace pod soudním dohledem na místo věřitele, což je běžné opatření v rámci takového restrukturalizace. Co se týká podmínek splácení úvěru, Finsko podotýká, že tyto podmínky byly stanoveny v programu restrukturalizace a že byly pro všechny věřitele v dané skupině věřitelů stejné.

(101) Pokud jde o nezaplacené poplatky, Finsko objasnilo, že pohledávky vznikly vůči oddělení správy majetku, oddělení vodního hospodářství a oddělení nakládání s odpady v rámci městského úřadu. Pohledávky spočívají v nezaplacených poplatcích, které vznikly před zahájením restrukturalizace pod soudním dohledem. Město Mikkeli neposkytlo za tyto dlužné částky žádné záruky, jelikož se jednalo o pohledávky splatné městu. Při zahájení restrukturalizace pod soudním dohledem proto byly v programu restrukturalizace uvedeny jako jedna částka.

5.1.7. Odkoupení akcií od společnosti Karjaportti (opatření č. 7)

(102) Finsko uvedlo, že akcie realitní společnosti Kiinteistö Oy Suksimäki byly od společnosti Karjaportti odkoupeny za tržní cenu. Finsko předložilo nezávislé prohlášení odhadce, podle něhož hodnota akcií činila na základě převládající výše nájemného přibližně 1 milion EUR. Tato hodnota byla upravena s ohledem na aktuální výši nájemného, a akcie byly proto odkoupeny za cenu 860 000 EUR. Tato majetková transakce tudíž nezahrnovala prvek podpory.

5.1.8. Přeměna nezaplacených úroků na úvěry (opatření č. 8)

(103) Co se týká přeměny nezaplacených úroků na úvěr, Finsko za prvé tvrdí, že neplacení úroků je obvyklým opatřením v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem. Přeměna těchto nezaplacených úroků na úvěry, které budou mít lepší pořadí než ostatní úvěry, se předpokládá ve finských právních předpisech. Finsko se mimoto domnívá, že přeměna nezaplacených úroků na úvěr byla provedena v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství, jelikož soukromí věřitelé přeměnili nezaplacené úroky na úvěry společně s městem Mikkeli.

5.1.9. Odpisy dluhů v účetních výkazech za rok 2006 a 2008 (opatření č. 9 a opatření č. 10)

(104) Finsko potvrdilo, že vykazování dluhů jako ztráty je pouhou účetní operací na straně věřitele, která se provádí v souladu se zásadou obezřetnosti a příslušnými ustanoveními zákona o účetnictví č. 1336/1997. Finsko tvrdí, že odpis dluhů neovlivňuje právní vztah mezi věřitelem a dlužníkem, tj. dluhy nejsou prominuty. Město Mikkeli potvrdilo, že neprominulo dluhy vykazované jako ztráty a že nadále usiluje o jejich splacení. Dluh je součástí zajištěné pohledávky v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem.

5.1.10. Neprovedení záruky, která se plánovala v roce 2009 (opatření č. 11)

(105) Před zpětvzetím oznámení o záruce v březnu 2010 Finsko uvedlo, že záruka je slučitelná podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004. Vzhledem k zpětvzetí oznámení nejsou argumenty Finska představeny podrobněji.

5.1.11. Úprava splátkového kalendáře od roku 2009 (opatření č. 12)

(106) Finsko uvedlo, že úprava splátkového kalendáře představuje opatření, které je neodmyslitelně spojeno s restrukturalizací pod soudním dohledem a nezahrnuje státní podporu. Podle Finska se věřitelé společnosti Karjaportti vzájemně dohodli, že úprava splátkového kalendáře je přiměřenou alternativou v zájmu ochrany jejich pohledávek. Finsko Komisi informovalo, že k oznámené úpravě splátkového kalendáře nikdy nedošlo, jelikož správní soud v Kuopio (Kuopion Hallinto-Oikeus) úpravu splátkového kalendáře zastavil. Finsko objasnilo, že dluhy společnosti Karjaportti byly přesto restrukturalizovány, a to na základě řady návrhů společnosti Karjaportti v období 2009–2011, které město Mikkeli přijalo. Finsko uvádí, že tato následná úprava splátkového kalendáře je v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, jelikož město Mikkeli a všichni ostatní věřitelé provedli úpravu splátkového kalendáře za stejných podmínek.

5.2. Opatření provedená společností Finnvera

5.2.1. Záruka poskytnutá dne 17. března 2004 (opatření č. 13)

- (107) Finsko se domnívá, že záruka byla poskytnuta v souladu se sdělením o zárukách z roku 2000. Záruka každopádně nezahrnovala státní podporu. Za prvé se nezvýšilo riziko společnosti Finnvera, jelikož záruka nahradila záruku, kterou společnost Finnvera poskytla na půjčku na důchody již dříve (v roce 1992). Tato půjčka byla v roce 2004 nahrazena novou půjčkou na důchody, pro niž společnost Finnvera poskytla dotyčnou záruku. Současně poskytli společnosti Karjaportti úvěry dva soukromí věřitelé, aby bylo možné financovat odklad plateb z roku 2004. Na záruku se mimoto vztahoval vysoký poplatek a prvek podpory obsažený v záruce byl nižší než strop podpory *de minimis*. Výhledy společnosti Karjaportti byly v době poskytnutí záruky dobré.

5.2.2. Úvěr poskytnutý dne 12. ledna 2006 (opatření č. 14)

- (108) Finsko se domnívá, že úvěr poskytnutý v roce 2006 nezahrnuje státní podporu, jelikož společnost Finnvera jednala jako soukromý věřitel v tržním hospodářství, když v souladu s programem restrukturalizace přeměnila nezaplacené úroky na nový úvěr. Rovněž soukromí věřitelé přeměnili nezaplacené úroky na nové úvěry krátce před tím, než tak učinila společnost Finnvera, a to za obdobných podmínek.

5.2.3. Záruka poskytnutá dne 14. září 2006 (opatření č. 15)

- (109) Finsko se domnívá, že záruka byla udělena v souladu se sdělením o zárukách z roku 2000. Záruka každopádně nezahrnuje státní podporu, jelikož pokrývá pouze 16,7 % částky ve výši 1,8 milionu EUR, a zbývající částku pokryli soukromí věřitelé formou záruk.

5.2.4. Úvěr poskytnutý dne 6. července 2007 (opatření č. 16)

- (110) Finsko se domnívá, že úvěr poskytnutý v roce 2007 nezahrnoval státní podporu, jelikož společnost Finnvera jednala společně se dvěma soukromými věřiteli, kteří ve stejné době poskytli nové úvěry za obdobných podmínek. Úvěr byl mimoto zajištěn hodnotnými zástavními právy k nemovitostem a obchodními hypotékami.

5.2.5. Záruka poskytnutá dne 9. ledna 2008 (opatření č. 17)

- (111) Finsko se domnívá, že protizáruka byla poskytnuta v souladu se sdělením o zárukách z roku 2000. Proti-záruka každopádně nezahrnuje státní podporu, jelikož druhou zúčastněnou stranou byl soukromý věřitel a poplatek za poskytnutí záruky, který uložila společnost Finnvera, byl podstatně vyšší než poplatek za poskytnutí záruky, který stanovil soukromý věřitel.

6. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (112) Zúčastněná strana se vyjádřila pouze k opatřením č. 1, č. 2, č. 3, č. 5, č. 7, č. 9 a č. 10.

6.1.1. Záruka poskytnutá dne 12. června 2000 (opatření č. 1)

- (113) Zúčastněná strana uvedla, že záruka byla poskytnuta k zajištění úvěru ve výši 25 milionů FIM určeného na investici do nového výrobního závodu.

6.1.2. Postoupení pozemku (opatření č. 2)

- (114) Zúčastněná strana uvedla, že pozemek byl přidělen společnosti Karjaportti a město Mikkeli se zavázalo zajistit inženýrské sítě a další potřebné technické práce, přičemž celkové náklady činily 2,5 milionu FIM. Společnost Karjaportti zaplatila za pozemek částku ve výši 1,2 milionu FIM. V účetních knihách společnosti Karjaportti je pozemek oceněn na 403 000 EUR a zúčastněná strana se dotázala, zda mohlo přidělení pozemku představovat státní podporu.

6.1.3. Odkoupení pozemků (opatření č. 3)

- (115) Zúčastněná strana tvrdí, že město Mikkeli odkoupilo v Mikkeli šest opuštěných továrních budov a zaplatilo za ně celkem 6,7 milionu EUR. Investor jednající v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství by neodkoupil majetek společnosti ve vážných finančních potížích za takovou cenu.

6.1.4. Záruka poskytnutá dne 10. května 2004 (opatření č. 5)

- (116) Zúčastněná strana uvedla, že společnost Karjaportti měla v době poskytnutí záruky vážné potíže. Společnost měla velké dluhy vůči městu Mikkeli a skupině společností ve vlastnictví města Mikkeli.

6.1.5. Odkoupení akcií od společnosti Karjaportti (opatření č. 7)

- (117) Zúčastněná strana tvrdí, že cena zaplacená za akcie v realitní společnosti byla vyšší než účetní hodnota těchto akcií.

6.1.6. Odpis dluhů v účetních výkazech za rok 2006 a 2008 (opatření č. 9 a opatření č. 10)

- (118) Zúčastněná strana předložila kopii záznamu ze zasedání rady města Mikkeli ze dne 5. února 2007, na němž bylo rozhodnuto o odpisu dluhů v účetních výkazech za rok 2006. Zúčastněná strana mimoto uvedla, že bylo přinejmenším neobvyklé, že město Mikkeli odepsalo ve svých účetních výkazech za rok 2008 miliony eur dluhu společnosti Karjaportti, a zejména se ptá, proč bylo město Mikkeli současně ochotno poskytnout společnosti Karjaportti další záruky.

7. POSOUZENÍ

- (119) V čl. 107 odst. 1 SFEU je stanoveno, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem.
- (120) Podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU jsou kumulativní, a musí být tudíž splněny současně, aby se opatření považovalo za státní podporu.
- (121) Zatímco čl. 107 odst. 1 SFEU stanoví obecný zákaz státních podpor v Unii, v čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU jsou uvedeny výjimky z obecného pravidla, že takováto podpora je neslučitelná s vnitřním trhem, jak se uvádí v čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (122) V následujících oddílech posoudí Komise existenci podpory zvláště u každého z popsaných opatření. Pokud opatření zahrnuje státní podporu, posoudí Komise její slučitelnost. Komise rozlišuje mezi opatřeními, která byla zrušena, opatřeními, která provedlo město Mikkeli, a opatřeními provedenými společností Finnvera. Nejprve je posouzeno, ke kterému okamžiku lze společnost Karjaportti považovat za podnik v obtížích.

7.1. Podnik v obtížích

- (123) Pro existenci státní podpory i slučitelnost dotyčných opatření je důležité, zda byl příjemce v době provedení opatření podnikem v obtížích. Otázku, zda společnost Karjaportti považovat za podnik v obtížích, je nutno posoudit podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, a to až do dne 9. října 2004, což je datum, kdy tyto pokyny přestaly platit⁽³⁷⁾. Ode dne 10. října 2004 jsou použitelné pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004⁽³⁸⁾.
- (124) Podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 lze společnost považovat za podnik v nesnázích, pokud splňuje tzv. tvrdá kritéria stanovená v bodě 5

těchto pokynů, tj. v případě, že zmizela více než polovina upsaného kapitálu nebo pokud společnost může být předmětem kolektivního úpadkového řízení podle vnitrostátního práva. Nejsou-li tvrdá kritéria splněna, může přesto společnost vykazovat „obvyklé znaky podniku v nesnázích“ podle bodu 6 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999, jako jsou zvyšující se ztráty, snižující se obrat, rostoucí množství zásob, nadbytečná kapacita, snižující se peněžní tok, rostoucí dluh, rostoucí úrokové platby a klesající nebo nulová čistá hodnota aktiv (tzv. měkká kritéria). Pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 obsahují podobná tvrdá a měkká kritéria v bodech 10 a 11.

- (125) V tomto kontextu Komise podotýká, že v roce 2000 společnost Karjaportti nepřišla o svůj kapitál, ani nevykazovala „obvyklé znaky“ podniku v nesnázích. Ve skutečnosti se zdá, že společnost Karjaportti byla zdravým podnikem, který v období mezi rokem 2000 a 2002 vykazoval vysoký obrat, kladný hospodářský výsledek, stabilní akciový kapitál a rezervy na poměrně vysoké úrovni (viz rovněž tabulka I).
- (126) V následujících letech vypadala situace neutěšeněji. Obrat se snižoval a ztráty se od roku 2003 do roku 2004 významně zvýšily. Dluh narůstal a již počátkem roku 2004 začal příjemce dluhy restrukturalizovat a musel věřitele požádat o odklad plateb⁽³⁹⁾. Rovněž se zdá, že společnost Karjaportti měla určité nadbytečné kapacity. Mimoto je třeba vzít v úvahu, že již v roce 2004 nebyly ztráty společnosti Karjaportti pokryty rezervním fondem (viz tabulka I).

- (127) Podle účetních výkazů společnosti Karjaportti akciový kapitál společnosti v roce 2004 téměř zmizel, jelikož se v porovnání s rokem 2003 dramaticky snížil na méně než desetinu své hodnoty. Od té doby společnost vykazovala zápornou hodnotu majetku, jež se v posledních letech zvyšovala. Společnost Karjaportti byla od roku 2003 ztrátová s výjimkou roku 2006. Zisk, jehož bylo dosaženo v roce 2006, nelze považovat za známku zotavování společnosti, jelikož nevyplýval z její hlavní činnosti. Provozní zisk společnosti Karjaportti byl i nadále záporný stejně jako v předchozích a následujících letech. Zisk v roce 2006 nepostačoval k vyrovnání výše schodku, který se nahromadil v minulých účetních obdobích, ani k vyrovnání záporné hodnoty majetku. Celková finanční situace společnosti Karjaportti byla i nadále značně nepříznivá. V roce 2008 navrhly daňové úřady dvakrát vyhlášení úpadkového řízení vůči společnosti Karjaportti.

⁽³⁷⁾ Viz bod 97 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999: „Pokud ustanovení uvedená níže nestanoví jinak, tyto pokyny vstupují v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství. Pokud není stanoveno v některém z nových rozhodnutí jinak, zůstávají v platnosti po dobu pěti let.“ Pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 byly zveřejněny dne 9. října 1999.

⁽³⁸⁾ Viz bod 102 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.

⁽³⁹⁾ Podle zápisu ze zasedání městského zastupitelstva ze dne 8. března 2004 začala společnost Karjaportti restrukturalizovat své dluhy již dříve v tomto roce a město Mikkeli požádala, aby u úvěru poskytnutého v roce 2000, pro nějž udělilo město Mikkeli záruku (která byla schválena městským zastupitelstvem), souhlasilo s odkladem splátek splatných v roce 2004 na rok 2005.

(128) Na základě skutečností uvedených v 125.–127. bodě odůvodnění lze vyvodit závěr, že se společnost Karjaportti považuje od počátku roku 2004 za podnik v potížích podle bodu 5 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 resp. bodu 11 pokynů k podpoře na záchranu z roku 2004. Rovněž v roce 2008, kdy byla společnost Karjaportti předmětem úpadkového řízení, se považuje za podnik v obtížích podle bodu 10 písm. c) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.

7.2. Zrušená opatření

7.2.1. Neprovedená záruka, která se plánovala v roce 2009 (opatření č. 11)

(129) V souladu s článkem 8 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽⁴⁰⁾ (dále jen „procesní nařízení“), může členský stát po zahájení formálního vyšetřovacího řízení oznámení vzít zpět v přiměřené době před rozhodnutím Komise o tom, zda oznámené opatření představuje státní podporu. V tomto případě Komise rozhodne o ukončení řízení z toho důvodu, že je bezpředmětné.

(130) Jelikož se rozhodnutí zastupitelstva města Mikkeli o poskytnutí záruky společnosti Karjaportti nestalo pravomocným a městská rada v únoru 2010 rozhodla, že záruka nebude poskytnuta, Finsko vzalo oznámení o záruce v březnu 2010 zpět. Co se týká této záruky, šetření je tudíž bezpředmětné.

7.3. Opatření, která provedlo město Mikkeli

7.3.1. Záruka poskytnutá dne 12. června 2000 (opatření č. 1) a postoupení pozemku (opatření č. 2)

Existence státní podpory

(131) Záruka (opatření č. 1): Jak je popsáno v (14)–(16). bodě odůvodnění, město Mikkeli poskytlo záruku v červnu 2000 a v prosinci 2004 uskutečnilo platby na základě této záruky. Poté, co se město Mikkeli stalo věřitelem společnosti Karjaportti, podmínky úvěru se v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem změnily (podrobnosti viz 34.–39. bod odůvodnění).

(132) Proto je třeba rozlišovat několik kroků. Zatímco podpora je poskytnuta v okamžiku, kdy je dána záruka, případně platby státu podle podmínek záruky se nepovažují za poskytnutí státní podpory⁽⁴¹⁾. Na druhou stranu by změna podmínek úvěru poté, co se stát, který je ručitelem, stal věřitelem, mohla znamenat státní podporu. Níže

je přezkoumáno, zda záruka udělená v červnu 2000 představuje státní podporu. Otázka, zda by změny podmínek úvěru mohly představovat státní podporu, je posouzena jako součást opatření č. 6 (viz 188.–195. bod odůvodnění).

(133) Záruku poskytlo město Mikkeli, a proto zahrnuje státní prostředky a lze ji přičíst státu.

(134) Aby opatření zahrnovalo státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí poskytovat výhodu, kterou by podnik za běžných tržních podmínek nezískal. Za účelem tohoto posouzení použije Komise sdělení o zárukách z roku 2000. V době provedení opatření platilo sdělení o zárukách z roku 2000. Jak však jednoznačně uvádí judikatura Soudního dvora, „otázka, zda je podpora státní podporou ve smyslu Smlouvy, musí být vyřešena na základě objektivních skutečností, které je třeba posuzovat v okamžiku přijetí rozhodnutí Komise“⁽⁴²⁾. V případě dotyčného posouzení proto Komise použije sdělení o zárukách z roku 2008.

(135) Podle bodu 3.2 sdělení o zárukách z roku 2008 lze existenci státní podpory vyloučit, jsou-li splněny čtyři kumulativní požadavky: „a) dlužník nemá finanční potíže [...], b) rozsah poskytnuté záruky lze náležitě změřit, [...] c) záruka nepokrývá více než 80 % nesplacené půjčky nebo jiného finančního závazku [...], d) za záruku se platí běžná tržní cena [...]“.

(136) V daném případě neměl dlužník v době poskytnutí záruky finanční potíže (viz 123.–128. bod odůvodnění). Posuzovaná záruka však pokrývá úvěr v plné výši.

(137) Záruka byla mimoto udělena bez jakéhokoli poplatku, ačkoli se orgán, který záruku poskytl, sám domníval, že znamenala velké riziko⁽⁴³⁾. Zatímco Finsko tvrdí, že společnost Karjaportti mohla získat podobnou záruku na trhu, Komise zastává názor, že nulovou záruční prémie nelze považovat za prémii, která se blíží tržní prémii platné v době poskytnutí záruky. Záruka pokrývala dotyčný úvěr v plné výši, tj. orgán, který záruku

⁽⁴⁰⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁴¹⁾ Bod 2.1 sdělení o zárukách z roku 2008.

⁽⁴²⁾ Viz spojené věci C-341/06 P a C-342/06 P Chronopost SA a La Poste v. Union française de l'express (UFEX) a další, Sb. rozh. 2008, s. I-04777, bod 95.

⁽⁴³⁾ Podle zápisu ze zasedání zastupitelstva města Mikkeli ze dne 12. června 2000 „... je třeba podotknout, že riziko pro město je v prvních letech velké ...“.

poskytl, nesl sám riziko nesplacení příjemcem, a záruka byla udělena jako absolutní záruka, tj. ručitel odpovídal za jistinu, jako by se jednalo o jeho vlastní dluh, a věřitel mohl ručitele požádat o splacení jistiny, jakmile se stala splatnou.

- (138) V daném případě se proto Komise v rozporu s názorem Finska domnívá, že nelze mít za to, že opatření neobsahuje žádnou podporu.
- (139) Tvrzení Finska, že opatření bylo provedeno spolu s ostatními stranami, lze zamítnout, jelikož podle informací, které předložilo Finsko, byly ostatní strany, jež se podílely na investici, rovněž ve vlastnictví státu. Usuzuje se proto, že opatření poskytlo společnosti Karjaportti výhodu.
- (140) Aby se opatření považovalo za státní podporu, musí být specifické nebo selektivní v tom, že zvýhodňuje pouze určité podniky nebo určitá odvětví výroby. Posuzované opatření bylo provedeno ve prospěch Karjaportti, jedné konkrétní společnosti. Komise se proto domnívá, že přijaté opatření představuje pro příjemce selektivní výhodu.
- (141) Komise musí rovněž posoudit, zda opatření, které přijalo město Mikkeli ve prospěch společnosti Karjaportti, může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy tím, že tuto společnost zvýhodnilo oproti (potenciálním) soutěžitelům, kteří státní podporu neobdrželi. Mezi členskými státy se obchoduje s masnými výrobky, což je oblast působnosti příjemce. Podle Finska vyváží společnost Karjaportti své výrobky především do Ruska, avšak rovněž do členských států. Komise se proto domnívá, že přijaté opatření může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.
- (142) Na základě výše uvedených skutečností vyvozuje Komise závěr, že opatření představuje státní podporu.
- (143) Postoupení pozemku (opatření č. 2): Finsko nepopírá, že opatření mohlo představovat státní podporu. Příjemci byla jednoznačně poskytnuta výhoda, jelikož nemusel za postoupení pozemku nic platit. Město Mikkeli mimoto uhradilo příjemci náklady na přípravu pozemku. Komise se proto domnívá, že opatření poskytuje společnosti Karjaportti výhodu, kterou by na trhu nezískala.
- (144) Opatření mimoto splňuje všechny ostatní požadavky vztahující se na existenci státní podpory. Jak je podrobně popsáno v 133., 140. a 141. bodě odůvodnění, rovněž postoupení pozemku zahrnuje státní prostředky a lze je přičíst státu, je selektivní a narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

- (145) Na základě výše uvedených skutečností vyvozuje Komise závěr, že opatření představuje státní podporu.

Slučitelnost

- (146) Finsko tvrdí, že záruka spolu s postoupením pozemku na výstavbu výrobního závodu v Tikkaale je slučitelná jako regionální podpora. V době provedení opatření č. 1 a č. 2, tj. v roce 2000, platily pokyny k regionální podpoře z roku 1998⁽⁴⁴⁾. Posuzovaná opatření nebyla provedena na základě režimu podpory, nýbrž jako jednotlivá platba podpory *ad hoc*. Jelikož byla opatření provedena v odvětví, na něž se vztahují pokyny k regionální podpoře z roku 1998, spadají v zásadě do oblasti působnosti těchto pokynů. V době provedení nebyl příjemce podnikem v obtížích, jak je popsáno v 123.–128. bodě odůvodnění, a nacházel se v oblasti Itä-Suomen, což je region způsobilý pro regionální podporu podle čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU. Komise proto posoudila projekt podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998. Toto posouzení vedlo k následujícím připomínkám:
- (147) Podle oddílu 2 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 může být regionální podpora slučitelná pouze tehdy, existuje-li rovnováha mezi výslednými narušeními soutěže a výhodami podpory ve smyslu rozvoje znevýhodněného regionu. V této souvislosti Komise podotýká, že se předpokládalo, že dotyčný investiční projekt bude mít kladný dopad na regionální rozvoj. Tento projekt přispěl k dalšímu rozvoji hospodářské činnosti a k vytvoření nových a nepřímých pracovních míst. Jak je popsáno v 24. bodě odůvodnění, nový výrobní závod měl zvýšit počet pracovních míst v regionu ze 400 na 550–600.
- (148) V oddíle 4 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 jsou stanoveny podmínky pro poskytování slučitelny regionální podpory.
- (149) Za prvé, podle bodu 4.1 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 je cílem regionální podpory zajistit buď produktivní investici (počáteční investici), nebo vytvoření pracovních míst, která souvisejí s investicí. Počáteční investice znamená podle bodu 4.4 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 investici do fixního kapitálu, která se vztahuje ke zřizování nové provozovny, rozšíření existující provozovny, nebo zahájení činnosti zahrnující zásadní změnu výrobku nebo výrobního procesu v existující provozovně. Posuzovaná opatření byla použita k výstavbě nového výrobního závodu, což je počáteční investice ve smyslu bodu 4.4 pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

⁽⁴⁴⁾ Viz oddíl 6 pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

- (150) Za druhé, intenzita podpory musí být nižší než strop regionální podpory ve výši 24 %⁽⁴⁵⁾. Za účelem výpočtu intenzity podpory je nutno určit hodnotu investice a prvek podpory obsažený v posuzovaných opatřeních.
- (a) Co se týká hodnoty investice, podle bodu 4.5 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 mohou způsobilé náklady v této souvislosti zahrnovat náklady na pozemky, budovy a strojní zařízení. V případě koupě lze uvažovat pouze o nákladech na zakoupení těchto aktiv. Finsko vypočítalo způsobilé náklady podle těchto ustanovení a výsledná částka činila 25 935 928 EUR (viz 22. bod odůvodnění a tabulka III).
- (b) Co se týká prvku podpory, Finsko předložilo výpočet, jehož věrohodnost byla ověřena Komisí. U opatření č. 1, záruky poskytnuté městem Mikkeli, lze k vyčíslení prvku podpory použít sdělení o zárukách z roku 2000. K vyčíslení prvku podpory se předpokládají tři způsoby, přičemž jedním z nich je vypočítat jej „jinou objektivně opodstatněnou a obecně přijímanou metodou“ (bod 3.2 sdělení o zárukách z roku 2000). Finsko porovnávalo tržní sazbu u srovnatelné záruky se záruční premii skutečně účtovanou městem Mikkeli, což se jeví jako objektivně opodstatněná a obecně přijímaná metoda. V případě opatření č. 2 spočívá prvek podpory v hodnotě pozemku a v nákladech na jeho přípravu, což je rovněž přijatelné. Pokud jde o financování poskytnuté společností Finnvera a Ministerstvem obchodu a průmyslu, které není předmětem tohoto rozhodnutí, pokud by se mělo za to, že toto financování obsahuje státní podporu, bylo by nutno vzít v úvahu i tento prvek podpory. Finsko předložilo výpočet pro prvek podpory obsažený v úvěru společnosti Finnvera, který se považoval za věrohodný. U přímých grantů Ministerstva obchodu a průmyslu byla vzata v úvahu celá částka. S přihlédnutím k prvku podpory obsaženému v opatřeních, která provedlo město Mikkeli, společnost Finnvera a Ministerstvo obchodu a průmyslu, činí prvek podpory (vypočítaný jako hrubý grantový ekvivalent) 3 617 143 EUR (viz tabulka II).
- (151) Prvek podpory ve výši 3 617 143 EUR odpovídá intenzitě podpory 13,95 % celkových způsobilých nákladů ve výši 25 935 928 EUR. Intenzita podpory je tudíž nižší než 24 % prahová hodnota.
- (152) Za třetí, podle bodu 4.10 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 musí být podpora pro počáteční investice podmíněna udržení investice po dobu nejméně pěti let. Finsko potvrdilo, že dotyčná investice má být udržena po dobu nejméně pěti let.
- (153) Za čtvrté, podle bodu 4.2 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 musí příspěvek příjemce na financování investice činit alespoň 25 %. Finsko potvrdilo, že tomu tak je.
- (154) Za páté Komise podotýká, že v souladu s bodem 4.2 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 byla žádost o podporu podána před zahájením práce na projektu, byla dodržena pravidla o kumulaci podpor stanovená v bodě 4.18 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 a nebyl překročen strop regionální podpory.
- (155) Na základě výše uvedených tvrzení vyvozuje Komise závěr, že opatření č. 1 a 2 splňují podmínky stanovené v pokynech k regionální podpoře z roku 1998, a jsou proto slučitelná.

7.3.2. Odkoupení pozemků (opatření č. 3)

- (156) Zásada investora v tržním hospodářství se vztahuje rovněž na nákup pozemků či jiných aktiv státem. Tento nákup může zahrnovat státní podporu, pokud jej nelze považovat za běžnou obchodní transakci. I v případě, že orgán veřejné moci nakoupí zboží a služby za tržní ceny, může se přesto jednat o státní podporu, pokud se ukáže, že stát ve skutečnosti dotyčné pozemky nebo aktiva nepotřeboval⁽⁴⁶⁾.
- (157) Komise proto musí posoudit, zda lze odkoupení pozemků považovat za běžnou obchodní transakci. Za tímto účelem je nutno posoudit, zda cena, kterou zaplatilo město Mikkeli, odrážela hodnotu pořízených pozemků a stavby.
- (158) Podle zúčastněné strany by soukromý investor v tržním hospodářství nebyl ochoten zaplatit částku ve výši 6,7 milionu EUR za tovární budovy, jež za tuto cenu odkoupilo město Mikkeli.
- (159) Finsko poskytlo na druhou stranu Komisi údaje o hodnotě nemovitostí. Podle Finska držela v době odkoupení nemovitostí soukromá banka [...] zástavní právo k jedné z prodaných nemovitostí v hodnotě 7,5 milionu EUR⁽⁴⁷⁾.

⁽⁴⁵⁾ Rozhodnutí Komise ve věci N 238/1999, dopis určený Finsku ze dne 13. prosince 1999 týkající se mapy regionální podpory na období 2000–2006.

⁽⁴⁶⁾ Viz věc T-14/96 Bretagne Angleterre Irlande (BAI) v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. II-139, bod 71; spojené věci T-116/01 a T-118/01, P & O European Ferries (Vizcaya), SA a Diputación Foral de Vizcaya v. Komise, Sb. rozh. 2003, s. II-02957, bod 114 a následující body.

⁽⁴⁷⁾ Viz (25). bod odůvodnění; při převodu vlastnictví nemovitosti na město Mikkeli se na tuto nemovitost nevztahovala žádná zástavní práva.

(160) Finsko Komisi sdělilo, že ocenění pozemků není k dispozici. Komise se domnívá, že hodnota zástavního práva, které držela soukromá banka, může poskytovat údaj o hodnotě nemovitosti. Před přijetím zajištění banka dotyčnou nemovitost ocení, takže v případě, že dlužník není schopen dluh splácet, může být banka uspokojena uplatněním zástavního práva.

(161) V případě dotyčných nemovitostí zaplatilo město Mikkeli kupní cenu ve výši 6 646 787 EUR, což je méně než zapsaná hodnota zástavního práva k jedné z nemovitostí, které před uzavřením prodeje držela soukromá strana. Kromě této nemovitosti bylo městu Mikkeli prodáno pět jiných pozemků a jedna stavba. Komise mimoto podotýká, že město Mikkeli odkoupilo pozemky za účelem přeměny těchto pozemků na obytnou oblast provedením změn v územních plánech; pozemky se nacházely blízko centra města a v atraktivní obytné oblasti.

(162) Na základě výše uvedených skutečností jsou rozptýleny pochybnosti Komise ohledně ceny zaplacené za pozemky a stavby, jež byly uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení. Usuzuje se, že město Mikkeli odkoupilo pozemky a stavbu za cenu, která odražela jejich hodnotu, a že je splněno kritérium investora v tržním hospodářství. Komise proto vyvozuje závěr, že dotyčné opatření nezahrnuje státní podporu.

7.3.3. *Záruka poskytnutá dne 8. března 2004 (opatření č. 4) a záruka poskytnutá dne 10. května 2004 (opatření č. 5)*

(163) Stejně jako u záruky poskytnuté v červnu 2000 je třeba rozlišovat několik kroků (poskytnutí záruky; platba na základě záruky; změna podmínek úvěru; viz 132. bod odůvodnění). Níže je proto přezkoumáno, zda záruky poskytnuté v březnu 2004 a v květnu 2004 představují státní podporu. Otázka, zda by změna podmínek úvěru mohla představovat státní podporu, je posouzena jako součást opatření č. 6 (viz 188.–195. bod odůvodnění).

Existence státní podpory

(164) Opatření č. 4: V rozporu s tvrzeními Finska uvedenými v (92). bodě odůvodnění se Komise domnívá, že přeměna existujících závazků na novou záruku může představovat státní podporu. V této souvislosti je nutno rozlišovat mezi existující podporou a novou podporou. Definice existující podpory zahrnuje jednotlivé podpory, které byly zavedeny před vstupem Smlouvy v platnost (čl. 1 písm. b) procesního nařízení), Naopak novou

podporou je „každá podpora [...], která není existující podporou, včetně změn existující podpory“ (čl. 1 písm. c) procesního nařízení). Podle nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999⁽⁴⁸⁾, se změnou rozumí „jakákoli změna kromě úprav čistě formálního či administrativního charakteru, která nemůže ovlivnit hodnocení slučitelnosti opatření se společným trhem“.

(165) Město Mikkeli udělilo dne 8. března 2004 ve skutečnosti novou záruku, která představovala zajištění nového úvěru poskytnutého bankou Tapiola dne 14. dubna 2004. Novou záruku nelze považovat za pokračování staré záruky, jelikož byla udělena pro nový úvěr s novými podmínkami. Názor Komise nemění ani skutečnost, že tento úvěr nahradil úvěr poskytnutý bankou Tapiola v roce 1992, za který se zaručilo město Mikkeli. Ačkoliv je pravdou, že nový úvěr představoval nesplacenou jistinu starého úvěru, úroková sazba byla pro společnost Karjaportti příznivější (4,5 % ročně u starého úvěru; 4 % ročně u nového úvěru) a došlo ke změně doby trvání půjčky (starý úvěr měl být splacen do deseti let od poskytnutí, tj. v listopadu 2002; nový úvěr umožňoval splácení do roku 2014). Celkově je částka nového úvěru (jistina plus úroky za roky 2004 až 2014) vyšší než u starého úvěru. Poskytnutím nové záruky se riziko pro město Mikkeli, a tudíž i výše záruky, v porovnání se starou zárukou zvýšily. Poskytnutí nové záruky je nutno pokládat za změnu staré záruky, což umožňuje považovat novou záruku za novou podporu. Tvrzení Finska, že stará záruka byla poskytnuta před přistoupením Finska, a lze ji tudíž považovat za existující podporu a že novou záruku nelze považovat za poskytnutí nové podpory, lze proto zamítnout.

(166) Otázku, zda záruka poskytla příjemci výhodu, lze posoudit na základě sdělení o zárukách z roku 2008. V době provedení opatření platilo sdělení o zárukách z roku 2000. Jak je však objasněno v 134. bodě odůvodnění, Komise použije při posuzování opatření sdělení o zárukách z roku 2008. Podle bodu 3.2 sdělení o zárukách z roku 2008 lze existenci státní podpory v případě individuálních státních záruk vyloučit, jsou-li splněny čtyři kumulativní požadavky (viz 135. bod odůvodnění). Posuzovaná záruka pokrývá úvěr v plné výši. To postačuje ke konstatování, že existenci státní podpory nelze vyloučit na základě bodu 3.2 sdělení o zárukách z roku 2008. V rozporu s tvrzením Finska se Komise mimoto domnívá, že v březnu 2004 již byla společnost Karjaportti podnikem v nesnázích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 (viz 123.–128. bod odůvodnění), což je další důvod, proč záruka nemůže spadat do oblasti působnosti bodu 3.2 sdělení o zárukách z roku 2008.

⁽⁴⁸⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

- (167) Záruka byla navíc udělena bez jakéhokoli poplatku za poskytnutí záruky, ačkoli se společnost potýkala s problémy a riziko pro město Mikkeli bylo možno považovat za značné. Záruka pokrývala dotyčný úvěr v plné výši, tj. orgán, který záruku poskytl, nesl sám riziko nesplacení příjemcem, a záruka byla udělena jako absolutní záruka, tj. ručitel odpovídal za jistinu, jako by se jednalo o jeho vlastní dluh, a věřitel mohl ručitele požádat o splacení jistiny, jakmile se stala splatnou.
- (168) Finsko se domnívá, že opatření je v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, zejména vzhledem k účasti soukromých stran. Toto tvrzení lze zamítnout. Podle informací předložených Finskem soukromé strany za prvé neposkytly příjemci záruky, nýbrž úvěry. Za druhé, úvěry soukromých stran nebyly poskytnuty ve stejné době jako zaručené půjčky na důchody. Za třetí, úroková sazba, kterou požadovala u úvěru přinejmenším jedna ze soukromých stran, byla vyšší než úroková sazba u půjčky na důchody. Co je důležitější, soukromé strany souhlasily pouze s krátkodobými úvěry trvajícími několik měsíců, zatímco záruka poskytnutá městem Mikkeli se vztahovala na úvěr s desetiletou dobou trvání.
- (169) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se usuzuje, že opatření poskytuje společnosti Karjaportti výhodu. Opatření č. 4 mimoto splňuje všechny ostatní požadavky vztahující se na existenci státní podpory. Jak je podrobně popsáno v 133., 140. a 141. bodě odůvodnění, rovněž tato záruka zahrnuje státní prostředky a lze ji přičíst státu, je selektivní a narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy.
- (170) Opatření č. 5: Tvrzení Finska, že opatření bylo provedeno s cílem pokračovat v investici, která byla zahájena v roce 2000, lze zamítnout, jelikož záruka jednoznačně představovala nové opatření.
- (171) Podle bodu 3.2 sdělení o zárukách z roku 2008 lze existenci státní podpory v případě individuální státní záruky vyloučit, jsou-li splněny čtyři kumulativní požadavky (viz 135. bod odůvodnění). Stejně jako u opatření č. 4 pokrývá posuzovaná záruka úvěr v plné výši a v květnu 2004 již byla společnost Karjaportti podnikem v nesnázích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 (viz 123.–128. bod odůvodnění). Záruka proto nemůže spadat do oblasti působnosti bodu 3.2 sdělení o zárukách z roku 2008.
- (172) Obdobně jako u opatření č. 4 byla záruka navíc udělena bez jakéhokoli poplatku za poskytnutí záruky, ačkoli se společnost potýkala s problémy a riziko pro město Mikkeli lze považovat za značné. Záruka pokrývala dotyčný úvěr v plné výši a byla poskytnuta jako absolutní záruka. V daném případě se proto Komise na rozdíl od názoru Finska domnívá, že opatření poskytuje společnosti Karjaportti výhodu.
- (173) Opatření č. 5 mimoto splňuje všechny ostatní požadavky vztahující se na existenci státní podpory. Jak je podrobně popsáno v 133., 140. a 141. bodě odůvodnění, rovněž tato záruka zahrnuje státní prostředky a lze ji přičíst státu, je selektivní a narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy.
- (174) Na základě výše uvedených skutečností vyvozuje Komise závěr, že opatření č. 4 a č. 5 představují státní podporu.

Slučitelnost

- (175) Finsko nepředložilo žádná tvrzení, pokud jde o slučitelnost opatření č. 4. U opatření č. 5 se Finsko dovolávalo čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU a pokynů k regionální podpoře z roku 1998 (viz 95. bod odůvodnění). Pokyny k regionální podpoře z roku 1998 však nemohou sloužit jako základ slučitelnosti, jelikož v době poskytnutí obou záruk již byla společnost Karjaportti podnikem v obtížích (viz 123.–128. bod odůvodnění). Podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998 je nutno podporu pro podniky v potížích posoudit podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci⁽⁴⁹⁾. Komise proto za prvé posoudí, zda jsou opatření č. 4 a č. 5 slučitelná jako podpora na záchranu a restrukturalizaci podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci. V době provedení těchto opatření platily pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999⁽⁵⁰⁾.

- (176) Podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 musí podpora na záchranu splňovat určité požadavky, které posuzované opatření nespĺňuje.

(a) Za prvé, ačkoliv opatření obsahuje podporu likvidity ve formě záruky (bod 23 písm. a) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999), úvěry, na něž se příslušné záruky vztahují, nebyly poskytnuty s úrokovou sazbou přinejmenším srovnatelnou s úrokovými sazbami půjček pro zdravé podniky (referenční sazba pro Finsko platná v březnu 2004: 4,43 % plus 100 základních bodů; referenční sazba pro Finsko platná v květnu 2004: 4,43 % plus 100 základních bodů).

(b) Za druhé, záruky nebyly spojeny s půjčkami, které mají být splaceny v období ne delším než dvanáct měsíců po vyplacení poslední splátky podniku (bod 23 písm. b) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999).

⁽⁴⁹⁾ Viz bod 4.4, pozn. pod čarou č. 10 a pozn. pod čarou č. 21 v pokynech k regionální podpoře z roku 1998.

⁽⁵⁰⁾ Podle oddílu 6 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 tyto pokyny platily do dne 9. října 2004; viz pozn. pod čarou č. 37.

- (c) Finsko za třetí neposkytló žádné informace o tom, že podpora byla oprávněná na základě vážných sociálních důvodů a že neměla žádné závažné účinky přelévání na ostatní členské státy (bod 23 písm. c) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999).
- (d) Za čtvrté, záruky nebyly ukončeny nejpozději do šesti měsíců, ani nebyl vypracován restrukturalizační plán ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 (bod 23 písm. d) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999).
- (e) K dispozici nejsou rovněž žádné údaje o tom, že záruky byly omezeny na částku nezbytnou k udržení podniku v provozu po dobu, během níž je podpora schvalována (bod 23 písm. e) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999).
- (177) Opatření č. 4 a č. 5 nesplňují rovněž všechny požadavky vztahující se na podporu na restrukturalizaci stanovené v pokynech k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.
- (a) Za prvé, opatření nebyla podmíněna provedením restrukturalizačního plánu (bod 31 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999). Podotýká se, že nebyl vypracován restrukturalizační plán ve smyslu bodu 32 a následujících bodů pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.
- (b) Od příjemců podpory se za druhé očekává, že významně přispějí k restrukturalizačnímu plánu ze svých vlastních zdrojů (bod 40 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999), a v případech posuzovaných opatření nejsou k dispozici žádné údaje o vlastním příspěvku příjemce.
- (c) Za třetí, aby se zamezilo nepřipustnému narušení hospodářské soutěže, je nutno přijmout kompenzační opatření (bod 37 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999). Takováto opatření nebyla stanovena.
- (178) Komise se proto domnívá, že opatření nebyla provedena v souladu s pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.
- (179) Dále je třeba posoudit, zda by opatření č. 4 a č. 5 mohla být slučitelná na základě některé z ostatních výjimek stanovených v čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU.
- (180) Výjimky stanovené v čl. 107 odst. 2 SFEU se v daném případě nepoužijí, jelikož dotyčná opatření nemají sociální povahu, nejsou poskytnuta individuálním spotřebitelům, nemají nahradit škody způsobené přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a nebyla poskytnuta hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo postižených rozdělením Německa.
- (181) Další výjimky jsou stanoveny v čl. 107 odst. 3 SFEU.
- (182) V čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU je stanoveno, že za slučitelné s vnitřním trhem mohou být prohlášeny „podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností“. V době provedení opatření se společnost Karjaportti nacházela v takovéto oblasti.
- (183) V době provedení opatření č. 4 a č. 5 byla slučitelnost státní podpory pro podporované oblasti upravena pokyny k regionální podpoře z roku 1998. Podle těchto pokynů nejsou podniky v potížích způsobilé pro regionální podporu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto Komise vyvozuje závěr, že podpora není způsobilá pro výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU.
- (184) V čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU je stanoveno, že za slučitelné s vnitřním trhem mohou být prohlášeny „podpory, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu“. Komise podotýká, že dotyčná podpora nemá napomoci uskutečnění významného projektu společného evropského zájmu, a Komise rovněž nezjistila, že by měla napravit vážnou poruchu ve finském hospodářství. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto Komise dospěla k závěru, že podpora není způsobilá pro výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.
- (185) V čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU se uvádí, že za slučitelné se SFEU mohou být prohlášeny podpory určené na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže v Unii v míře odporující společnému zájmu. Tento článek se v daném případě zjevně nepoužije.
- (186) Ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU umožňuje schválit státní podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Komise vypracovala řadu pokynů a sdělení, jež objasňují, jak bude uplatňovat výjimku obsaženou v tomto článku. Komise se však domnívá, že vzhledem k povaze a charakteru podpory je zjevné, že v daném případě nejsou použitelné výjimky podle těchto pokynů a sdělení.

(187) Na základě výše uvedených tvrzení se Komise domnívá, že opatření č. 4 a č. 5 zahrnují státní podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem.

7.3.4. Restrukturalizace pod soudním dohledem (opatření č. 6)

(188) Hlavním tvrzením Finska popsáním v 96.–98. bodě odůvodnění je to, že město Mikkeli nebylo velkorysejší než ostatní věřitelé společnosti, nýbrž že jednalo společně se soukromými věřiteli příjemce a za stejných podmínek. Město Mikkeli proto jednalo jako soukromý investor v tržním hospodářství, když souhlasilo s programem restrukturalizace.

(189) První otázkou, kterou je třeba v této souvislosti ověřit, je, zda se kritérium investora v tržním hospodářství vztahuje na případy, kdy jeden či více veřejných subjektů, jejichž chování lze přičíst státu, provádí několik opatření ve prospěch jednoho podniku. Touto otázkou se zabýval Soud prvního stupně ve věci BP Chemicals v. Komise⁽⁵¹⁾. Podle Soudu neznamená samotná skutečnost, že veřejný podnik již uskutečnil kapitálové injekce do dceřiné společnosti, které se považují za „podporu“, automaticky to, že další kapitálové injekce nemohou být považovány za investici, která splňuje kritérium soukromého investora v tržním hospodářství. Komise však musí určit, zda lze několik opatření ve prospěch jednoho podniku přiměřeně oddělit a posoudit jako samostatná opatření. V této souvislosti je podle Soudu nutno posoudit časovou posloupnost dotyčných opatření, jejich účel a situaci dceřiné společnosti v době přijetí každého rozhodnutí o vložení kapitálu⁽⁵²⁾.

(190) V dotyčném případě musí Komise určit, zda lze záruky poskytnuté v březnu a v květnu 2004 (opatření č. 4 a opatření č. 5) oddělit od restrukturalizace pod soudním dohledem (opatření č. 6). Ačkoliv je pravdou, že o všech třech opatřeních bylo rozhodnuto během jednoho roku, Komise podotýká, že se tato opatření uskutečnila v jiném kontextu. Mezitím byla zahájena restrukturalizace pod soudním dohledem, již se účastnili všichni věřitelé společnosti. Cílem opatření č. 6 proto již nebylo společnosti umožnit, aby obnovila svou životaschopnost bez platební neschopnosti získáním nových peněžních prostředků od soukromých bank. Město Mikkeli stejně jako všichni ostatní věřitelé usilovalo o získání co nejvyšší částky nesplacených pohledávek na základě omezení vnitrostátního úpadkového práva. Komise se proto domnívá, že opatření č. 6 lze oddělit od opatření č. 4 a č. 5.

(191) Jak je popsáno v 31. bodě odůvodnění, společnost Karjaportti podala společně se svými soukromými věřiteli

u okresního soudu v Mikkeli návrh na restrukturalizaci pod soudním dohledem podle zákona o restrukturalizaci podniků č. 47/1993. Soudu byl předložen program restrukturalizace, včetně podrobných údajů o opatřeních, která jsou v současnosti posuzována. Po ověření soud program restrukturalizace schválil. Komise podotýká, že společnost Karjaportti byla předmětem restrukturalizace pod soudním dohledem podle finského práva. Účelem této restrukturalizace pod soudním dohledem je obnovení životaschopného podnikání dlužníka v tísní, zajištění jeho další životaschopnosti a dosažení restrukturalizace dluhů. Komise se proto domnívá, že opatření, která město Mikkeli přijalo během restrukturalizace pod soudním dohledem, lze posoudit podle zásady investora v tržním hospodářství.

(192) Podle rozsudku ve věci Magefesa⁽⁵³⁾ mohou v případě, je-li stát velkorysejší než ostatní věřitelé společnosti, opatření v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem představovat státní podporu. Komise proto ověří, zda se v rámci restrukturalizace se soukromými a veřejnými věřiteli skutečně zacházelo stejně.

(193) Za prvé se uvádí, že celkově představuje [...] restrukturalizovaných dluhů (přibližně [30–70] %) dluhy vůči soukromým věřitelům. K hlavním soukromým věřitelům patří Nordea Bank, Pohjola Bank a Nordea Financing. Za druhé je třeba vzít v úvahu, že věřitelé společnosti Karjaportti byli rozděleni do různých skupin podle pořadí. Společně se soukromými věřiteli Nordea Bank, OKO/Pohjola Bank a Nordea Financing a rovněž specializovanou finanční společností Finnvera, která je ve vlastnictví státu, patřilo město Mikkeli do skupiny věřitelů s velkými zajištěnými pohledávkami. Jak je patrné v tabulce IV, v rámci těchto velkých zajištěných pohledávek má město Mikkeli podíl ve výši [10–40] %, zatímco na soukromé věřitele připadá společně podíl ve výši [30–70] %. Společnost Finnvera má podíl ve výši [10–40] %.

(194) Níže bude každé z opatření přijatých městem Mikkeli posouzeno podrobněji:

(195) Snížení úrokových sazeb u zajištěných pohledávek: Jak je patrné v tabulce V, úrokové sazby u úvěrů a ostatních dluhů (nezaplacené poplatky), které se považovaly za „velké zajištěné pohledávky“, byly u soukromých a veřejných věřitelů stejné s výjimkou [...]. Tento věřitel získal u všech nesplacených částek od zahájení restrukturalizace úrokovou sazbu [...] EURIBOR, zatímco ostatní věřitelé získali u části nesplacených částek do roku 2010 pouze úrokovou sazbu [...] EURIBOR minus [...] %. Příčinou tohoto rozdílu byla skutečnost, že [...] měl nejvyšší

⁽⁵¹⁾ Věc T-95/11 BP Chemicals v. Komise, Sb. rozh. 1998, s. II-3235.

⁽⁵²⁾ Věc T-95/11 BP Chemicals v. Komise, Sb. rozh. 1998, s. II-3235, body 171 a 172.

⁽⁵³⁾ Viz věc C 480/98 Španělské království v. Komise, Sb. rozh. 2000, s. I-08717, bod 19.

pořadí, co se týká zajištění poskytnutého společností Karjaportti. Usuzuje se, že vyšší pořadí [...] odůvodňuje rozdíl v použitých úrokových sazbách.

- (196) Úprava splátkového kalendáře: Pohledávky města Mikkeli byly odloženy ve stejném rozsahu jako pohledávky ostatních zajištěných věřitelů. Jak je patrné v tabulce VI, společnost Karjaportti musí všem zajištěným věřitelům hradit splátky od července 2009 do roku 2015, kdy se stane splatnou největší část těchto splátek (43 % jistiny každé zajištěné pohledávky). Splátky, které je nutno každému věřiteli hradit, mají ve vztahu k celkové výši pohledávky příslušného věřitele stejný poměr (2 % dlužné částky u prvních tří splátek; 4 % u dalších dvou splátek; 6 % u zbývajících splátek). Poslední splátka představuje u každého ze zajištěných věřitelů 43 % jistiny. S městem Mikkeli se tudíž nezacházelo méně příznivě než se soukromými věřiteli v podobné situaci.
- (197) Podmíněné prominutí pohledávek: Podle programu restrukturalizace (jak je popsáno v 42. a 43. bodě odůvodnění) jsou částky, které mají být na konci restrukturalizace pod soudním dohledem prominuty v případě, že nebudou splněny určité ekonomické požadavky, založeny na srovnání mezi hodnotou zajištění v případě, že společnost Karjaportti pokračuje v činnosti, a hodnotou zajištění v případě jeho uplatnění, určenou pro každého příslušného věřitele s přihlédnutím k příslušnému pořadí. Hodnota zajištění byla u obou scénářů stanovena dvěma nezávislými odhadci v době vypracovávání programu restrukturalizace, a to na základě srovnatelných cen a údajů o nájemném. V tomto kontextu nemusí [...] pohledávky na konci restrukturalizace pod soudním dohledem prominout, jelikož je věřitelem s nejvyšším pořadím. I u ostatních věřitelů byly příslušné částky stanoveny podle zmíněné metodiky, což vedlo k částkám uvedeným v 43. bodě odůvodnění. Metodiku použitou při stanovování příslušných částek lze považovat za věrohodnou, zejména kvůli tomu, že v případě obou scénářů spojuje příslušné pořadí s hodnotou zajištění. V praxi byl výpočet založen na oceněních nezávislého odborníka a u všech věřitelů se při stanovování částek, o něž mohou být restrukturalizované dluhy na konci restrukturalizace pod soudním dohledem maximálně sníženy, použily stejné zásady. Vzhledem k těmto skutečnostem lze mít za to, že se se všemi věřiteli zacházelo stejně.
- (198) Komise se celkově domnívá, že se během restrukturalizace pod soudním dohledem s městem Mikkeli nezacházelo méně příznivě než se soukromými věřiteli. Objevují-li se rozdíly oproti ostatním věřitelům, jsou odůvodněny různou kvalitou zajištění u příslušných věřitelů. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se proto

vyvozuje závěr, že příjemce nezískal výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU plynoucí z restrukturalizace pod soudním dohledem. Pochybnosti, které Komise uvedla v rozhodnutí o zahájení řízení, byly rozptýleny a opatření popsaná v 31.–43. bodě odůvodnění nepředstavují státní podporu.

7.3.5. Odkoupení akcií (opatření č. 7)

- (199) Komise za prvé podotýká, že odkoupení akcií nebylo součástí restrukturalizace pod soudním dohledem.
- (200) Finsko tvrdí, že město Mikkeli při odkoupení akcií jednalo v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Za prvé, podle logiky v rozsudku ve věci BP Chemicals (viz 189.–191. bod odůvodnění) je třeba určit, zda lze v případě opatření č. 7 použít zásadu investora v tržním hospodářství, jelikož město Mikkeli provedlo opatření podpory ve prospěch společnosti Karjaportti již v minulosti. V této souvislosti Komise podotýká, že opatření č. 4 a č. 5 byla přijata před zahájením restrukturalizace pod soudním dohledem, zatímco k odkupu akcií došlo až posléze. Zatímco účelem opatření č. 4 a č. 5 bylo umožnit, aby měl příjemce nadále přístup k likviditě, po zahájení restrukturalizace pod soudním dohledem bylo zřejmé, že tyto potřeby budou řešeny v rámci tohoto řízení. Usuzuje se proto, že opatření č. 7 lze oddělit od opatření č. 4 a č. 5 a že se na opatření č. 7 vztahuje zásada investora v tržním hospodářství.
- (201) Jak je popsáno v 156. bodě odůvodnění, zásada investora v tržním hospodářství se vztahuje na nákup pozemků či jiných aktiv státem. Finsko předložilo ocenění akcií, které provedla společnost [...] ⁽⁵⁴⁾, agentura pro správu nemovitostí se sídlem v Helsinkách. Ocenění ze dne 29. března 2005 stanovilo hodnotu akcií realitní společnosti v rozmezí od 1 milionu EUR do 1,1 milionu EUR. Ocenění vycházelo z hodnoty majetku ve vlastnictví společnosti. K určení hodnoty byly použity dvě metody: kapitálová hodnota při tržním nájemném (podle statistik bydlení sestavených finským statistickým úřadem) a hodnota při dalším prodeji (podle požadovaných cen).
- (202) V době prodeje akcií byla nemovitost pronajata s nájemným nižším, než bylo tržní nájemné. Podle ocenění bylo možné dosáhnout při maximálním ročním zvyšování nájemného do dvou let tržního nájemného. Hodnota nemovitosti byla proto v době prodeje upravena a město Mikkeli nakonec akcie odkoupilo za cenu ve výši 860 000 EUR.

⁽⁵⁴⁾ Viz [...].

(203) Ocenění provedl nezávislý odborník. Použitou metodikou bylo (jak bylo popsáno výše) nejprve ověření kapitálové hodnoty při tržním nájmemném a poté hodnoty při dalším prodeji. Obě hodnoty vycházely z tržních údajů a obě hodnoty byly použity ke stanovení hodnoty akcií, která byla upravena na úroveň nájmemného převládajícího v době prodeje. Tato metodika se považuje za přijatelnou. Komise vyvozuje závěr, že akcie ve společnosti Kiinteistö Oy Suksimäki byly odkoupeny za tržní cenu a že opatření společnost Karjaportti nezvýhodnilo.

(204) Na základě výše uvedených skutečností byly pochybnosti Komise, které byly uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení, rozptýleny a vyvozuje se závěr, že opatření nezahrnuje státní podporu.

7.3.6. Přeměna nezaplacených úroků na úvěry (opatření č. 8)

Existence státní podpory

(205) Finsko tvrdí, že přeměna nezaplacených úroků na úvěry je obvyklým opatřením v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem. Je pravdou, že toto opatření lze považovat za opatření neodmyslitelně spojené s restrukturalizací pod soudním dohledem. V dotyčném případě byla přeměna nezaplacených úroků na úvěry v roce 2005 u všech věřitelů s velkými zajištěnými pohledávkami ([dva soukromí věřitelé] a společnost Finnvera) v zásadě stanovena již v programu restrukturalizace. Vzhledem k tomu nepovažuje Komise přeměnu nezaplacených úroků na úvěr za státní podporu. Je však nutno ověřit, zda úroková sazba, kterou město Mikkeli účtovalo společnosti Karjaportti, tuto společnost nezvýhodňovala.

(206) V této souvislosti se Finsko domnívá, že město Mikkeli jednalo v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství, jelikož soukromí věřitelé přeměnili nezaplacené úroky na úvěry společně s městem Mikkeli. Ze stejného důvodu jako v případě restrukturalizace pod soudním dohledem se za prvé usuzuje, že v případě opatření č. 8 je možné použít zásadu soukromého investora v tržním hospodářství, jelikož toto opatření lze oddělit od opatření č. 4 a č. 5 (viz 189.–191. bod odůvodnění). S ohledem na použití zásady soukromého investora v tržním hospodářství v daném případě Komise podotýká toto: Ačkoliv je pravdou, že se změna týkala nejen města Mikkeli, nýbrž rovněž [soukromých věřitelů], úroková sazba účtovaná u těchto úvěrů nebyla stejná. Ve skutečnosti [jeden soukromý věřitel] požadoval tříměsíční EURIBOR plus 1,5 % a [další] soukromý investor tříměsíční EURIBOR plus 2 %, zatímco město Mikkeli požadovalo pouze tříměsíční EURIBOR plus 0,3 %. Úroková sazba, s níž město Mikkeli souhlasilo u tohoto úvěru, je proto o 1,2 % nižší než úroková sazba účtovaná [jedním soukromým věřitelem] a o 1,7 % nižší než úroková sazba účtovaná [druhým soukromým věřitelem]. Tvzení, že město Mikkeli jednalo stejně jako soukromí věřitelé, lze tudíž zamítnout. Vzhledem k rozdílu v úrokových sazbách lze rovněž vyloučit, že město Mikkeli účtovalo u úvěru tržní

poplatek. Úvěr, na nějž město Mikkeli přeměnilo nezaplacené úroky, proto společnost Karjaportti zvýhodnil.

(207) Opatření č. 8 mimoto splňuje všechny ostatní požadavky vztahující se na existenci podpory. Jak je podrobně popsáno v 133., 140. a 141. bodě odůvodnění, úvěr zahrnuje státní prostředky a lze jej přičíst státu, je selektivní a narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

(208) Na základě výše uvedených skutečností vyvozuje Komise závěr, že opatření č. 8 představuje státní podporu.

Slučitelnost

(209) Finsko nepředložilo žádná tvrzení ohledně slučitelnosti opatření č. 8. Jelikož v době přeměny nezaplacených úroků byla společnost Karjaportti podnikem v obtížích (viz 123.–129. bod odůvodnění), Komise nejprve posoudí, zda je opatření č. 8 slučitelné jako podpora na záchranu a restrukturalizaci podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci. V době provedení tohoto opatření byly použitelné pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004⁽⁵⁵⁾.

(210) Podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 musí podpora na záchranu splňovat určité požadavky, které dotyčné opatření nesplňuje.

(a) Za prvé, ačkoliv opatření spočívá v likvidní podpoře ve formě úvěru (bod 25 písm. a) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004), účtovaná úroková sazba není srovnatelná alespoň se sazbami, které jsou běžné u zdravých podniků (referenční sazba pro Finsko platná v prosinci 2005: 4,08 % plus 100 základních bodů; úrokovou sazbou účtovanou u úvěru byl tříměsíční EURIBOR + 0,3 %, což ke dni 19. prosince 2005 představovalo 2,486 % plus 30 základních bodů).

(b) Finsko se za druhé nezavázalo, že do šesti měsíců od schválení podpory sdělí plán restrukturalizace, a doba trvání opatření nebyla omezena na šest měsíců (bod 25 písm. a) a c) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004).

(c) Za třetí nebyla dodržena zásada „jednou a dost“ (bod 25 písm. e) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004), jelikož společnost obdržela neslučitelnou a protiprávní státní podporu již při dřívějších potížích.

⁽⁵⁵⁾ Viz bod 102 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.

- (211) Opatření nesplňuje rovněž všechny požadavky vztahující se na podporu na restrukturalizaci stanovené v pokynech k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.
- (a) Opatření není za prvé podmíněno prováděním plánu restrukturalizace (bod 34 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004). Ačkoliv je pravdou, že během restrukturalizace pod soudním dohledem byl vypracován program restrukturalizace společnosti Karjaportti, tento program nesplňuje požadavky uvedené v bodě 35 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 (doba trvání 10 let, žádná analýza citlivosti, neobnovení dlouhodobé životaschopnosti v přiměřené lhůtě).
- (b) Od příjemců podpory se za druhé očekává, že k plánu restrukturalizace přispějí významným dílem z vlastních zdrojů (bod 43 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004), a v případě posuzovaných opatření neexistují žádné údaje o vlastním příspěvku příjemce.
- (c) Opatření za třetí nedodržuje zásadu „jednu a dost“, jelikož společnost obdržela neslučitelnou a protiprávní státní podporu již při dřívějších potížích.
- (212) Komise se proto domnívá, že opatření nebylo provedeno v souladu s pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.
- (213) Dále je třeba posoudit, zda by mohlo být opatření č. 8 slučitelné na základě některé z výjimek stanovených v čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU. Ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny u opatření č. 4 a opatření č. 5 (viz 179.–186. bod odůvodnění), se Komise domnívá, že se nepoužije žádná z výjimek. Komise proto dospěla k závěru, že opatření č. 8 zahrnuje státní podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem.
- 7.3.7. *Odpis dluhů v účetních výkazech za rok 2006 a 2008 (opatření č. 9 a opatření č. 10)*
- (214) Za prvé je nutno ověřit, zda tento odpis dluhů mohl poskytnout společnosti Karjaportti výhodu. Tak by tomu bylo v případě, že by město Mikkeli upustilo od vymáhání dluhů, tj. kdyby společnosti dotyčné dluhy prominulo.
- (215) Jak je popsáno v 105. bodě odůvodnění, Finsko potvrdilo, že odepsání dluhů bylo pouze účetním opatřením, které neovlivní právní vztah mezi věřitelem a dlužníkem, tj. že dluhy nebyly prominuty. Podle dokumentů, které Finsko předložilo, usiluje město Mikkeli i nadále o splacení dluhů.
- (216) V souladu se zásadou obezřetnosti podle správných účetních postupů a zákonem o účetnictví č. 1336/1997 nesmí hodnota pohledávek vykázaných v rozvaze překročit jejich pravděpodobnou hodnotu. Proto pohledávky, které pravděpodobně nemohou být inkasovány, jsou ve výkazu zisků a ztrát uvedeny jako výdaje.
- (217) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívá, že se odepsání dluhů uskutečnilo v souladu s účetními standardy pouze v účetních výkazech města Mikkeli a příslušné pohledávky jsou v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem i nadále vymáhány.
- (218) Pochybnosti, které Komise uvedla v rozhodnutí o zahájení řízení, byly rozptýleny a lze vyvodit závěr, že opatření neposkytla společnosti Karjaportti žádnou výhodu. Opatření č. 9 a č. 10 proto nezahrnují státní podporu.
- 7.3.8. *Úprava splátkového kalendáře od roku 2009 (opatření č. 12)*
- Existence státní podpory
- (219) Tvrzení Finska, že opatření je spojeno s restrukturalizací pod soudním dohledem a nezahrnuje státní podporu, lze zamítnout. Za prvé, úprava splátkového kalendáře v roce 2009 se v počátečním programu restrukturalizace nepředpokládala a za druhé, skutečnost, že tato restrukturalizace je prováděna v souladu s vnitrostátními právními předpisy, nepostačuje k vyloučení státní podpory⁽⁵⁶⁾.
- (220) Za státní podporu lze v zásadě považovat rovněž opatření snižující poplatky, jež jsou obvykle zahrnuty v rozpočtu daného podniku. Co se týká úpravy splátkového kalendáře, Komise posuzuje takovéto chování pomocí kritéria soukromého věřitele⁽⁵⁷⁾. Podle něho je stát posuzován jako veřejný věřitel, který usiluje podobně jako soukromý věřitel o navrácení jemu dlužných částek a který za tímto účelem uzavírá s dlužníkem dohody, podle kterých je pro nahromaděné dluhy stanoven splátkový kalendář nebo jsou jejich platby rozvrženy za účelem usnadnění jejich splácení⁽⁵⁸⁾. Příznivé zacházení ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU existuje v případě, že dlužná částka může být veřejnému věřiteli vrácena za příznivějších podmínek, než by připustil soukromý věřitel. Komise bere na vědomí tvrzení Finska, že úprava splátkového kalendáře nebyla provedena, jelikož ji správní soud v Kuopio (Kuopion Hallinto-Oikeus) zakázal. Jak však uvedlo Finsko, splátkový kalendář byl přesto prodloužen, což vedlo k odkladu splatných plateb. V této souvislosti Komise podotýká, že se skutečně provedená úprava splátkového kalendáře liší od

⁽⁵⁶⁾ Viz věc T-152/99 Hamsa v. Komise, Sb. rozh. 2002, s. II-3049, bod 158.

⁽⁵⁷⁾ Viz věc T-36/99 Lenzing AG v. Komise, Sb. rozh. 2004, s. II-3597, bod 152.

⁽⁵⁸⁾ Viz věc C-342/96 Španělsko v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. I-2459, bod 46.

oznámené úpravy splátkového kalendáře, pokud jde o částky a lhůty. Částka, která byla městem Mikkeli skutečně restrukturalizována, je nižší než původně oznámená částka, a úprava splátkového kalendáře byla povolena na kratší dobu, než bylo oznámeno původně. Vzhledem k tomu se usuzuje, že oznámené opatření bylo provedeno se změnami. Bez ohledu na tyto změny Komise uvádí, že by soukromý věřitel nepovolil úpravu splátkového kalendáře v jakékoli formě, a to z důvodů uvedených v tomto bodě odůvodnění.

(221) Soukromý věřitel obvykle vymáhá své pohledávky, pokud předem uzavřel dohody o úpravě splátkového kalendáře, které dlužník nedodržel⁽⁵⁹⁾. Město Mikkeli naproti tomu souhlasilo s další úpravou splátkového kalendáře poté, co společnost Karjaportti nedodržela podmínky úpravy splátkového kalendáře, které byly schváleny během restrukturalizace pod soudním dohledem. Pro nevymáhání mimoto neexistují žádné zvláštní důvody, jako je vyšší zajištění poskytnuté městu Mikkeli. Pokud jde o vyhlídky týkající se budoucí ziskovosti a životaschopnosti společnosti, Komise se domnívá, že finanční situace společnosti byla taková, že neumožňovala domnívat se, že by investice mohly v přiměřené lhůtě dosáhnout přijatelné úrovně ziskovosti. V době provedení opatření se společnost Karjaportti nacházela v úpadkovém řízení a od roku 2004 ve společnosti probíhala restrukturalizace pod soudním dohledem. Vzhledem k těmto skutečnostem Komise podotýká, že by hypotetický soukromý věřitel ve stejné situaci jako město Mikkeli nesouhlasil s další úpravou splátkového kalendáře.

(222) Finsko v této souvislosti tvrdí, že město Mikkeli jednalo stejně jako ostatní věřitelé společnosti Karjaportti.

(223) Co se týká oznámené úpravy splátkového kalendáře, dohoda se soukromými věřiteli byla podle Finska podmíněna dohodou s městem Mikkeli. Za druhé se zdá, že zamýšlená úprava splátkového kalendáře nepředpokládala u všech zajištěných věřitelů stejné podmínky. Zatímco město Mikkeli by odložilo splacení dlužných částek na rok 2011, soukromí věřitelé by obdrželi splátku již v roce 2009. Vzhledem k těmto skutečnostem lze tvrzení Finska zamítnout.

(224) Na základě výše uvedeného vyvozuje Komise závěr, že opatření nesplňuje kritérium soukromého věřitele a poskytuje společnosti Karjaportti výhodu.

(225) Co se týká ostatních požadavků vztahujících se na existenci státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, Komise podotýká, že úpravu splátkového kalendáře schválilo město Mikkeli, a proto zahrnuje státní

prostředky a lze ji přičíst státu. Opatření lze považovat rovněž za selektivní. Opatření narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy, jak je podrobněji popsáno v 133., 140. a 141. bodě odůvodnění.

(226) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že opatření představuje státní podporu.

Slučitelnost

(227) Hlavním tvrzením Finska bylo to, že toto opatření nezahrnuje státní podporu; opatření č. 12 však oznámilo rovněž jako podporu na záchranu (viz 1. bod odůvodnění). Když město Mikkeli souhlasilo s úpravou splátkového kalendáře, byla společnost Karjaportti ve skutečnosti podnikem v obtížích ve smyslu bodu 10 písm. c) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 (viz 123.–129. bod odůvodnění). Slučitelnost dotyčného opatření je proto nutno posoudit na základě pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.

(228) Podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 musí podpora na záchranu splňovat určité požadavky, které dotyčné opatření nesplňuje.

(a) Za prvé, opatření nespočívá v likvidní podpoře ve formě úvěrových záruk nebo úvěrů (bod 25 písm. a) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004), nýbrž v odkladu plateb.

(b) Finsko se za druhé nezavázalo, že do šesti měsíců od schválení podpory sdělí plán restrukturalizace, a doba trvání opatření nebyla omezena na šest měsíců (bod 25 písm. a) a c) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004).

(c) Za třetí není dodržena zásada „jednou a dost“ (bod 25 písm. e) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004), jelikož společnost obdržela neslučitelnou a protiprávní podporu již při dřívějších potížích.

(229) Opatření nesplňuje rovněž všechny požadavky vztahující se na podporu na restrukturalizaci stanovené v pokynech k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.

(a) Opatření není za prvé podmíněno prováděním plánu restrukturalizace (bod 34 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004). Podotýká se, že nebyl vypracován plán restrukturalizace ve smyslu bodu 35 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.

⁽⁵⁹⁾ Viz věc T-36/99 Lenzing AG v. Komise, Sb. rozh. 2004, s. II-3597, bod 140 a následující body.

- (b) Za druhé se od příjemců podpory očekává, že k plánu restrukturalizace přispějí významným dílem z vlastních zdrojů (bod 43 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004), a v případě posuzovaných opatření nejsou k dispozici žádné údaje o vlastním příspěvku příjemce.
- (c) Za třetí, aby se zamezilo přílišnému narušení hospodářské soutěže, je nutno přijmout kompenzační opatření (bod 38 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004). Žádná taková opatření nebyla stanovena.
- (d) Opatření za čtvrté nedodrží zásadu „jednou a dost“, jelikož společnost obdržela neslučitelnou a protiprávní podporu již při dřívějších potížích.
- (230) Komise se proto domnívá, že opatření nebylo provedeno v souladu s pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.
- (231) Dále je třeba posoudit, zda by opatření č. 12 mohlo být slučitelné na základě některé z ostatních výjimek stanovených v čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU.
- (232) V daném případě se nepoužijí výjimky stanovené v čl. 107 odst. 2 SFEU, jelikož toto opatření nemá sociální povahu, není poskytnuto individuálním spotřebitelům, nemá nahradit škody způsobené přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a nebylo poskytnuto hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo postižených rozdělením Německa.
- (233) Další výjimky jsou stanoveny v čl. 107 odst. 3 SFEU.
- (234) V čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU je stanoveno, že za slučitelné s vnitřním trhem mohou být prohlášeny „podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností“. V době provedení opatření se společnost Karjaportti nacházela v takovéto oblasti.
- (235) Slučitelnost státní podpory pro podporované oblasti je upravena pokyny k regionální podpoře z roku 1998. Podle těchto pokynů nejsou podniky v potížích způsobilé pro regionální podporu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto Komise vyvozuje závěr, že podpora není způsobilá pro výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU.
- (236) V čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU je stanoveno, že za slučitelné s vnitřním trhem mohou být prohlášeny „podpory, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu“. Komise podotýká, že dotyčná podpora nemá napomoci uskutečnění významného projektu společného evropského zájmu, a Komise rovněž nezjistila, že by měla napravit vážnou poruchu ve finském hospodářství. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto Komise dospěla k závěru, že podpora není způsobilá pro výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.
- (237) V čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU se uvádí, že za slučitelné se SFEU mohou být prohlášeny podpory určené na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže v Unii v míře odporující společnému zájmu. Tento článek se v daném případě zjevně nepoužije.
- (238) Ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU umožňuje schválit státní podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Komise vypracovala řadu pokynů a sdělení, jež objasňují, jak bude uplatňovat výjimku obsaženou v tomto článku. Komise se však domnívá, že vzhledem k povaze a charakteru podpory je zjevné, že v daném případě nejsou použitelné výjimky na základě těchto pokynů a sdělení.
- (239) Na základě výše uvedených tvrzení se Komise domnívá, že opatření č. 12 zahrnuje státní podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem.

7.4. Opatření provedená společností Finnvera

- (240) Na úvod Komise připomíná, že se Finsko v rámci rozhodnutí o státní podpoře N 715/2006 zavázalo, že činnosti společnosti Finnvera budou omezeny na správu režimů státních podpor. Na tomto základě Komise dne 25. září 2007 (datum rozhodnutí Komise) rozhodla, že osvobození společnosti Finnvera od daně z příjmů nepředstavuje státní podporu. Opatření č. 13 až 17 byla provedena před přijetím rozhodnutí Komise ve věci N 715/2006. Opatření č. 18 bylo provedeno po přijetí rozhodnutí Komise ve věci N 715/2006. Při posuzování opatření č. 18 musí proto Komise vzít v úvahu závazek finských orgánů přijatý v daném případě.

7.4.1. Závruka poskytnutá dne 17. března 2004
(opatření č. 13)

Existence státní podpory

- (241) Aby se opatření považovalo za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být provedeno přímo či nepřímo ze státních prostředků a lze je přičíst státu. Finsko nezpochybnilo skutečnost, že opatření, která přijala společnost Finnvera, zahrnují státní prostředky a lze je přičíst státu. Podle judikatury se prostředky podniku musí považovat za státní prostředky, pokud stát může prostřednictvím výkonu svého dominantního vlivu na takové podniky rozhodnout o použití jejich prostředků⁽⁶⁰⁾. Opatření provedená zvláštní finanční institucí, kterou je podle jejích stanov možné považovat za subjekt veřejného sektoru, lze obecně přičíst státu⁽⁶¹⁾. Soudní dvůr dále objasnil pojem přičitatelnost v rozsudku ve věci Stardust Marine⁽⁶²⁾. Soudní dvůr uvedl tyto indicie pro zjištění přičitatelnosti: začlenění veřejného podniku do struktur veřejné správy; druh jeho činnosti a výkon této činnosti na trhu za běžných podmínek hospodářské soutěže se soukromými hospodářskými subjekty; právní postavení podniku (tedy zda podléhá veřejnému právu, nebo obecnému právu obchodních společností); intenzita dohledu orgánů veřejné moci nad vedením podniku. V této souvislosti Komise podotýká, že činnosti společnosti Finnvera podléhají správnímu právu, což naznačuje, že je úzce spojena s veřejnou správou. Společnost Finnvera je zvláštní finanční společnost zcela ve vlastnictví státu, která využívá státní záruku a poskytuje převážně státní podpory a financování, jež není snadno dostupné na trhu, například vývozní úvěry. Ačkoli se její činnosti mohou okrajově překrývat s obchodními bankami, nevykonává své činnosti za běžných podmínek hospodářské soutěže se soukromými hospodářskými subjekty. Je ustavena podle obecného práva obchodních společností; současně stát vykonává přísný dohled: stát jmenuje členy dozorčí rady z parlamentních skupin politických stran na základě jejich zastoupení ve finském parlamentu. Většinu členů představenstva je nutno vybrat z kandidátů jmenovaných několika ministerstvy (viz 56. a 57. bod odůvodnění). Vzhledem k těmto skutečnostem se Komise domnívá, že opatření, která přijala společnost Finnvera, zahrnují státní prostředky a lze je přičíst Finsku.

- (242) Pokud jde o otázku, zda opatření č. 13 poskytuje příjemci výhodu, opatření nebylo v rozporu s názorem Finska provedeno spolu se soukromými věřiteli za stejných podmínek. Ačkoli je pravdou, že [...] a [...] poskytl společnosti Karjaportti v roce 2004 úvěry, Komise nemá k dispozici žádné údaje, že tyto banky poskytl rovněž záruky. Úvěry poskytnuté oběma soukromými věřiteli byly mimoto uděleny až v létě 2004, tj. několik měsíců poté, co společnost Finnvera provedla opatření č. 13, a nelze tudíž mít za to, že

společnost Finnvera jednala „společně“ s nimi. Zamítnout lze rovněž tvrzení Finska, že záruka byla udělena v souladu se sdělením o zárukách z roku 2000. Za prvé, jak bylo objasněno výše, Komise při posuzování opatření použila sdělení o zárukách z roku 2008 (viz 134. bod odůvodnění). Podle bodu 3.2 sdělení o zárukách z roku 2008 lze existenci státní podpory v případě individuální státní záruky vyloučit, pokud dlužník nemá finanční potíže. Jelikož se Komise domnívá, že společnost Karjaportti byla v březnu 2004 podnikem v nesnázích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 (viz 123.–128. bod odůvodnění), lze použití sdělení o zárukách vyloučit. Finsko rovněž uvedlo, že se na záruku vztahoval vysoký poplatek. Vzhledem k finančním potížím společnosti Karjaportti v době poskytnutí záruky se však usuzuje, že poplatek za poskytnutí záruky, který účtovala společnost Finnvera, nepředstavuje tržní poplatek. Celkové finanční náklady příjemce u úvěru spolu se zárukou představovaly [5–8] %, zatímco referenční sazba platná v té době činila 4,43 %, přičemž k ní bylo nutno vzhledem k finančním potížím příjemce přičíst nejméně 400 základních bodů. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se usuzuje, že opatření poskytuje společnosti Karjaportti výhodu.

- (243) Aby se opatření považovalo za státní podporu, musí být specifické nebo selektivní v tom, že zvýhodňuje pouze určité podniky nebo určitá odvětví výroby. Opatření č. 13 bylo provedeno ve prospěch Karjaportti, jedné konkrétní společnosti. Komise proto usuzuje, že poskytuje příjemci selektivní výhodu.
- (244) Komise musí mimoto posoudit, zda opatření č. 13 pravděpodobně narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje podmínky obchodu mezi členskými státy. Finsko v této souvislosti tvrdí, že prvek podpory v záruce byl nižší než strop *de minimis*. V době provedení opatření č. 13 bylo použitelné nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na podporu *de minimis*⁽⁶³⁾ (dále jen „nařízení z roku 2001 o podpoře *de minimis*“)⁽⁶⁴⁾. Jedním z požadavků pro použití nařízení z roku 2001 o podpoře *de minimis* je to, že celková výše podpory *de minimis* poskytnutá jednomu podniku nesmí v období tří let přesáhnout částku 100 000 EUR. Posuzovaná záruka činila pouze 91 000 EUR, tj. dodržovala strop ve výši 100 000 EUR i v případě, že se za prvek podpory považuje celá částka. Je však třeba určit, zda je nutno opatření č. 13 posoudit společně s opatřením č. 4, zárukou, kterou město Mikkeli poskytlo v březnu 2004, jen 9 dnů před provedením opatření č. 13, zárukou poskytnutou společností Finnvera. Ačkoli tyto dvě záruky poskytl dva různé subjekty a vztahovaly se na dva různé úvěry s různou dobou trvání, oba tyto úvěry nahradily jediný úvěr, který v roce 1992 poskytla banka Tapiola. Lze se tudíž domnívat, že opatření č. 4 a opatření č. 13 byla provedena za

⁽⁶⁰⁾ Věc C-482/99 Francouzská republika v. Komise (Stardust Marine), Sb. rozh. 2002, s. I-4397.

⁽⁶¹⁾ Věc T-358/94 Air France v. Komise, Sb. rozh. 1996, s. II-2109, body 55–61.

⁽⁶²⁾ Věc C-482/99 Francouzská republika v. Komise (Stardust Marine), Sb. rozh. 2002, s. I-4397, body 50–59.

⁽⁶³⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽⁶⁴⁾ Viz čl. 5 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1998/2006, Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5.

stejným účelem, kterým bylo umožnit přeměnu úvěru poskytnutého bankou Tapiola v roce 1992 na nové úvěry. Vzhledem k této úzké souvislosti mezi oběma opatřeními se Komise domnívá, že pro účely použití stropu ve výši 100 000 EUR stanoveného v nařízení z roku 2001 o podpoře *de minimis* je nutné posuzovat opatření č. 4 a opatření č. 13 jako jedno opatření. Společně přesahuje prvek podpory obsažený v těchto dvou opatřeních 100 000 EUR. Komise proto vyvozuje závěr, že opatření č. 13 nespadá do oblasti působnosti nařízení z roku 2001 o podpoře *de minimis*.

- (245) Finsko rovněž uvedlo, že opatření č. 13 je pokračováním již existujících závazků, že se tudíž expozice společnosti Finnvera nezvýšila. Podobné tvrzení předložilo Finsko ve vztahu k opatření č. 4. Ze stejného důvodu jako u opatření č. 4 nepovažuje Komise opatření č. 13 za pouhé pokračování dříve provedeného opatření (viz 164. a 165. bod odůvodnění).
- (246) Na základě výše uvedených skutečností vyvozuje Komise závěr, že opatření č. 13 představuje státní podporu.

Slučitelnost

- (247) Finsko nepředložilo žádná tvrzení ohledně slučitelnosti opatření č. 13. Jelikož v době, kdy společnost Finnvera poskytla záruku, byla společnost Karjaportti podnikem v obtížích (viz 123.–128. bod odůvodnění), Komise nejprve posoudí, zda je tato záruka slučitelná jako podpora na záchranu a restrukturalizaci podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci. V době poskytnutí záruky platily pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999⁽⁶⁵⁾.
- (248) Podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 musí podpora na záchranu splňovat určité požadavky, které posuzované opatření nesplňuje.
- (a) Za prvé, záruka nebyla spojena s půjčkou, která má být splacena v období ne delším než dvanáct měsíců po vyplacení poslední splátky podniku (bod 23 písm. b) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999).
- (b) Finsko za druhé neposkytlo žádné informace o tom, že podpora byla oprávněná na základě vážných sociálních důvodů a že neměla závažné účinky přelévání na ostatní členské státy (bod 23 písm. c) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999).

(c) Za třetí, záruka nebyla ukončena do šesti měsíců a nebyl vypracován restrukturalizační plán ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 (bod 23 písm. d) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999).

(d) K dispozici nejsou rovněž žádné informace o tom, že záruka byla omezena na částku nezbytnou k udržení podniku v provozu po dobu, během níž je podpora schvalována (bod 23 písm. e) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999).

(249) Ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny u opatření č. 4 a opatření č. 5 (viz 177. a 178. bod odůvodnění), se Komise domnívá, že opatření č. 13 nespĺňuje rovněž všechny požadavky vztahující se na podporu na restrukturalizaci, které jsou stanoveny v pokynech k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999. Komise proto usuzuje, že opatření nebylo provedeno v souladu s pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999.

(250) Dále je třeba posoudit, zda by opatření č. 13 mohlo být slučitelné na základě některé z ostatních výjimek stanovených v čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU. Ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny u opatření č. 4 a opatření č. 5 (viz 179.–186. bod odůvodnění), se Komise domnívá, že není splněna žádná z výjimek. Komise proto vyvozuje závěr, že opatření č. 13 zahrnuje státní podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem.

7.4.2. Úvěr poskytnutý dne 12. ledna 2006 (opatření č. 14)

(251) Finsko tvrdí, že se opatření předpokládalo v programu restrukturalizace pod soudním dohledem a že společnost Finnvera přijala toto opatření společně se soukromými věřiteli.

(252) Je pravdou, že se u soukromých i veřejných věřitelů společnosti Karjaportti opatření předpokládalo již v programu restrukturalizace. Podle dokumentů, které poskytlo Finsko, došlo k přeměně úroků koncem roku 2005 a počátkem roku 2006. Rovněž soukromí věřitelé přeměnili úroky na úvěry.

(253) Za prvé, podle logiky v rozsudku ve věci BP Chemicals (viz 189.–191. bod odůvodnění) je nutné určit, zda lze v případě opatření č. 14 použít zásadu investora v tržním hospodářství. Komise v této souvislosti podotýká, že opatření č. 4, č. 5 a č. 13 byla přijata před zahájením restrukturalizace pod soudním dohledem, zatímco opatření č. 14 bylo přijato v jejím průběhu. Z důvodů uvedených v 189.–191. bodě odůvodnění se Komise domnívá, že opatření č. 14 lze oddělit od opatření č. 4, č. 5 a č. 13. Opatření č. 14 se mimoto předpokládalo i v samotném programu restrukturalizace, který měl společností pomoci opět se postavit na nohy.

⁽⁶⁵⁾ Podle oddílu 6 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 tyto pokyny platily do dne 9. října 2004; viz pozn. pod čarou č. 37.

- (254) Za druhé, co se týká použití zásady investora v tržním hospodářství v případě dotyčného opatření, Komise má za to, že úvěry poskytnuté soukromými věřiteli [...] a [...] jsou srovnatelné s úvěrem, který poskytla společnost Finnvera. Jako zajištění věřitelé v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem jsou všechny společnosti v podobné situaci. Jelikož tyto úvěry byly poskytnuty za obdobných podmínek jako úvěr společnosti Finnvera (stejná doba trvání půjčky, srovnatelné období splácení) a úroková sazba, kterou požadovala společnost Finnvera, byla pro tuto společnost ještě příznivější (šestiměsíční EURIBOR + 2 %, což ke dni 1. ledna 2006 představovalo 4,643 %) než úroková sazba, kterou získali soukromí věřitelé (tříměsíční EURIBOR + 1,5 %, což ke dni 1. ledna 2006 představovalo 3,988 %; tříměsíční EURIBOR + 2 % pak 4,488 %), vyvozuje Komise závěr, že opatření neposkytlo společnosti Karjaportti žádnou výhodu.
- (255) Na základě výše uvedených skutečností se vyvozuje závěr, že opatření nezahrnuje státní podporu.
- 7.4.3. Protizáruka poskytnutá dne 14. září 2006 (opatření č. 15)
- (256) Komise se za prvé domnívá, že příjemcem opatření je společnost Karjaportti, ačkoli protizáruka byla udělena společnosti [...]. Nízký poplatek, který společnosti Karjaportti účtovala společnost [...], naznačuje, že společnost [...] poskytla záruku pouze na základě protizáruky udělené společností Finnvera. Záruční prémii za protizáruku společnosti Finnvera ve skutečnosti hradí společnost Karjaportti, a nikoli [...].
- (257) Finsko se domnívá, že společnost Finnvera jednala za stejných podmínek jako soukromí věřitelé [...] a [...]. Je pravdou, že [...] a [...] byli v podobné situaci jako společnost Finnvera. Všechny tři společnosti jsou v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem zajištěnými věřiteli. Všechny společnosti poskytly společnosti Karjaportti úvěry a záruky před ([...]).
- (258) Ze stejného důvodu jako u opatření č. 14 se podle logiky v rozsudku ve věci BP Chemicals (viz 189.–191. bod odůvodnění) usuzuje, že v případě opatření č. 15 lze použít zásadu investora v tržním hospodářství, jelikož toto opatření lze oddělit od opatření č. 4, č. 5 a č. 13 (viz 253. bod odůvodnění).
- (259) Co se týká dotyčného opatření, úvěr se zárukou činil celkem 1,8 milionu EUR. Společnost Finnvera poskytla [...] protizáruku pouze na 16,7 % této částky (300 000 EUR). Zbývající část úvěru pokrývaly záruky poskytnuté [...] a [...] (825 000 EUR resp. 675 000 EUR), pro něž společnost Finnvera protizáruku neposkytla. Z hlediska příjme, společnosti Karjaportti, byly celkové náklady na záruku s poskytnutou protizárukou vyšší než u záruk poskytnutých [...] a [...]. Zatímco posledně uvedené dvě společnosti účtovaly společnosti Karjaportti poplatek za poskytnutí záruky ve výši 1,75 %, celkové finanční náklady společnosti Karjaportti na protizáruku představovaly 2,9 % (1,65 % za záruku [...] plus 1,25 % za protizáruku). Z toho vyplývá, že opatření společnosti Finnvera neposkytlo společnosti Karjaportti žádnou výhodu.
- (260) Na základě výše uvedených skutečností se vyvozuje závěr, že opatření nezahrnuje státní podporu.
- 7.4.4. Úvěr poskytnutý dne 6. července 2007 (opatření č. 16)
- (261) Jak je popsáno v 110. bodě odůvodnění, Finsko tvrdí, že úvěr nezahrnoval státní podporu, jelikož byl součástí většího opatření k financování společnosti, jehož se účastnili rovněž soukromí věřitelé.
- (262) Ze stejného důvodu jako u opatření č. 14 se podle logiky v rozsudku ve věci BP Chemicals (viz 189.–191. bod odůvodnění) usuzuje, že v případě opatření č. 16 lze použít zásadu investora v tržním hospodářství (viz 253. bod odůvodnění).
- (263) Jak je uvedeno v 254. bodě odůvodnění, Komise se domnívá, že [...] a [...] jsou ve srovnatelné situaci jako společnost Finnvera. Co se týká konkrétního posuzovaného opatření, je pravdou, že společnost Finnvera poskytla úvěr současně a za obdobných podmínek jako [...] a [...]. Doba trvání úvěrů byla u všech věřitelů šest měsíců; u všech úvěrů byla platba odložena ve stejném poměru (nesplacená částka u všech věřitelů činí přibližně [...] % původní částky). Na všechny tři úvěry se vztahovalo stejné zajištění, jak je popsáno v 66. bodě odůvodnění, a zajištění je mezi věřiteli rozděleno podle rizika příslušného věřitele ve vztahu k poskytnutému úvěru. Pokud jde o úrokovou sazbu, zdá se, že úroková sazba, kterou požadovala společnost Finnvera, byla pro tuto společnost ještě příznivější (šestiměsíční EURIBOR + 2,5 %, což ke dni 6. července 2007 představovalo 6,847 %) než úroková sazba, kterou získali soukromí věřitelé (měsíční EURIBOR + 2 %, což ke dni 9. července 2007 představovalo 6,105 %). Lze mít proto za to, že úvěr je v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství a nezahrnuje státní podporu.
- (264) Na základě výše uvedených skutečností se vyvozuje závěr, že opatření nezahrnuje státní podporu.
- 7.4.5. Záruka poskytnutá dne 9. ledna 2008 (opatření č. 17)
- Existence státní podpory
- (265) Za prvé je třeba určit, který subjekt má z dotyčného opatření prospěch, [...] nebo společnost Karjaportti. Společnost Finnvera poskytla protizáruku společnosti [...], hlavní bance společnosti Karjaportti. Společnost [...] zase poskytla záruku společnosti Karjaportti. [...] účtovala společnosti Karjaportti za tuto záruku velmi nízký poplatek, což naznačuje, že společnost [...] poskytla společnosti Karjaportti záruku jen proto, že se na ni vztahovala protizáruka společnosti Finnvera. Komise rovněž podotýká, že záruční prémii za protizáruku společnosti Finnvera nehradí [...], nýbrž společnost Karjaportti. Vzhledem k těmto skutečnostem se Komise domnívá, že příjemcem opatření je společnost Karjaportti.

- (266) Za druhé je třeba posoudit, zda opatření poskytuje společnosti Karjaportti výhodu. V této souvislosti Finsko uvedlo, že protizáruka nezahrnuje státní podporu, jelikož se na opatření podílí jiná soukromá strana. Toto tvrzení lze zamítnout, jelikož společnost Finnvera poskytla proti-záruku za záruku dotyčné soukromé strany, což znamená, že se společnost Finnvera a soukromá strana nenacházely v podobné situaci.
- (267) Vzhledem k těmto skutečnostem posoudí Komise opatření na základě sdělení o zárukách z roku 2008. Ačkoliv je pravdou, že protizáruka společnosti Finnvera nepokrývá více než 80 % záruky [...], příjemce, společnost Karjaportti, byl v době jejího poskytnutí podnikem v obtížích, jak je podrobněji popsáno v 123.–128. bodě odůvodnění. Existenci státní podpory proto nelze vyloučit na základě bodu 3.2 sdělení o zárukách z roku 2008.
- (268) I když záruka nesplňuje všechny požadavky bodu 3.2 ve sdělení o zárukách z roku 2008, může poplatek zaplacený za záruku odůvodnit závěr, že záruka nepředstavuje státní podporu. V daném případě se Komise každopádně na rozdíl od Finska domnívá, že nelze mít za to, že opatření neobsahuje podporu. Záruka byla poskytnuta s velmi nízkým poplatkem, ačkoli se společnost potýkala s potížemi (viz 123.–128. bod odůvodnění) a riziko pro společnost Finnvera bylo možno považovat za značné. Usuzuje se proto, že opatření poskytuje společnosti Karjaportti výhodu. V této souvislosti Komise rovněž podotýká, že podle závazku, který přijaly finské orgány ve věci N 715/2006, nemohla společnost Finnvera poskytovat tržní financování.
- (269) Opatření mimoto splňuje všechny ostatní požadavky vztahující se na existenci státní podpory. Jak je popsáno v 241. bodě odůvodnění, opatření společnosti Finnvera zahrnují státní prostředky a lze je přičíst státu. Opatření č. 17 je selektivní, jelikož jedinou společností, která z něj měla prospěch, je Karjaportti. Opatření rovněž narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy.
- (270) Na základě výše uvedených skutečností vyvozuje Komise závěr, že opatření představuje státní podporu.
- (272) Podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 musí podpora na záchranu splňovat určité požadavky, které posuzované opatření nesplňuje.
- (a) Za prvé, záruka neskončila v období nepřesahujícím šest měsíců od poukázání první splátky (bod 25 písm. a) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004).
- (b) Finsko za druhé nesdělilo do šesti měsíců od prvního provedení opatření plán restrukturalizace nebo likvidace ani nepředložilo doklad o tom, že byla ukončena platnost záruky (bod 25 písm. c) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004).
- (c) Za třetí není dodržena zásada „jednou a dost“ (bod 25 písm. e) pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004), jelikož společnost obdržela neslučitelnou a protiprávní státní podporu již při dřívějších potížích.
- (273) Opatření nesplňuje rovněž všechny požadavky vztahující se na podporu na restrukturalizaci stanovené v pokynech k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.
- (a) Opatření není za prvé podmíněno prováděním plánu restrukturalizace (bod 34 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004). Podotýká se, že nebyl vypracován plán restrukturalizace ve smyslu bodu 35 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.
- (b) Od příjemců podpory se za druhé očekává, že k plánu restrukturalizace přispějí významným dílem z vlastních zdrojů (bod 43 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004), a v případě posuzovaných opatření nejsou k dispozici žádné údaje o vlastním příspěvku příjemce.
- (c) Za třetí, aby se zamezilo přílišnému narušení hospodářské soutěže, je nutno přijmout kompenzační opatření (bod 38 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004). Žádná taková opatření nebyla stanovena.
- (d) Opatření za čtvrté nedodrzuje zásadu „jednou a dost“, jelikož společnost obdržela neslučitelnou a protiprávní podporu již při dřívějších potížích.
- (274) Komise se proto domnívá, že opatření nebylo provedeno v souladu s pokyny k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.

Slučitelnost

- (271) Finsko netvrdilo, že opatření č. 17 je slučitelné s vnitřním trhem. V době, kdy společnost Finnvera provedla toto opatření, byla společnost Karjaportti podnikem v obtížích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004 (viz 123.–128. bod odůvodnění). Opatření proto mohlo být slučitelné pouze jako podpora na záchranu a restrukturalizaci podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004.

(275) Dále je třeba posoudit, zda by opatření č. 17 mohlo být slučitelné na základě některé z ostatních výjimek stanovených v čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU. Ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny u opatření č. 4 a č. 5 (viz 179.–186. bod odůvodnění), se Komise domnívá, že není splněna žádná z výjimek. Komise proto dospěla k závěru, že opatření č. 17 zahrnuje státní podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem.

8. VRÁCENÍ PODPORY

(276) Podle SFEU a ustálené judikatury Soudního dvora je Komise poté, co zjistila, že podpora není slučitelná s vnitřním trhem, oprávněna rozhodnout, že dotyčný členský stát musí takovou podporu zrušit nebo upravit⁽⁶⁶⁾. Povinnost členského státu zrušit podporu považovanou Komisí za neslučitelnou s vnitřním trhem slouží podle ustálené judikatury Soudního dvora k obnovení dřívějšího stavu⁽⁶⁷⁾. V této souvislosti Soudní dvůr stanovil, že tohoto cíle je dosaženo, jakmile příjemce vrátí částky poskytnuté formou protiprávní podpory, čímž ztrácí výhodu, kterou měl na trhu ve vztahu ke svým soutěžitelům, a obnoví se stav, který předcházel poskytnutí podpory⁽⁶⁸⁾.

(277) V souladu s touto judikaturou článek 14 procesního nařízení stanoví, že „je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil“.

(278) Za protiprávní a neslučitelnou podporu je nutno považovat těchto šest opatření:

— záruka poskytnutá městem Mikkeli dne 8. března 2004 (opatření č. 4),

— záruka poskytnutá městem Mikkeli dne 10. května 2004 (opatření č. 5),

— přeměna nezaplacených úroků na úvěry (opatření č. 8),

— úprava splátkového kalendáře od roku 2009 (opatření č. 12),

— záruka poskytnutá společností Finnvera dne 17. března 2004 (opatření č. 13),

— záruka poskytnutá společností Finnvera dne 9. ledna 2008 (opatření č. 17).

(279) Tato podpora musí být proto vrácena za účelem obnovení stavu, který na trhu existoval před jejím udělením. Podporu je nutno navrátit od okamžiku, kdy příjemce získal výhodu, tj. od okamžiku, kdy byla příjemci podpora k dispozici, a do dne jejího skutečného navrácení je nutno započítat příslušné úroky.

8.1. Vrácení podpory poskytnuté ve formě záruk

(280) Prvek neslučitelné podpory obsažený v obou zárukách poskytnutých městem Mikkeli v roce 2004 (opatření č. 4 a opatření č. 5) a v zárukách poskytnutých společností Finnvera v roce 2005 (opatření č. 13) a v roce 2008 (opatření č. 17) se stanoví podle následujících zásad.

(281) Státní záruka může představovat podporu až do celkové výše příslušné půjčky, pokud příjemce nemá sám přístup na finanční trhy⁽⁶⁹⁾. V daném případě však Finsko prokázalo, že společnost Karjaportti měla v době poskytnutí záruk v roce 2004 přístup na finanční trhy, a to předložením informací o úvěrech, které příjemci poskytli soukromí věřitelé (viz 93. bod odůvodnění). K dispozici je jen málo údajů o tom, zda měla společnost Karjaportti přístup na trh i v roce 2008, kdy bylo provedeno opatření č. 17. Komise v této souvislosti podotýká, že protizáruka poskytnutá společností Finnvera pokrývala pouze 80 % záruky, kterou poskytl soukromý věřitel, což znamená, že u 20 % nesl riziko soukromý věřitel. Vzhledem k této skutečnosti lze mít za to, že i bez záruky z roku 2008 měla společnost dosud přístup na finanční trhy.

(282) Vzhledem k finančním potížím společnosti Karjaportti v době provedení opatření by však obchodní banky účtovaly vyšší úrokovou sazbu, než jaké bylo dosaženo se státními zárukami, jelikož záruky představují pro banky další zajištění. Komise se proto domnívá, že společnost Karjaportti měla výhodu v podobě nižších úrokových sazeb, které získala díky zárukám.

(283) Podle bodu 4.2 sdělení o zárukách z roku 2008 by se v případě neexistence srovnatelné tržní záruční prémie měly celkové finanční náklady na úvěr se zárukou (úroky a záruční prémie) porovnat s úrokovou sazbou na trhu u obdobného úvěru bez státní záruky. V mnoha případech není takováto tržní úroková sazba k dispozici. Ve

⁽⁶⁶⁾ Viz věc C-70/72 Komise v. Německo, Sb. rozh. 1973, s. 00813, bod 13.

⁽⁶⁷⁾ Viz spojené věci C-278/92, C-279/92 a C-280/92 Španělsko v. Komise, Sb. rozh. 1994, s. I-4103, bod 75.

⁽⁶⁸⁾ Viz věc C-75/97 Belgie v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. I-030671, body 64–65.

⁽⁶⁹⁾ Bod 2.2 a bod 4.1 písm. a) sdělení o zárukách z roku 2008.

sdělení o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb⁽⁷⁰⁾ (dále jen „sdělení o referenčních sazbách z roku 2008“) proto Komise vypracovala metodiku, kterou lze z důvodů uvedených v bodě 4.2 sdělení o zárukách z roku 2008 použít jako náhradu tržní sazby.

- (284) V daném případě nejsou k dispozici žádné údaje o tom, jakou částku by společnost Karjaportti zaplatila za srovnatelný úvěr bez záruky. Uvedené tři záruky byly mimoto poskytnuty před začátkem hospodářské a finanční krize. Komise navíc zastává názor, že by vzhledem k době, která uplynula od provedení opatření, byl výpočet „skutečné“ tržní sazby pro finského výrobce masných výrobků obtížný. Komise proto jako náhradu tržní sazby použije příslušnou referenční sazbu.

8.1.1. Záruka poskytnutá dne 8. března 2004 (opatření č. 4)

- (285) Co se týká opatření č. 4, zajištění úvěrů společnosti Karjaportti lze pro účely sdělení o referenčních sazbách z roku 2008 považovat za běžné. V případě opatření č. 4 poskytla společnost Karjaportti zástavní právo k nemovitosti a obchodní hypotéku. Zapsané hodnoty těchto dvou nástrojů jsou dost vysoké (viz 27. bod odůvodnění). Je však třeba vzít v úvahu, že totéž zajištění bylo použito i u jiných pohledávek města Mikkeli (např. opatření č. 1), takže pro dotyčné opatření by nebyla k dispozici celá částka. V potaz je nutno vzít i to, že skutečná hodnota zástavního práva k nemovitosti i obchodní hypotéky závisí na hodnotě zastaveného majetku a na pořadí města Mikkeli.

- (286) V této souvislosti se uvádí, že Finsko nemohlo předložit odhad hodnoty zajištění v době poskytnutí záruky. Předložilo však dvě nezávislá ocenění týkající se zajištění obecně, která byla použita při vypracovávání programu restrukturalizace, a to ze dne 15. února 2005 (viz 43. bod odůvodnění), což je poměrně blízko datu poskytnutí záruky. V tomto ohledu se uvádí, že vzhledem k pořadí města Mikkeli mohlo zástavní právo k nemovitosti postačovat k uhrazení jeho pohledávek, pokud by se majetek dále používal; v případě, že by byla nutná likvidace společnosti Karjaportti, mohla být hodnota majetku příliš nízká, než aby pokryla pohledávky města Mikkeli. Obchodní hypotéka mohla pokrývat pouze část pohledávek města Mikkeli. Vzhledem k těmto skutečnostem se jeví jako přijatelné pokládat poskytnuté zajištění za běžné zajištění.

- (287) Úrokovou sazbou, kterou by společnost Karjaportti měla za úvěr hradit za tržních podmínek, bez záruky, je proto referenční úroková sazba ve výši 4,43 % s připočtením rizikové přírážky ve výši 650 základních bodů, což odráží rizikovou přírážku vztahující se na podnik v obtí-

žích, který poskytl běžné zajištění. Výši podpory je proto třeba vypočítat jako rozdíl mezi touto teoretickou tržní sazbou a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr se zárukou skutečně poskytnut (4 %), po odečtení ceny skutečně zaplacené za záruku, tj. 0 základních bodů. Rozdíl mezi těmito sazbami se vypočítá pro období, kdy platila skutečně použitá sazba.

- (288) Podpora je úročena od okamžiku, kdy by byl splatný rozdíl mezi teoretickými úroky a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr se zárukou skutečně poskytnut, až do úplného navrácení podpory.

8.1.2. Záruka poskytnutá dne 10. května 2004 (opatření č. 5)

- (289) Co se týká opatření č. 5, zajištění lze pro účely sdělení o referenčních sazbách z roku 2008 považovat za běžné. Společnost Karjaportti poskytla stejné zajištění jako u opatření č. 4, tj. zástavní právo k nemovitosti vztahující se na výrobní závod v Tikkale a obchodní hypotéku. Mimoto byla poskytnuta „zvláštní zástava“ vztahující se na výrobní závod v Tikkale se zapsanou hodnotou ve výši 1 135 268 EUR (viz 29. bod odůvodnění). Pro všechna tato zajištění platí stejné odůvodnění jako u opatření č. 4 a jako přijatelné se jeví pokládat poskytnuté zajištění za běžné zajištění.

- (290) Úrokovou sazbou, kterou by společnost Karjaportti měla za úvěr hradit za tržních podmínek, bez záruky, je opět referenční úroková sazba ve výši 4,43 % s připočtením rizikové přírážky ve výši 650 základních bodů. Výši podpory je proto třeba vypočítat jako rozdíl mezi touto teoretickou tržní sazbou a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr se zárukou skutečně poskytnut (12měsíční EURIBOR + 0,3 %), po odečtení ceny skutečně zaplacené za záruku, tj. 0 základních bodů. Rozdíl mezi těmito sazbami se vypočítá pro období, kdy platila skutečně použitá sazba.

- (291) Podpora je úročena od okamžiku, kdy by byl splatný rozdíl mezi teoretickými úroky a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr se zárukou skutečně poskytnut, až do úplného navrácení podpory.

8.1.3. Záruka poskytnutá dne 17. března 2004 (opatření č. 13)

- (292) Komisi nejsou známy žádné informace o zajištění v případě opatření č. 13, a může tudíž uvést pouze způsob navrácení podpory. Jako první krok je třeba v případě, že opatření č. 13 bylo skutečně zajištěno, určit hodnotu tohoto zajištění podle sdělení o referenčních sazbách.

⁽⁷⁰⁾ Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6.

(293) Úrokovou sazbou, kterou by společnost Karjaportti měla za úvěr hradit za tržních podmínek, bez záruky, je opět referenční úroková sazba ve výši 4,43 % s připočtením rizikové přírážky zohledňující hodnotu zajištění. Prvek podpory je třeba vypočítat jako rozdíl mezi touto teoretickou tržní sazbou a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr se zárukou skutečně poskytnut ([2–5] %), po odečtení ceny skutečně zaplacené za záruku, tj. 3 %. Rozdíl mezi těmito sazbami se vypočítá pro období, kdy platila skutečně použitá sazba.

(294) Podpora je úročena od okamžiku, kdy by byl splatný rozdíl mezi teoretickými úroky a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr se zárukou skutečně poskytnut, až do úplného navrácení podpory.

8.1.4. Záruka poskytnutá dne 9. ledna 2008 (opatření č. 17)

(295) Co se týká opatření č. 17, zajištění lze pro účely sdělení o referenčních sazbách z roku 2008 považovat za běžné. Společnost Karjaportti poskytla zajištění ve formě držby akcií ve společnosti, přičemž společnost Finnvera odhadla hodnotu tohoto zajištění na [...] EUR, jak je podrobněji popsáno v (67). bodě odůvodnění. Úrokovou sazbou, kterou by společnost Karjaportti měla za úvěr hradit za tržních podmínek, bez záruky, je opět referenční úroková sazba ve výši 5,19 % s připočtením rizikové přírážky ve výši 650 základních bodů. Prvek podpory je proto třeba vypočítat jako rozdíl mezi touto teoretickou tržní sazbou a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr se zárukou skutečně poskytnut ([0–3] %, s připočtením úrokové sazby u nesplacených částek na základě smlouvy o subdodávkách), po odečtení ceny skutečně zaplacené za záruku, tj. 250 základních bodů. Rozdíl mezi těmito sazbami se vypočítá pro období, kdy platila skutečně použitá sazba.

(296) Podpora je úročena od okamžiku, kdy by byl splatný rozdíl mezi teoretickými úroky a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr se zárukou skutečně poskytnut, až do úplného navrácení podpory.

8.2. Vrácení podpory poskytnuté ve formě přeměny nezaplacených úroků na úvěry (opatření č. 8)

(297) Je třeba určit prvek neslučitelné podpory v opatření č. 8, úvěru poskytnutém městem Mikkeli. Jak je popsáno v 45. a 46. bodě odůvodnění, město Mikkeli poskytlo úvěr s nižší úrokovou sazbou než soukromí věřitelé společnosti Karjaportti. U úvěru se prvek podpory v zásadě vypočítá jako rozdíl mezi úrokovou sazbou, s níž byl úvěr skutečně poskytnut, a tržní sazbou. V daném případě poskytli soukromí věřitelé úvěry společně

s městem Mikkeli. Úrokové sazby účtované soukromými věřiteli lze proto považovat za údaj o tržní sazbě.

(298) Výše podpory by se proto měla vypočítat jako rozdíl mezi průměrnou úrokovou sazbou účtovanou u úvěrů, které poskytli soukromí věřitelé (tříměsíční EURIBOR + 2 % a tříměsíční EURIBOR + 1,5 %), a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr skutečně poskytnut (tříměsíční EURIBOR + 0,3 %).

(299) Rozdíl mezi těmito sazbami se vypočítá pro období, kdy platila skutečně použitá sazba.

(300) Podpora je úročena od okamžiku, kdy by byl splatný rozdíl mezi teoretickými úroky a úrokovou sazbou, s níž byl úvěr skutečně poskytnut, až do úplného navrácení podpory.

8.3. Vrácení podpory poskytnuté ve formě úpravy splátkového kalendáře od roku 2009 (opatření č. 12)

(301) Je třeba zjistit prvek neslučitelné podpory v opatření č. 12, úpravě splátkového kalendáře od roku 2009 schválené městem Mikkeli. Jak je popsáno v 219.–226. bodě odůvodnění, oznámená úprava splátkového kalendáře byla provedena se změnami. Jelikož Komisi nejsou známy podrobnosti o skutečně provedené úpravě splátkového kalendáře, může uvést pouze způsob navrácení podpory.

(302) Podpora byla společnosti dána k dispozici od okamžiku, kdy se společnost Osuuska Karjaportti odchýlila od splátkového kalendáře dohodnutého během restrukturalizace pod soudním dohledem v roce 2006. Komise se domnívá, že v době poskytnutí podpory již společnost Karjaportti neměla přístup na finanční trhy. Podpora se proto rovná výši restrukturalizovaného dluhu. Částky, které mají být vráceny, se tudíž rovnají částce restrukturalizovaných dluhů vůči městu Mikkeli. Od částek, které mají být vráceny, však lze odečíst platby, které se již uskutečnily.

(303) Podpora je úročena ode dne, kdy byla dána společnosti k dispozici, až do jejího úplného navrácení.

9. ZÁVĚR

(304) Komise podotýká, že se formální vyšetřovací řízení týkající se záruky ve výši 2,75 milionu EUR, s ohledem na niž Finsko podalo oznámení, které posléze vzalo zpět, podle článku 8 procesního nařízení stalo bezpředmětným.

- (305) Co se týká záruky poskytnuté v roce 2000 a postoupení pozemku v témže roce ze strany města Mikkeli, Komise má za to, že tato opatření představují státní podporu, která je slučitelná jako investiční podpora podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998.
- (306) Odkoupení pozemků, které město Mikkeli provedlo v roce 2002, se nepovažuje za podporu, jelikož se uskutečnilo za tržních podmínek.
- (307) Záruky poskytnuté městem Mikkeli v březnu 2004 a v květnu 2004 lze považovat za státní podporu, jelikož společnost Karjaportti byla v době jejich poskytnutí podnikem v nesnázích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999. Tato opatření nejsou slučitelná s vnitřním trhem, jelikož není dodrženo žádné z ustanovení čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU.
- (308) Opatření přijatá městem Mikkeli v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem byla provedena společně se srovnatelnými soukromými věřiteli a za obdobných podmínek. Komise proto dospěla k závěru, že byla dodržena zásada investora v tržním hospodářství a že opatření nepředstavují státní podporu.
- (309) Odkoupení akcií městem Mikkeli a odpis dluhů v účetních výkazech za rok 2006 a 2008 lze považovat za opatření, která nezahrnují podporu.
- (310) Přeměnu nezaplacených úroků na úvěr, kterou město Mikkeli provedlo v prosinci 2005, lze považovat za státní podporu, jelikož společnost Karjaportti byla v době provedení tohoto opatření podnikem v obtížích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004. Tato opatření nejsou slučitelná s vnitřním trhem, jelikož není dodrženo žádné z ustanovení čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU.
- (311) Co se týká úpravy splátkového kalendáře, kterou město Mikkeli schválilo v roce 2009, podotýká se, že se jednalo o následnou úpravu splátkového kalendáře. Vzhledem k této skutečnosti se Komise domnívá, že by soukromý věřitel s touto úpravou splátkového kalendáře nesouhlasil a že opatření představuje státní podporu. Jelikož společnost Karjaportti byla v době provedení opatření podnikem v obtížích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004, mohlo by být opatření slučitelné pouze na základě těchto pokynů. Jelikož však nejsou splněny všechny požadavky, vyvozuje se závěr, že opatření představuje neslučitelnou státní podporu.
- (312) Záruka, kterou poskytla společnost Finnvera dne 17. března 2004, rovněž představuje státní podporu, která není slučitelná podle pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999. Úvěr, který společnost Finnvera poskytla dne 12. ledna 2006, nepředstavuje státní podporu, jelikož byl poskytnut společně se srovnatelnými soukromými věřiteli a za obdobných podmínek. Totéž platí pro záruku, kterou společnost Finnvera udělila v září 2006, a úvěr poskytnutý v červenci 2007.
- (313) Záruku, kterou společnost Finnvera poskytla dne 9. ledna 2008, lze považovat za státní podporu, jelikož společnost Karjaportti byla v době jejího poskytnutí podnikem v obtížích ve smyslu pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004. Opatření není slučitelné s vnitřním trhem, jelikož není dodrženo žádné z ustanovení čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se záruky ve výši 2,75 milionu EUR (opatření č. 11), s ohledem na niž Finsko podalo oznámení, které posléze vzalo zpět, je ukončeno.

Článek 2

Opatření, která Finsko provedlo ve prospěch společnosti Osuuskuunta Karjaportti a která spočívají:

- v odkoupení pozemků v roce 2002 (opatření č. 3),
- v opatřeních přijatých v rámci restrukturalizace pod soudním dohledem (opatření č. 6),
- v odkoupení akcií od společnosti Osuuskuunta Karjaportti (opatření č. 7),
- v odpisu dluhů v účetních výkazech za rok 2006 a 2008 (opatření č. 9 a opatření č. 10),
- v úvěru poskytnutém společností Finnvera v červnu 2006 (opatření č. 14),
- v protizáruce společnosti Finnvera poskytnuté v září 2006 (opatření č. 15) a
- v úvěru společnosti Finnvera poskytnutém v červenci 2007 (opatření č. 16),

nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 3

Opatření státní podpory, která Finsko provedlo ve prospěch společnosti Osuuskunta Karjaportti a která spočívají:

— v záruce poskytnuté v červnu 2000 (opatření č. 1) a

— v postoupení pozemku v témže roce (opatření č. 2),

jsou slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 4

Opatření státní podpory, která Finsko provedlo ve prospěch společnosti Osuuskunta Karjaportti a která spočívají:

— v záruce poskytnuté městem Mikkeli dne 8. března 2004 (opatření č. 4),

— v záruce poskytnuté městem Mikkeli dne 10. května 2004 (opatření č. 5),

— v přeměně nezaplacených úroků na úvěry (opatření č. 8),

— v záruce poskytnuté společností Finnvera dne 17. března 2004 (opatření č. 13),

— v záruce poskytnuté společností Finnvera dne 9. ledna 2008 (opatření č. 17),

— v úpravě splátkového kalendáře od roku 2009 (opatření č. 12),

zavedlo Finsko protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie a tato opatření nejsou slučitelná s vnitřním trhem.

Článek 5

1. Finsko zajistí, aby příjemce navrátil podporu uvedenou v článku 4.

2. Částky, které mají být navráceny, jsou úročeny ode dne, kdy byly příjemci dány k dispozici, do dne jejich skutečného navrácení.

3. Výše úroků se vypočte jako složený úrok podle kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004.

4. S účinkem ode dne oznámení tohoto rozhodnutí zruší Finsko všechny neprovedené platby podpory uvedené v článku 4.

Článek 6

1. Navrácení podpory uvedené v článku 4 se provede s okamžitým účinkem.

2. Finsko zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 7

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předloží Finsko Komisi tyto informace:

(a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má příjemce navrátil;

(b) podrobný popis opatření již přijatých a plánovaných k dosažení souladu s tímto rozhodnutím;

(c) doklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno podporu vrátit.

2. Finsko Komisi průběžně informuje o pokroku při provádění vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí, dokud nebude podpora uvedená v článku 4 navrácena. Na žádost Komise předloží Finsko okamžitě informace o již přijatých a plánovaných opatřeních k dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Poskytne rovněž podrobné informace o částkách podpory a úrocích z podpory, které již příjemce vrátil.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno Finské republice.

V Bruselu dne 12. června 2012.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 25. července 2012****o státní podpoře č. SA.33114 (2012/C) (ex. 2011/NN) – Polsko Údajná státní podpora pro loděnice Crist**

(oznámeno pod číslem C(2012) 5057)

(Pouze polské znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

(2013/9/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

(3) Komise se sešla s polskými orgány dne 6. prosince 2011.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

(4) Místopředseda Almunia a polský ministr státní pokladny Aleksander Grad si vyměnili řadu dopisů, kterou završil dopis ministra Grada ze dne 25. října 2011, v němž informuje Komisi o plánu ukončit úpadkové řízení u Gdyňské i Štětínské loděnice na konci roku 2011.

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾,

(5) Dopisem ze dne 25. ledna 2012 Komise Polsko informovala, že se ve věci zmíněného opatření rozhodla zahájit řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“).

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP(1) Dne 6. listopadu 2008 Komise přijala dvě rozhodnutí o navrácení podpory ⁽²⁾ v souvislosti s protiprávní státní podporou poskytnutou loděnicím ve Gdyni a ve Štětíně (dále jen „gdyňská loděnice“ a „štětínská loděnice“), která umožnila uplatnit zvláštní postup prodeje. Polské orgány měly možnost prodat majetek loděnic po částech v otevřených, transparentních, bezpodmínečných a nediskriminacích nabídkových řízeních(6) Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k opatření podaly své připomínky.(2) V průběhu navrácení podpory požádala Komise o vyjasnění ohledně výše zmíněných nabídkových řízeních. V návaznosti na informace v médiích, že státem vlastněná Agentura pro rozvoj průmyslu (*Agencja Rozwoju Przemysłu*, dále jen „agentura ARP“) mohla v září 2010 poskytnout půjčku (dále jen „opatření“) společnosti Crist S.A. (dále jen „společnost Crist“ nebo „společnost“) na nákup určitých aktiv Gdyňské loděnice, požádala Komise při schůzce s polskými orgány dne 22. října 2010 o vyjasnění této otázky. Polské orgány vysvětlily své stanovisko a zavázaly se poskytnout veškeré nezbytné informace a doklady k této transakci. Informace byly poskytnuty dne 25. listopadu 2010 a 5. prosince 2011.

(7) Polsko předložilo své připomínky dne 27. února 2012. Nebyly obdrženy připomínky třetích stran. Další informace poskytlo Polsko dne 4. a 5. června 2012.

II. SOUVISLOSTI**1. Popis příjemce**

(8) Polské orgány uvedly, že Crist je soukromá společnost se sídlem v Gdaňsku, kterou v roce 1990 založili její dva stávající akcionáři. Společnost má přibližně 150 zaměstnanců. Dalších zhruba 500 osob poskytuje společnosti služby v rámci samostatné výdělečné činnosti. Mezi oblastí hospodářské činnosti společnosti Crist patří zejména stavba a oprava lodí a hydrotechnická zařízení. V letech 2004–2008 společnost prováděla práce na

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 4.5.2012, s. 9.⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 6. listopadu 2008 o státní podpoře C 19/05 (ex N 203/05), kterou Polsko poskytlo společnosti Stocznia Szczecińska, Úř. věst. L 5, 8.1.2010, s. 1, a rozhodnutí Komise ze dne 6. listopadu 2008 o státní podpoře č. C 17/05 (ex N 194/05 a PL 34/04), kterou Polsko poskytlo společnosti Stocznia Gdynia, Úř. věst. L 33, 4.2.2010, s. 1.⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

přibližně 20 lodích či jiných konstrukcích ročně. Klientelu společnosti tvoří zejména majitelé lodí z Evropy (Německo, Nizozemska, Skandinávie a Polsko).

- (9) Podle informací polských orgánů společnost vykonává hospodářskou činnost hlavně v těchto segmentech trhu:

— trh hydrotechnických staveb: ocelové konstrukce využívané jako zdymadla, přehrady, kesony a jiné ocelové konstrukce pro stavbu přístavních hrází a mol,

— trh s obnovitelnou energií: zařízení nebo elementy využívané při stavbě mořských větrných parků,

— trh *offshore*: průzkumná, těžební a zpracovatelská zařízení používaná na moři k obsluze vrtných plošin a moduly pro ocelové konstrukce těchto plošin.

- (10) Struktura příjmů společnosti Crist, rozdělená podle jednotlivých segmentů trhu, je znázorněna v tabulce 1. Polské orgány Komisi informovaly, že tato struktura příjmů vyplývá z realizace obchodního plánu, podle něhož je třeba změnit zaměření z tradiční stavby lodí na odvětví obnovitelné energie získávané na moři a hydrotechnické stavby.

Tabulka 1

struktura příjmů společnosti Crist podle segmentů

Kategorie příjmů	2009	2010 (*)	2011
Hydrotechnické stavby	[17-23] (*) %	[4-6] %	[3-5] %
Obnovitelná energie	[23-28] %	[75-80] %	[67-74] %
Offshore	[21-26] %	[6-8] %	[6-8] %
Jiné (stavba lodí)	[29-34] %	[9-12] %	[17-20] %

(¹) Komise poznamenává, že číselné údaje, jež Polsko uvedlo v sloupci pro rok 2010, nedávají v součtu 100. Komise se domnívá, že tato drobná nesrovnalost vznikla zaokrouhlením čísel na dvě desetinná místa.

(*) Důvěrné informace

- (11) Dle informací polských orgánů společnost Crist zdesetinásobila v letech 2002–2009 své příjmy, jež v roce 2009 dosáhly 383 milionů PLN (95,75 milionu EUR (⁴)). V roce 2010 příjmy poklesly na 236 milionů PLN (59

(⁴) Údaje v EUR v tomto rozhodnutí jsou přibližné hodnoty uváděné pouze pro informaci. Výjimkou je částka [...] milionů EUR, v jejímž případě jde o hodnotu smlouvy mezi společnostmi Beluga Hochtiel Offshore a Crist, jež je vyjádřena v EUR. Veškeré částky v PLN jsou přepočítány na EUR podle směnného kurzu 1 EUR = 4 PLN.

milionů EUR), ale v roce 2011 dosahovaly 630 milionů PLN (157,5 milionu EUR). Hlavní finanční výsledky společnosti Crist za léta 2007–2009, tj. před poskytnutím půjčky agentury ARP, a za léta 2010–2011, tj. po poskytnutí půjčky, jsou shrnuty v tabulce 2.

Tabulka 2

Hlavní finanční výsledky společnosti Crist v letech 2007–2011 (v milionech PLN)

	2007	2008	2009	2010	2011
Výnosy z prodeje	323,41	361,06	383,77	236,48	630,29
Zisk z prodeje	19,10	20,80	27,10	5,5	53,1
Provozní zisk	20,80	19,50	25,80	15,37	49,33
Čistý zisk	22,20	20,10	15,50	12,62	31,66
Odpisy	2,40	3,30	4,20	5,58	10,75
Finanční přebytek	24,60	23,40	19,70	18,20	42,41

- (12) Polské orgány uvedly, že výše úvěrů a limitů na expozice společnosti činila v roce 2011 přibližně [...] * milionů PLN ([...] milionů EUR) včetně půjčky poskytnuté agenturou ARP (viz oddíl 3 „Popis opatření“) a různých forem finanční podpory, kterou poskytly čtyři soukromé banky. Společnost je v současné době vázána plněním 10 smluv v celkové hodnotě [...] milionů PLN ([...] milionů EUR) a vyjednává další smlouvy v celkové hodnotě cca [...] milionů PLN ([...] milionů EUR).

2. Popis programu

- (13) Dne 27. května 2010 požádala společnost Crist agenturu ARP o poskytnutí půjčky (viz oddíl 3 „Popis opatření“) v rámci programu „Podpora iniciativ na povzbuzení polské ekonomiky poskytovaná Agenturou pro rozvoj průmyslu“ (*Wspieranie przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. inicjatyw pobudzających polską gospodarkę*, dále jen „program“), v podkategorii „Podpora pro podniky v oblastech nejvíce ohrožených hospodářskou krizí“.

- (14) Mezi podniky způsobilé k získání podpory v rámci programu patří malé a střední podniky, jež realizují projekty zaměřené na povzbuzení poptávky v polské ekonomice a působí v okresech nejvíce ohrožených hospodářskou krizí či závažnými povodněmi. Tyto okresy jsou v programu jasně uvedeny. Podle programu patří Gdaňsk k ohroženým okresům, Gdyně nikoliv.

- (15) Podle programu se bude agentura ARP účastnit projektů a opatření, jejichž cílem je povzbuzení poptávky v ekonomice a hospodářského rozvoje. Agentura ARP by měla mít zajištěnu odpovídající návratnost, tj. její účast by měla být založena na tržních podmínkách. Maximální intenzita financování poskytovaného agenturou ARP nesmí přesáhnout 80 % čisté hodnoty plánované investice.
- (16) Podle polských orgánů by agentura ARP neměla podporovat projekty, jež mohou obsahovat prvky státní podpory, s výjimkou projektů, které se týkají národní bezpečnosti a obrany v souladu s článkem 346 SFEU⁽⁵⁾.
- (17) Program představuje část komerční aktivity agentury ARP zaměřené na vytváření zisku a podle polských orgánů je v souladu s příslušnými normami na trhu komerčních finančních služeb nabízených podnikům. Polsko vysvětlilo, že tato činnost nesouvisí se státní podporou, která je prostřednictvím agentury ARP poskytována velkým podnikům v obtížích.

3. Popis opatření

- (18) Prošetřovaným opatřením je půjčka ve výši 150 milionů PLN (33,4 milionu EUR), kterou společnost Crist poskytla agentura ARP dne 14. září 2010 (dále jen „půjčka agentury ARP“) na nákup balíku aktiv včetně suchého doku, tzv. areálu loděnice č. 2 společnosti Crist. Podle polských orgánů představovala půjčka v okamžiku poskytnutí méně než [...] % celkové výše úvěrů a limitů na expozice společnosti.
- (19) Podle programu by měla úroková sazba půjčky ARP odpovídat základní sazbě navýšené o čistou úrokovou marži ve výši 0,9–4 % ročně (dále jen „úroková marže“) podle rizika financování a kvality zajištění (kolaterálu) poskytnutého příjemcem – viz tabulka 3.

Tabulka 3

Úroková marže uplatňovaná podle programu na opatření

Finanční riziko	silné zajištění	střední zajištění	slabé zajištění
nízké	0,9 %	1,0–1,4 %	1,5–1,8 %
střední	1,0–1,4 %	1,5–1,8 %	1,9 %–3,3 %
vysoké	1,5–1,8 %	1,9 %–3,3 %	3,4 %–4,0 %

- (20) Úroková marže pro půjčku agentury ARP společnosti Crist byla stanovena na 1,8 %. Celková úroková sazba

⁽⁵⁾ Podle tohoto článku „ustanovení Smluv nebrání použití následujících pravidel: [...] b) každý členský stát může učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti ...“

půjčky, kterou společnost Crist obdržela, činila 6,81 %⁽⁶⁾. Úroková sazba byla stanovena na základě základní sazby definované jako tříměsíční sazba WIBOR⁽⁷⁾ (jež v okamžiku poskytnutí půjčky činila 3,81 %) navýšená o 1,2 %, k nimž se připočetla úroková marže ve výši 1,8 %. Agentura ARP stanovila výši úrokové marže na 1,8 %, jelikož jak finanční riziko transakce, tak příslušné zajištění byly vyhodnoceny jako střední. Podle údajů v tabulce 3 by se proto marže měla pohybovat mezi 1,5 % až 1,8 %. Půjčka agentury ARP je splatná ke dni 31. prosince 2015, doba trvání půjčky tedy činí zhruba 5 let a 3 měsíce (k opatření došlo dne 14. září 2010).

- (21) Zajištění půjčky agentury ARP sestává z těchto prvků:
- registrovaná zástava 100 % akcií společnosti Crist,
 - hypotéka na nemovitosti (část areálu loděnice č. 2)
 - registrovaná zástava souboru movitého majetku tvořícího část areálu loděnice č. 2,
 - blankosměnka podepsaná společností Crist,
 - svolení společnosti Crist k přímé vykonatelnosti závazku a
 - svolení všech akcionářů k přímé vykonatelnosti závazku.
- (22) Podle programu musí zajištění odpovídat alespoň 150 % finančních prostředků poskytnutých agenturou ARP.
- (23) Třetí kolo nabídkového řízení za účelem prodeje majetku gdynské loděnice se konalo dne 15. září 2010. Podle informací v médiích byla společnost Crist díky finančním prostředkům od agentury ARP schopna předložit vyšší nabídku než jiný soutěžitel, společnost Patia, zaregistrovaná na Kypru a propojená s ukrajinskou společností ISD, jež je majitelem loděnice Gdaňsk. Společnost Crist navrhla částku 175 milionů PLN (43,75 milionu EUR) za nákup nabízeného balíku aktiv (dále jen „suchý dok“). Minimální cena suchého doku byla stanovena na 96,7 milionu PLN (24,17 milionu EUR).

III. DŮVODY K ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (24) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise vyjádřila své pochybnosti, zda společnost Crist mohla získat nezbytné

⁽⁶⁾ V dopise ze dne 25. listopadu 2010 Polsko omylem Komisi informovalo, že úroková sazba byla stanovena na úrovni základní sazby definované jako šestiměsíční sazba WIBOR (místo tříměsíční sazby WIBOR) a že celková úroková sazba půjčky, kterou společnost Crist obdržela, činila 7,02 % (místo 6,81 %). Polsko uvedlo tyto údaje na pravou míru v dopise ze dne 27. února 2012.

⁽⁷⁾ Varšavská mezibankovní referenční sazba (*Warsaw interbank reference rate*).

- financování za podobných podmínek na trhu na základě informací, které měla agentura ARP k dispozici v okamžiku rozhodnutí o poskytnutí půjčky.
- (25) Podle předběžné analýzy opatření založené na informacích, jež měla Komise k dispozici, mohla půjčka agentury ARP společnost Crist za použití státních prostředků zvýhodnit. Komise rovněž vyjádřila znepokojení ohledně následujících bodů: a) úroková sazba poskytnuté půjčky, b) zajištění akceptované agenturou ARP, c) referenční hodnoty uplatňované agenturou ARP, d) obchodní plán předložený společností Crist a e) potenciální zvýhodnění zacházení agentury ARP se společností Crist.
- (26) Pokud jde o úrokovou sazbu, Komise nebyla s to rozhodnout, zda byla úroková sazba půjčky agentury ARP (činící 7,02 % v okamžiku přijetí rozhodnutí o zahájení řízení) v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, jelikož polské orgány nepředložily doklady o ratingu společnosti i úrovni zajištění.
- (27) Pokud jde o zajištění, nebyla Komisi předložena smlouva mezi agenturou ARP a společností Crist ani znalecké ocenění akcií společnosti Crist a suchého doku sloužících jako zajištění půjčky. Komise se proto domnívala, že Polsko nepředložilo důkazy *prima facie*, že znalecká ocenění byla provedena s obezřetností a že byla provedena na obezřetném základě a že by byl investor v tržním hospodářství ochoten toto zajištění akceptovat.
- (28) Pokud jde o referenční hodnotu, Komise měla pochyby, zda mohl být úvěr banky [...] použit jako referenční hodnota k posouzení souladu půjčky agentury ARP se zásadou investora v tržním hospodářství. Komise má za to, že úvěr banky [...] se od půjčky agentury ARP liší, jelikož a) se jím refinancovala transakce, kterou společnost Crist původně financovala ze svých vlastních zdrojů, b) výše úvěru poskytnutého bankou [...] je výrazně nižší a c) půjčka agentury ARP obnášela ve srovnání s úvěrem banky [...] vyšší riziko, protože její výše překračovala vlastní prostředky společnosti Crist a doba jejího trvání byla o dost delší (pět let a tři měsíce oproti třem rokům a osmi měsícům).
- (29) Pokud jde o obchodní plán, Komise poznamenala, že v okamžiku poskytnutí půjčky vykazovaly čisté zůstatky společnosti Crist – přes její celkovou dobrou finanční situaci – třetím rokem pokles. Vzhledem k danému tržnímu riziku, možné nadměrné výrobní kapacitě i finanční krizi, jež v okamžiku přijetí opatření vrcholila, měla Komise pochybnosti, zda by investor v tržním hospodářství poskytl uvedené financování.
- (30) Aniž by byla dotčena otázka, zda program jako takový představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, Komise měla navíc pochybnosti, zda společnost byla způsobilá k podpoře poskytované na základě programu agenturou ARP, jelikož půjčka byla poskytnuta na investici v Gdyni, jež nepatřila mezi ohrožené okresy, a proto nemohla z programu čerpat. Komise se rovněž ptala, zda byla intenzita financování agenturou ARP v případě společnosti Crist v souladu s maximálním limitem intenzity stanoveným v programu (viz 15. bod odůvodnění). Půjčka agentury ARP činí 150 milionů PLN (37,5 milionu EUR). Společnost Crist koupila suchý dok za cenu 175 milionů PLN (43,75 milionu EUR). Na základě těchto číselných údajů proto činila intenzita podpory u půjčky agentury ARP 86 %, tzn. překročila limit intenzity stanovený v programu. Komise proto konstatovala, že společnost Crist mohla získáním půjčky agentury ARP v rámci programu požívat zvýhodněného zacházení.
- (31) Na základě výše uvedených skutečností měla Komise pochybnosti, zda by investor v tržním hospodářství zajistil společnosti Crist příslušné financování, a proto se rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení.

IV. PŘIPOMÍNKY POLSKA

- (32) Polské orgány uvedly, že rozhodnutí o poskytnutí půjčky společnosti Crist předcházelo komplexní posouzení ekonomické a finanční situace společnosti, jejího obchodního plánu a možných dopadů na trh a že z výsledku této analýzy jednoznačně vyplývá, že zmíněná půjčka odpovídá obvyklým tržním podmínkám, tj. podmínkám, ve kterých by soukromý hospodářský subjekt souhlasil s financováním příslušné investice. Proto podle Polska půjčka agentury ARP poskytnutá společnosti Crist nepředstavuje státní podporu.

1. Úroková sazba

- (33) Polsko vysvětlilo, že před poskytnutím půjčky agentury ARP byla ve třech fázích posouzena ekonomická a finanční situace společnosti v souladu s příslušnými normami na trhu komerčních finančních služeb nabízených podnikům. V první fázi spočívala v úvodním úvěrovém ohodnocení, které provedl nezávislý externí poradce a na jejímž základě mohla společnost postoupit do další fáze – podrobnějšího posouzení. V druhé fázi byly posouzeny tři poslední účetní roky spolu s předpokládanými výsledky, provedena poměrová analýza, zhodnoceny jednak kvantitativní ukazatele, jako je poměr likvidity, obrát aktiv, struktura kapitálu, výnosnost a rozvoj, jednak kvalitativní ukazatele, jako je kvalita řízení, míra závislosti na trhu a kvalita navržených zajištění. V poslední fázi byla stanovena výše marže za použití matice založené na odborné analýze a zohledňující rizika a navrženou úroveň zajištění.

Rating společnosti Crist

- (34) Pokud jde o dynamiku výsledků společnosti Crist v letech 2006–2009 (viz tabulka 4), Polsko zdůraznilo, že ekonomická a finanční situace společnosti v okamžiku žádosti o půjčku, popsána v odborné analýze, byla dobrá.

Tabulka 4

Dynamika finančních výsledků společnosti Crist v letech 2006–2009 (v milionech PLN)

	2006	2007	Dynamika	2008	Dynamika	2009	Dynamika
Zisk z prodeje	21,20	19,10	90,09 %	20,8	108,90 %	27,10	130,29 %
Provozní zisk	20,90	20,80	99,52 %	19,50	93,75 %	25,80	132,31 %
Čistý zisk	16,50	22,20	134,55 %	20,10	90,54 %	15,50	77,11 %
Odpisy	1,97	2,40	121,83 %	3,30	137,50 %	4,20	127,27 %
Finanční přebytek	18,47	24,60	133,19 %	23,40	95,12 %	19,70	84,19 %
Výnosy z prodeje	228,75	323,41	141,38 %	361,06	111,64 %	383,77	106,29 %

- (35) Polsko vysvětlilo, že k poklesu čistých finančních výsledků v roce 2008 a 2009 došlo z důvodu změny obchodního plánu, podle něhož byly uzavírány smlouvy vyšší hodnoty a s vyšší ziskovostí, jež se ale vyznačovaly dlouhou dobu realizace v rozmezí 12–15 měsíců. To znamená, že největších finančních zisků bude dosaženo po dokončení produktu a po jeho dodání smluvnímu partnerovi.
- (36) Agentura ARP posoudila obchodní plán, který společnost Crist předložila, na několika úrovních. Polsko vysvětlilo, že plán byl vypracován ve spolupráci s [...], jeho posouzení provedl [...] („[...]“) a důkladnou analýzu dokumentu včetně předpokladů a očekávaných dopadů provedli odborníci agentury ARP. Polské orgány poznamenaly, že stanovisko všech subjektů k dokumentu bylo ve všech fázích pozitivní, a uvedly, že správnost obchodního plánu potvrdily faktické výsledky, jichž Crist dosáhla a které se shodují s údaji v prognóze nebo je dokonce přesahují. Polsko rovněž vysvětlilo, že optimistické finanční prognózy, které společnost Crist předložila, byly věrohodné a stvrzené uzavřenými smlouvami.
- (37) K výnosnosti investice Polsko předložilo podrobné vysvětlení ohledně vypočítaných ukazatelů, jež vycházejí z peněžních toků, současné čisté hodnoty (*net present value* – NPV) a vnitřní míry návratnosti (IRR – *internal rate of return*) a které se ukázaly jako vysoké. Čistá současná hodnota projektu zahrnujícího nákup suchého doku za cenu 150 milionů PLN činila [...] milionů PLN a vnitřní míra návratnosti [...] %. Polsko dodatečně konstatovalo, že ač byl suchý dok nakonec zakoupen za 175 milionů PLN, finanční ukazatele transakce jsou nadále velmi vysoké (NPV – [...] milionů PLN, a IRR – [...] %).
- (38) Na základě výše zmíněných analýz stanovila agentura ARP rating společnosti podle třířázevého interního systému hodnocení. Společnost Crist podle hodnocení představuje průměrné úvěrové riziko, má dobrou finanční spolehlivost a dostatečnou schopnost plnit své závazky v delším časovém horizontu a vykazuje zvýšenou odolnost vůči nepříznivým ekonomickým podmínkám dlouhodobějšího charakteru. Polsko uvedlo, že výsledek metody, kterou použila agentura ARP, je v souladu se sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb⁽⁸⁾ (dále jen „sdělení o referenčních sazbách“). Údaje, jež měla agentura ARP k dispozici, podle posouzení odpovídají kategorii ratingu BBB (dobrý), tak jak ji definuje ratingová agentura Euro-Rating. Ve snaze předejít nepříznivým následkům vyplývajícím z mylného posouzení a pro účely přezkoumání výsledku za použití sdělení o referenčních sazbách se přesto Polsko rozhodlo akceptovat rating BB.
- Z a j i š t ě n í**
- (39) Polské orgány uvedly, že společnost Crist poskytla následující zajištění: registrovaná zástava 100 % akcií společnosti Crist, hypotéka na nemovitosti (část areálu loděnice č. 2), registrovaná zástava souboru movitého majetku tvořícího část areálu loděnice č. 2, blankosměnka podepsaná společností Crist, svolení společnosti Crist k přímé vykonatelnosti závazku a svolení všech akcionářů k přímé vykonatelnosti závazku.
- (40) Polsko předložilo znalecká ocenění akcií společnosti Crist, vypracovaná [...] podle těchto dvou metod: metody založené na aktivech (metoda vycházející

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6.

z upravené čisté hodnoty aktiv) ze dne 29. července 2010 a metody založené na příjmech (metoda diskontovaných peněžních toků za použití upravené současné hodnoty) ze dne 1. srpna 2010. Výsledky těchto dvou ocenění se značně lišily. Podle první metody hodnota činila [...] milionů PLN, druhou metodou se dospělo téměř k [...] milionům PLN. V samostatném dokumentu ze dne 3. srpna 2010, který předložily polské orgány, zároveň [...] prokázalo, že metoda upravené čisté hodnoty aktiv se více blíží likvidační hodnotě společnosti a nevyjadřovala skutečnou hodnotu společnosti Crist (zejména hodnotu vlastního kapitálu). [...] konstatovalo, že za skutečnou hodnotu je třeba považovat částku [...] milionů PLN.

- (41) Pokud jde o hodnotu druhého prvku zajištění, tj. hypotéky na nemovitosti, Polsko předložilo nezávislé znalecké ocenění ze dne 4. března 2009, v němž byla tržní hodnota balíku aktiv odhadnuta na 169,5 milionu PLN (či 84,7 milionu v podmínkách nuceného prodeje). V lednu 2011, poté co již transakce proběhla, agentura ARP dodatečně požádala o nezávislé znalecké ocenění, jež bylo postoupeno Komisi a v níž je hodnota nemovitosti zatížené hypotékou odhadnuta na [...] milionů PLN.
- (42) V reakci na pochybnost Komise, zda může být cena, kterou společnost Crist v třetím kole nabídkového řízení

za suchý dok zaplatila (175 milionů PLN), považována za zástupný ukazatel hodnoty zajištění, Polsko navrholo, aby byla jako tržní hodnota uznána protinabídka ve výši 166 milionů PLN, kterou v té době podal jiný subjekt účastnící se řízení – společnost Patia.

- (43) Podle Polska kromě toho hodnota zajištění dále stoupá díky různorodosti jeho struktury (nemovitost, movitý majetek a finanční aktiva) i díky tomu, že všechny prvky zajištění nebyly před poskytnutím půjčky ničím zatíženy.
- (44) Polské orgány na základě různých ocenění shrnuly, že celková hodnota půjčky se pohybovala mezi [...] milionů PLN a [...] milionů PLN (viz tabulka 5). Pro účely interního ratingu však agentura ARP shledala, že úroveň zajištění společnosti Crist je střední (viz tabulka 3). Pokud jde o zásady sdělení o referenčních sazbách (viz tabulka 6), polské orgány uvedly, že celková hodnota zajištění, upravená podle tržní hodnoty, činí [...] milionů PLN⁽⁹⁾ a představuje [...] % poskytnuté půjčky. Tato úroveň zajištění značně přesahuje výši půjčky a odpovídá kategorii „vysoké zajištění“ v souladu s metodikou stanovenou ve sdělení o referenčních sazbách, jelikož předpokládána ztráta při nesplacení půjčky (ztrátovost při selhání – LGD) se rovná nule.

Tabulka 5

Hodnota zajištění podle použité metody ocenění

		Subjekt zajištění a metoda ocenění		
		Akcie Crist Metoda ocenění založená na aktivech (metoda vycházející z upravené čisté hodnoty aktiv)	Akcie Crist Metoda ocenění založená na příjmech (metoda vycházející z upravené čisté hodnoty aktiv)	
		Hodnota (PLN)	[...]	[...]
Subjekt zajištění a metoda ocenění	Areál loděnice č. 2	169 471 000	CELKEM:	CELKEM:
	Tržní metoda (přístup založený na příjmech)		[...]	[...]
	Areál loděnice č. 2	84 735 500	CELKEM:	CELKEM:
	Hodnota v podmínkách nuceného prodeje		[...]	[...]
Subjekt zajištění a metoda ocenění	Areál loděnice č. 2	180 439 000	CELKEM:	CELKEM:
	Tržní metoda (přístup založený na příjmech)		[...]	[...]
Subjekt zajištění a metoda ocenění	Areál loděnice č. 2	166 000 000	CELKEM:	CELKEM:
	Hodnota poslední protinabídky		[...]	[...]

⁽⁹⁾ Společnost Crist spojuje ocenění podle metody založené na příjmech (doporučené odborníkem) ve výši [...] milionů PLN a hypotéku na nemovitosti (části areálu loděnice č. 2, jejichž cenu odborník odhadl na 169,5 milionu PLN).

(45) Polské orgány rovněž předložily zprávu vypracovanou [...] v květnu 2012, tj. po provedení transakce. Obsahuje mimo jiné ověření ocenění [...], které měla agentura ARP v okamžiku transakce k dispozici. Polsko upozorňuje na kritiku ocenění pomocí metody založené na čisté hodnotě aktiv: [...] vůbec nepřihlíží k oceněním hodnoty nehmotných aktiv, jako jsou mimo jiné smlouvy před realizací, kontakty se zákazníky a pracovní síla, jež mohly mít značnou hodnotu a mohly ovlivnit výsledky ocenění. [...] má za to, že vlastní kapitál společnosti Crist je značně podhodnocený. Pokud jde o metodu založenou na příjmech, Polsko podotýká, že [...] obdržel hodnoty podobné hodnotám, jež obdržel [...] (tj. přibližně [...] milionů PLN).

Úroková sazba

(46) Pro účely poskytnutí půjčky vyhodnotila agentura ARP úvěrové riziko společnosti i úroveň nabízeného zajištění jako střední. V důsledku toho poskytla agentura ARP půjčku s úrokovou sazbou 6,81 %, k níž se dospělo součtem základní sazby (tříměsíční sazby WIBOR (3,81 %) navýšené o 1,2 %) a úrokové marže vypočtené za použití matice uvedené v tabulce 3, tj. 1,8 %.

(47) Kromě výpočtů, které provedla agentura ARP podle interních pravidel, Polsko představilo další vysvětlení za použití metody stanovování náhradních sazeb, jež je popsána ve sdělení o referenčních sazbách (viz tabulka 6).

Tabulka 6

Úvěrová marže v bazických bodech podle sdělení o referenčních sazbách

Ratingová kategorie	Zajištění		
	vysoké	běžné	nízké
Velmi dobrý (AAA–A)	60	75	100
Dobrá (BBB)	75	100	220
Uspokojivý (BB)	100	220	400
Slabý (B)	220	400	650
Špatný/Finanční obtíže (CCC a níže)	400	650	1 000

(48) Polsko uvedlo, že vzhledem k referenční sazbě, kterou pro Polsko zveřejnila Komise (4,49 %), ratingové kategorii společnosti Crist (BB) a vysokému zajištění (viz 44. bod odůvodnění) by úroková sazba půjčky neměla být nižší než 5,49 %. Polsko proto zdůraznilo, že úroková sazba stanovená agenturou ARP ve výši 6,81 % o 132 bazických bodů převyšuje referenční sazbu vymezenou ve sdělení o referenčních sazbách, tedy 5,49 %.

(49) Zpráva [...] předložená Polskem obsahuje podrobný odhad ratingu společnosti Crist v okamžiku transakce, jež byl vypracován na základě dvou různých odborných přístupů. Ratingové modely vypracoval [...] za použití scoringových/ratingových modelů, jichž využívají komerční banky. Ve zprávě se odhadovaný rating společnosti Crist pohybuje v rozmezí BB-B. Podle [...] je však úroková sazba dostatečná vzhledem k vysokému zajištění, jež se odvíjí od souhrnného ocenění vysoké hodnoty jednotlivých prvků zajištění.

2. Referenční hodnota

(50) Polské orgány Komisi informovaly, že úvěr poskytnutý bankou [...] nebyl při stanovování konečné výše úrokové sazby pro společnost Crist jediným základem, nýbrž pro dané rozhodnutí byl směrodatný především interní systém hodnocení. Bez ohledu na rozdíly mezi půjčkou a úvěrem Polsko poukázvalo na to, že obě instituce, agentura ARP i banka [...] dospěly stran úrokových sazeb k podobným závěrům.

(51) Polsko rovněž představilo obecnou úvahu, že vzhledem k vysoké hodnotě předmětné půjčky (150 milionů PLN) je prakticky nemožné najít na polském trhu u půjčky poskytnuté společnosti Crist ideální referenční hodnotu. S odvoláním na rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-296/97 *Alitalia v. Komise* Polsko tvrdilo, že možné zvýhodnění společnosti Crist je třeba posoudit na základě porovnatelné a nikoliv totožné půjčky.

(52) Polsko předložilo srovnání půjčky a úvěru (viz níže tabulka 7); připomnělo, že oba instrumenty byly poskytnuty v roce 2010, že úroková sazba banky [...] byla dokonce nižší (6,68 % oproti 6,81 %, což byla sazba agentury ARP) a že rozhodnutí banky [...] obnášelo vyšší riziko. Podle názoru polských orgánů proto cenné referenční východisko představuje právě tato transakce.

Tabulka 7

Srovnání úvěru banky [...] a půjčky agentury ARP poskytnutých společnosti Crist

	Úvěr banky [...]	Půjčka agentury ARP
Částka	[...] PLN	150 000 000 PLN
Datum poskytnutí	18.2.2010	14.9.2010
Doba trvání úvěru/půjčky	3 roky a 10 měsíců	5 let a 3 měsíce
Úroková sazba	6,62 %	6,81 %
Hodnota zajištění	[...] PLN	[...] PLN

	Úvěr banky [...]	Půjčka agentury ARP
Vyhledky rozvoje ⁽¹⁾	[...] PLN	[...] PLN
Další rizika	Nejistota, že dojde k nákupu suchého doku (areálu loděnice č. 2) a že bude vytvořena úplná výrobní linka	Půjčka poskytnutá na nákup suchého doku (areálu loděnice č. 2), a tím i vytvoření úplné výrobní linky

(1) Hodnota uzavřených smluv v okamžiku podpisu smlouvy o financování.

- (53) Pokud jde o úvěrové riziko, Polsko uvedlo, že banka [...] i agentura ARP vycházely ve svém rozhodnutí ze stejného obchodního plánu, který předpokládal nákup areálů loděnice č. 1 a 2. Z toho důvodu bylo riziko pro dokončení továrny vyšší před uskutečněním první transakce (i v případě, kdy banka [...] pouze refinancovala transakci, kterou společnost Crist původně hradila ze svých zdrojů). Půjčka agentury ARP, díky níž bylo možné koupit areál loděnice č. 2, fakticky společnosti Crist zajistila realizaci její nové obchodní strategie, podle níž společnost přechází z tradiční stavby lodí na odvětví obnovitelné energie získávané na moři (*offshore*). Polsko dále poukázalo na skutečnost, že k poskytnutí úvěru banky [...] společnosti Crist došlo předtím, než společnost podepsala velmi lukrativní smlouvu se společností Beluga Hochtief, jež v historii společnosti Crist představuje transakci s nejvyšší hodnotou ([...] milionů EUR), což úvěruschopnost společnosti v okamžiku rozhodnutí agentury ARP o poskytnutí půjčky ještě zvýšilo.
- (54) Na druhou stranu polské orgány zdůraznily, že v okamžiku poskytnutí půjčky věnovala agentura ARP značnou pozornost jiným doplňkovým informacím. Polsko například upozornilo na skutečnost, že kromě financování za strany agentury ARP a banky [...] společnost Crist udržovala po mnoho let dobré vztahy s řadou jiných finančních ústavů, jež zajišťovaly financování činnosti společnosti ⁽¹⁰⁾. Dokládá to schopnost společnosti Crist získat v okamžiku rozhodnutí o poskytnutí půjčky finanční prostředky na kapitálovém trhu. Za tímto účelem Polsko představilo seznam úvěrových a záručních omezení v jednotlivých finančních ústavech, které měla společnost Crist v okamžiku transakce k dispozici.
- (55) Polské orgány rovněž Komisi upozornily na tabulku úrokových sazeb Polské národní banky ze září 2010, jež znázorňuje pravidelně zveřejňovaný seznam průměrných úrokových sazeb nových půjček/úvěrů poskytnutým hospodářským subjektům v PLN. Z uvedené tabulky

⁽¹⁰⁾ Společnost Crist využívala řady jiných vnějších soukromých zdrojů financování. Jedná se o úvěry a záruky banky [...], [...], [...], [...], [...] a [...] ve výši více než [...] PLN v roce 2010 a [...] v roce 2011.

vyplývá, že u úvěrů nad 4 miliony PLN s proměnlivou úrokovou sazbou stanovenou maximálně na 3 měsíce (jako v případě společnosti Crist) činila průměrná úroková sazba 5,4 %, což je méně než sazba, kterou pro společnost Crist stanovila agentura ARP.

3. Obchodní plán

- (56) Polské orgány předložily Komisi obchodní plán společnosti Crist („obchodní plán“). Polsko Komisi informovalo, že agentura ARP před poskytnutím půjčky společnosti Crist vedla konzultace jednak s obchodními partnery společnosti ([...] a [...]), jednak se soukromými bankami, a tímto způsobem získala potvrzení o finanční spolehlivosti společnosti Crist. Polské orgány předložily Komisi dopisy soukromých bank, jež obsahovaly jak zmíněné potvrzení, tak analýzu vypracovanou [...] a týkající se realizace obchodní strategie společnosti Crist v období před rozhodnutím agentury ARP o poskytnutí půjčky.
- (57) Podle obchodního plánu činí předpokládaná čistá současná hodnota investičního projektu [...] milionů PLN ([...] milionů EUR) a vnitřní míra návratnosti [...] %. Tyto odhady vycházejí z předpokladu, že společnost zaplatí 150 milionů PLN za suchý dok. V reakci na připomínku Komise uvedenou v rozhodnutí o zahájení řízení, že skutečná cena nakonec činila 175 milionů PLN, Polsko předložilo analýzu vypracovanou [...]. Z analýzy vyplývá, že na základě informací dostupných v okamžiku transakce dosahuje čistá současná hodnota a vnitřní míra návratnosti investice [...] milionů PLN, resp. [...] %. [...] dodává, že po zohlednění aktuálních informací činí čistá současná hodnota a vnitřní míra návratnosti [...] milionů PLN, resp. [...] %.
- (58) Tatáž zpráva podává přehled o situaci na trhu a vyhlídkách rozvoje společnosti Crist. Uvádí se v ní, že společnost Crist změnila výrobní profil z tradiční stavby lodí na výrobu plavidel na míru, námořních plošin a elementů pro stavby na moři. Díky této obchodní strategii se společnost Crist specializovala na tento sektor s cílem účastnit se plánovaných projektů offshore v Severním moři a rozšířit možnosti dynamického rozvoje. [...] dospěl k závěru, že společnost působí v odvětví se značným potenciálem rozvoje.
- (59) Polsko informovalo, že na základě odborné analýzy obchodního plánu dospěla agentura ARP k těmto závěrům: i přes hospodářskou krizi, jež začala v roce 2008, společnost v posledních třech letech vykazovala kladné finanční výsledky, hodnota podepsaných a sjednaných smluv naznačovala rychlý rozvoj, finanční prognózy společnosti byly hodnoceny pozitivně a ukazovaly schopnost společnosti půjčku splácet.

- (60) Polské orgány podotkly, že při čistém zisku 12,6 milionu PLN (2,8 milionu EUR) v roce 2010 a 31,6 milionu PLN (7,03 milionu EUR) v roce 2011 společnost dosáhla čistého výsledku, který [...] násobně překročil číselné údaje předpokládané v obchodním plánu. Stejně tak poznamenaly, že bilanční suma společnosti na konci roku 2011 převyšovala prognózy o přibližně [...] %.

4. Zvýhodněné zacházení se společností

- (61) Pokud jde o údajné zvýhodněné zacházení agentury ARP se společností Crist, polské orgány především vysvětlily, že společnost byla způsobilá k čerpání prostředků z programu, jelikož se její sídlo a dvě její provozovny nacházejí v Gdaňsku. Investice v Gdyni, jež by naopak k podpoře z těchto prostředků způsobilá nebyla, nezapříčinila přemístění aktivit společnosti, nýbrž jejich zeměpisné rozšíření.
- (62) Pokud jde o míru financování, Polsko opětovně potvrdilo, že míra financování investic společnosti Crist z programu agentury ARP nepřesáhl limit 80 %, jenž je v programu stanoven. Polsko tvrdilo, že celkové výdaje, se kterými společnost Crist počítala v investičním plánu, činily 188,2 milionu PLN a zahrnovaly nejen nákup suchého doku (areál loděnice č. 2), ale i doku pro stavbu lodních trupů (areál loděnice č. 2). Polsko vysvětlilo, že obě investice se váží ke stejné výrobní lince, jež společnosti Crist umožnila efektivně se zaměřit na trhy obnovitelných energií a staveb *offshore*. Pouze kompletní investiční program umožnil společnosti Crist změnit její obchodní model z tradiční stavby lodí na výrobu plavidel na míru, námořních plošin a elementů pro stavby mořských větrných parků.
- (63) Podíl půjčky agentury ARP (150 milionů PLN) na celkové investici společnosti Crist (213,2 milionu PLN⁽¹¹⁾) tak odpovídá 70 % a nachází se výrazně pod limitem 80 % stanoveným v programu.
- (64) Polsko také uvedlo, že program, z něhož byla půjčka pro společnost Crist financována, je komerční nástroj a nemá povahu státní podpory. Polsko poznamenalo, že rozhodnutí agentury ARP o financování určitých projektů se zakládají na posudcích, které podle komerčních kritérií vypracovali odborníci se zkušenostmi v největších polských finančních institucích.

V. POSOUZENÍ

1. Existence státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- (65) Podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie jsou podpory poskytované v jakékoliv formě státem nebo

ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, neslučitelné se společným trhem, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy.

- (66) Ke kvalifikaci vnitrostátního opatření jako státní podpory musí být splněny všechny následující podmínky: 1) opatření poskytuje zvýhodnění ze státních prostředků, 2) toto zvýhodnění je selektivní a 3) opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

1.1 Existence zvýhodnění

- (67) Ke zjištění, zda šetřené opatření představuje státní podporu, je třeba určit, zda společnost Crist získala ekonomickou výhodu, kterou by nezískala v obvyklých tržních podmínkách, tj. v podmínkách, ve kterých by příslušné financování zajistil investor v tržním hospodářství.

Úroková sazba

- (68) V zájmu zjištění, zda je šetřené opatření v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, Komise posoudila, zda by společnosti Crist na základě informací, které měla agentura ARP k dispozici v okamžiku daného rozhodnutí, poskytl podobnou soukromý věřitel.
- (69) Jak je uvedeno v 33. bodě odůvodnění a v bodech následujících, Polsko Komisi informovalo, že ekonomickou a finanční situaci společnosti Crist před poskytnutím půjčky podrobně posoudila agentura ARP ve spolupráci s externími odborníky s cílem stanovit rating společnosti. Ve shodě se svým interním systémem stanovila agentura ARP rating společnosti Crist jako střední, což podle stanoviska Polska odpovídá alespoň kategorii BB (uspokojivý) pro účely sdělení o referenčních sazbách.
- (70) Pokud jde o zajištění, Polsko předložilo všechna příslušná znalecká ocenění a podrobně vysvětlilo všechny složky zajištění půjčky (viz 39. až 45. bod odůvodnění). Na základě těchto ocenění, podle nichž hodnota zástavy akcií činila [...] milionů PLN a hypotéka na suchý dok převyšovala částku [...] milionů PLN, a s přihlédnutím k podmínce programu, že hodnota zajištění musí dosahovat alespoň 150 % financování, agentura ARP vyhodnotila úroveň zajištění jako střední, s dobrým pokrytím úvěrového rizika. Polsko však označilo tento přístup za obezřetný a konstatovalo, že z ocenění zajištění provedeného nezávislým odborníkem vyplývá vysoká úroveň zajištění.

⁽¹¹⁾ V části je zahrnuto 38,2 milionu PLN za areál loděnice č. 1 a 175 milionů PLN za areál loděnice č. 2.

- (71) Na základě středního rizika a zajištění nakonec agentura ARP poskytla půjčku s úrokovou sazbou 6,81 %, což je součet základní sazby (tříměsíční sazba WIBOR plus 1,2 %) a úrokové marže ve výši 1,8 % (viz tabulka 3). Polsko uvedlo, že tato sazba převyšuje minimální úrokovou sazbu, která by byla stanovena podle sdělení o referenčních sazbách (viz tabulka 6 a 46. až 49. bod odůvodnění). Komise konstatuje, že toto tvrzení platí nejen tehdy, když Polsko při svých výpočtech pracuje s „vysokým zajištěním“, ale i v případě, použije-li se „střední“ (či běžná úroveň zajištění, k níž dospěla agentura ARP: základní sazba plus 220 bazických bodů neboli 6,69 %.
- (72) V obecné rovině Komise připomíná, že její předběžné obavy ohledně výše úrokové sazby, uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení, se odvíjely od absence důkazů o ratingu společnosti a úrovně zajištění. Komise v tomto ohledu poznamenává, že v reakci na rozhodnutí o zahájení řízení Polsko předložilo příslušné informace, které měla agentura ARP před poskytnutím půjčky k dispozici. Polsko rovněž poskytlo ocenění hypotékou zatížené nemovitosti *ex post* a zprávu, kterou společnost [...] sice vypracovala až po transakci, která ale vycházela z informací dostupných v okamžiku rozhodnutí o poskytnutí půjčky.
- (73) Pokud jde o zajištění, Komise se ve svém posouzení soustředila na to, zda byla znalecká ocenění provedena s takovou obezřetností, že by nabízené zajištění akceptoval investor v tržním hospodářství. V této souvislosti Komise poznamenává, že ocenění akcií společnosti Crist se v závislosti na použité metodě značně liší (viz 40. bod odůvodnění). Komise rovněž upozorňuje na kritické stanovisko společnosti [...] ohledně ocenění čisté hodnoty aktiv ve výši [...] milionů PLN, jež pomíjí některé důležité faktory (viz 45. bod odůvodnění), což pak vedlo ke snížení odhadu hodnoty vlastního kapitálu společnosti Crist. Komise mimo to konstatuje, že ocenění vypracovaná [...] i [...] podle metody vycházející z upravené čisté hodnoty aktiv vedou ke stejnému závěru (tj. ocenění ve výši [...] milionů PLN a že oba nezávislí odborníci mají za to, že tuto metodu je třeba považovat za reprezentativnější. Při předkládání těchto ocenění Komisi Polsko kromě toho navrhlo, aby jako hodnota zajištění k suchému doku byla zástupně uznána hodnota protinabídky ve výši 166 milionů PLN, kterou ve třetím kole nabídkového řízení podala společnost Patia. Podle Komise mohl tento zástupný ukazatel odrážet tržní cenu, kterou byl konkurent společnosti Crist ochoten zaplatit za suchý dok v situaci nuceného prodeje tohoto aktiva.
- (74) Komise má, aniž by zaujímala stanovisko ohledně toho, které z jednotlivých zpráv je třeba se držet, za to, že agentura ARP měla k dispozici různá ocenění kvality nabízeného zajištění, přičemž pouze podle nejpesimističtějšího ocenění činila jeho hodnota méně než 150 % hodnoty půjčky, jež měla být poskytnuta, a z doporučení odborníků vyplývalo, že zajištění postačuje k pokrytí úvěrového rizika.
- (75) Pokud jde o rating společnosti, Komise kriticky zhodnotila tehdejší důkazy, jež Polsko předložilo a jež měla agentura ARP k dispozici před rozhodnutím o poskytnutí půjčky. Komise konstatuje, že agentura ARP v rámci vlastní interní odborné analýzy kompletně zhodnotila příslušné ukazatele společnosti Crist, mezi něž patří poměr likvidity, obrat aktiv, majetková a kapitálová struktura, jakož i ziskovost. Agentura ARP dále do svého hodnocení zahrнула i tyto prvky: analýza peněžních toků, finanční prognózy, efektivita investic, hranice ziskovosti, citlivost projektu na vnější faktory, jako jsou úrokové sazby a směnné kurzy.
- (76) Komise rovněž bere v potaz zprávu [...]. Byla sice vypracována až po provedení transakce, ale obsahuje podrobné odhady k úvěrovému ratingu společnosti Crist i nabízenému zajištění a vychází z týchž informací, kterými disponovala agentura ARP v okamžiku poskytnutí půjčky. Rating společnosti Crist je ve zprávě odhadnut jako mírně nižší než rating, se kterým pracuje agentura ARP (rozmezí BB-B). Pokud jde o zajištění, ve zprávě se konstatuje, že v ocenění provedeném [...] na základě hodnoty aktiv je výrazně podhodnocen vlastní kapitál společnosti Crist. [...] má za to, že metoda vycházející z upravené čisté hodnoty aktiv je soudržnější a všeobecně používaná. Na základě vlastní analýzy ratingu společnosti Crist a hodnoty nabízeného zajištění [...] konstatuje, že úroková sazba půjčky agentury ARP nebývá nižší než sazba tržní.
- (77) Komise rovněž přezkoumala, zda je úroková sazba stanovená agenturou ARP v souladu s metodou stanovování referenčních sazeb, které může Komise použít jako náhradu tržní sazby. Tato metoda je popsána ve sdělení o referenčních sazbách. Podle tohoto sdělení se referenční sazba získá připočtením určité marže k základní sazbě, které odpovídá roční sazbě IBOR (roční sazba na peněžním trhu v daném členském státě). Použitá marže se odvíjí od ratingu daného podniku a nabízeného zajištění (viz tabulka 6).
- (78) Vzhledem k tomu, že základní sazba pro Polsko v září roku 2010 činila 4,49 %⁽¹²⁾, úroková sazba půjčky agentury ARP (6,81 %) by převyšovala povinnou referenční sazbu, pokud by v době poskytnutí půjčky:
- rating společnosti Crist byl „slabý“ (B) a zajištění „vysoké“;
 - rating společnosti Crist byl „uspokojivý“ (BB) a zajištění „běžné“ nebo
- ⁽¹²⁾ Základní sazbu pro Polsko v září 2010, vypočtenou podle sdělení o referenčních sazbách, lze nalézt na internetových stránkách Komise: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

— zajištění bylo „slabé“ a rating společnosti Crist přinejmenším „dobrý“ (BBB).

Ve všech třech scénářích by referenční sazba činila 6,69 % (4,49 % a 2,20 %), a byla by tedy nižší než úroková sazba půjčky agentury ARP (6,81 %).

- (79) Na základě výše uvedeného rozboru Komise konstatuje, že rating společnosti Crist v okamžiku poskytnutí půjčky byl v nejhorším případě „slabý“ (B). Pokud jde o zajištění, to i při nejhorším scénáři, podle něhož hodnota zajištění činí [...] milionů PLN, představuje více než 100 % hodnoty půjčky, protože má Komise v této souvislosti za to, že předpokládaná ztráta při nesplacení půjčky (ztrátovost při selhání – LGD) nepřesáhne 30 %, což odpovídá vysokému zajištění podle definice ve sdělení o referenčních sazbách. S přihlédnutím k vysokému zajištění půjčky by v nejhorším scénáři neměla být úroková sazba v okamžiku transakce nižší než 6,69 % (tj. referenční sazba pro Polsko 4,49 % + 2,20 %, viz tabulka 6). Půjčka agentury ARP byla poskytnuta s vyšší úrokovou sazbou (6,81 %).
- (80) Komise může po shrnutí informací, které jí byly poskytnuty, konstatovat, že agentura ARP postupovala při rozhodování o půjčce společnosti Crist tak, jak by se zachoval soukromý věřitel na základě dostupných informací, a stanovila úrokovou sazbu odpovídající sazbě tržní.

Referenční hodnota

- (81) V rozhodnutí o zahájení řízení zpochybnila Komise použití úvěru banky [...] jako referenční hodnoty v této věci. Komise mimo jiné uvedla, že úvěr banky [...] se od půjčky ARP lišil, jelikož jeho hodnota byla výrazně nižší a banka [...] pouze refinancovala transakci, kterou společnost Crist původně financovala ze svých zdrojů. Kromě toho zastávala Komise předběžné stanovisko, že půjčka agentury ARP obnášela vyšší riziko než úvěr banky [...], jelikož doba jejího trvání byla o dost delší než v případě úvěru banky [...].
- (82) Jak je uvedeno v 50. až 55. bodě odůvodnění, polské orgány opětovně potvrdily své stanovisko, podle něhož je vhodné použít úvěr banky [...] jako referenční hodnotu. Polsko však zdůraznilo, že před přijetím rozhodnutí o poskytnutí půjčky byly zohledněny i jiné prvky.
- (83) Komise poznamenává, že rozhodnutí agentury ARP o poskytnutí půjčky společnosti Crist se zakládalo na komplexní odborné analýze finanční a ekonomické situace společnosti, jež dokazovala ziskovost plánované investice, a že dřívější rozhodnutí nezávislé finanční

financující instituce, banky [...] – tj. příslušná referenční hodnota, byla pro agenturu ARP doplňující referencí.

- (84) Komise rovněž přihlíží ke skutečnosti, že nákup suchého doku společností Crist představoval dokončení výrobní linky, a proto jej lze považovat za méně rizikový krok ve strategii obchodní strategie společnosti Crist než opatření, na jehož realizaci byl určen úvěr banky [...]. V okamžiku poskytnutí úvěru banky [...] nebylo jisté, zda společnost Crist bude schopna dokončit poslední etapu plánované investice, tedy nákup suchého doku. Komise mimo to podotýká, že podpis smlouvy s nejvyšší hodnotou v historii společnosti Crist (ve výši [...] milionů EUR) v období mezi získáním úvěru a půjčkou posílil její postavení oproti okamžiku poskytnutí úvěru banky [...].
- (85) Na závěr Komise poznamenává, že finanční sektor vnímal pozitivně finanční potenciál společnosti Crist a její schopnost generovat příjmy, což potvrzují četné externí zdroje financování, z nichž společnost čerpala v okamžiku poskytnutí půjčky agentury ARP.
- (86) Jelikož obavy vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení byly rozptýleny, Komise má za to, že podmínky úvěru banky [...] i přístup společnosti Crist k jiným zdrojům financování umožňují konstatovat, že soukromý věřitel by společnosti Crist poskytl půjčku za podobných podmínek, jako tomu bylo v případě půjčky agentury ARP.

Obchodní plán

- (87) V rozhodnutí o zahájení řízení bylo uvedeno, že v okamžiku poskytnutí půjčky agentury ARP vykazovaly čisté zůstatky společnosti Crist – i přes její celkovou dobrou finanční situaci – třetím rokem pokles a trh se vyznačoval nadbytkem výrobních kapacit. Komise měla po předběžném posouzení obavy, zda by investor v tržním hospodářství poskytl uvedené financování, a to vzhledem k souvisejícímu tržnímu riziku a vrcholící finanční krizi v okamžiku přijetí opatření.
- (88) Jak je uvedeno v 56. až 60. bodě odůvodnění, Polsko dodatečně objasnilo prvky, na jejichž základě agentura ARP o poskytnutí půjčky rozhodla. Patřily mezi ně jednak třífázová analýza finanční situace společnosti, z níž vyplynula dobrá úvěruschopnost společnosti, jednak nezávislá analýza vypracovaná [...]. Polsko zdůraznilo, že návratnost investice na základě současné čisté hodnoty a vnitřní míry návratnosti investice byla vysoká.

(89) Komise přezkoumala Polskem předložené posouzení ziskovosti investice společnosti Crist, z něhož vyplývá, že i když musela společnost Crist zaplatit za suchý dok vyšší cenu, než se původně předpokládalo (tj. 175 milionů PLN), příslušné finanční hodnoty zůstávají vysoké (na základě informací v okamžiku transakce činí čistá současná hodnota a vnitřní míra návratnosti investice [...] milionů PLN, resp. [...] %). Z hlediska investora v tržním hospodářství tyto výsledky ukazují, že společnost Crist měla solidní obchodní plán a že díky své investici získala možnosti uzavřít nové smlouvy v odvětví hydrotechnických staveb. Hodnota podepsaných smluv skutečně naznačují rychlý rozvoj společnosti.

(90) Komise poznamenává, že prodeje a provozní činnost společnosti svědčily o silné dynamice růstu. Polské orgány navíc vysvětlily, že pokles čistých výsledků, jež se týkal pouze dvou let (2008 a 2009, viz tabulka 4), souvisel s novou obchodní strategií společnosti Crist. Pochybnosti týkající se celkového pozitivního hodnocení finančních výsledků společnosti Crist tak byly rozptýleny.

(91) Pokud jde o pochybnosti vyjádřené v souvislosti s nadměrnou výrobní kapacitou, Komise poznamenává, že přestože se tradiční stavba lodí může s nadbytkem výrobní kapacity potýkat, společnost Crist – v rámci své nové strategie v obchodním plánu předloženém agentuře ARP pro potřeby poskytnutí půjčky – dosáhla [...] % (v roce 2009) až [...] % (v roce 2011) svých příjmů na jiných trzích než v oblasti tradiční stavby lodí (viz tabulka 1). Struktura příjmů společnosti Crist a informace o perspektivách rozvoje mořské větrné energetiky, tj. odvětví, jež představuje hlavní oblast činnosti společnosti, svědčí o potenciálu rozvoje společnosti.

(92) Na základě výše uvedeného Komise konstatuje, že obchodní údaje dostupné v okamžiku transakce obsahovaly prvky, jež by umožňovaly investorovi v tržním hospodářství přijmout stejné rozhodnutí, jaké přijala agentura ARP.

(93) Toto hodnocení potvrzují o finanční výsledky společnosti Crist v letech 2010–2011, jež mohou být nyní jako nedílná součást obchodního plánu posouzeny *ex post*. I když v roce 2010 společnost splnila pouze [...] % svých prognóz týkajících se prodejů, výnosy z prodeje a marže čistého zisku předčily očekávání a společnost dosáhla čistého zisku 12,6 milionu PLN, což je [...]násobně více, než činila předpověď na daný rok. V roce

2011 se výsledky dále zlepšily, prodeje se zvýšily o [...] % víc, než bylo plánováno, a čistý zisk překročil předpověď o [...] %. Bilanční suma společnosti byla na konci roku 2010 a 2011 oproti plánu vyšší o [...] %, resp. [...] %.

Zvýhodněné zacházení se společností

(94) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise vyjádřila pochybnosti, zda byly splněny některé podmínky stanovené v programu, konkrétně zda byly společnost Crist k podpoře v rámci programu způsobilá a zda byl v případě poskytnuté půjčky dodržen limit intenzity stanovený v programu (viz 15. bod odůvodnění).

(95) Komise bere na vědomí vysvětlení polských orgánů, podle něhož společnost byla oprávněna čerpat financování v rámci programu a míra financování investice společnosti Crist ze strany agentury ARP nepřesáhla limit 80 % stanovený v programu (viz 61. až 64. bod odůvodnění). Pokud jde o druhou otázku, Komise prověřila, že limit byl, tak jak popsaly polské orgány, dodržen i při zohlednění informací, jež měla agentura ARP k dispozici v okamžiku rozhodování o poskytnutí půjčky: financování ve výši 150 milionů PLN určené na investici, jejíž celková hodnota činí 188,2 milionu PLN⁽¹³⁾, představuje intenzitu podpory 79,7 %.

(96) Na základě těchto vysvětlení Komise konstatuje, že pochybnosti ohledně toho, zda by půjčku poskytl investor v tržním hospodářství, byly rozptýleny.

1.2 Závěr ke zvýhodnění

(97) Na základě výše uvedeného Komise konstatuje, že společnost nebyla v souvislosti s podmínkami půjčky agentury ARP nijak zvýhodněna. Komise zejména konstatuje, že a) kdyby investor v tržním hospodářství disponoval stejnými informacemi jako agentura ARP, rozhodl by se stejně, a b) úroková sazba půjčky agentury ARP společnosti Crist odpovídala tržní sazbě.

(98) Jelikož mají prvky prokazující existenci státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 kumulativní charakter, absence kteréhokoliv z nich je rozhodující. Proto není třeba zkoumat další prvky uvedené v 66. bodě odůvodnění,

⁽¹³⁾ Agentura ARP nemohla v daný okamžik vědět, že celková hodnota investice bude ve skutečnosti oproti plánu o 25 milionů PLN vyšší (tj. 213,2 milionu PLN místo 188,2 milionu PLN z důvodu nárůstu ceny za suchý dok).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Opatření, které Polská republika provedla ve prospěch společnosti Crist S.A. formou půjčky ve výši 150 milionů PLN s úrokovou sazbou 6,81 %, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Polské republice.

V Bruselu dne 25. července 2012.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

